

CUM CREDEȚI CĂ SE VA ÎNCHEIA EPOCA ILIESCU

pag. 8-9

● ȘTIRI ● EVENIMENTE ● ANCHETE ● REPORTAJE ● INTERVIURI ● OPINII ● POLEMICI ●

Flacăra

● Fondată în 1911 ● Nr. 36 ● 9 IX — 15 IX 1992 ●

GEPA

Calea
Dorobanților
nr. 111
București

Electro Center

**BĂTĂLIA
PENTRU
PAVEL KOZAK
CONTINUĂ**

pag. 12

Conferințele de presă **Flacăra**

**Dl. Caius
Traian
Dragomir**

nu vrea față umană

pag. 4-5

**Dl. Funar îi combate
pe unguri la Buzău**

pag. 3

**TERORISTUL LIOLEA
ÎN ACCELERATUL
BUCUREȘTI — CHIȘINĂU**

pag. 3

**O perlă a calomniei
sau un strigăt de ajutor**

pag. 11

O nouă dandana la Otopeni:

Omul cu lacăte

pag. 11

**Criminalistul Ștefan Fortiș
se destăinuie**

**MOARTEA CA UN
MECANISM DE CEAS**

pag. 7

Adevăruri SF

Președinte pe viață

Președintele se plictisește de Putere.

Era acum octogenar și în cei peste douăzeci de ani pe care îi trăise ca șef al statului cunoscuse triumfuri, se bucurase de onoruri, gustase cu voluptate din multe cupe ale victoriei.

Nimic nu-i refuzase soarta din ceea ce își dorește.

Și își dorește, cu adevărat, multe, ca o revanșă pentru cele aproape șase decenii din existență, în care așteptase să scape de un destin mediocr și să pășească pe calea hărăzită numai aleșilor. În primul rând își ciurise predecesorul lângă un zid, își învinsese toți adversarii, îi redusese la tăcere și neputință, organizând magistral, în urmă cu ani, alegeri, la care poporul, cu un entuziasm de nedescris, îl alesese Președinte pe viață. Primul Președinte pe viață. Din acea clipă nimeni nu i se mai opusese, nici înăuntru și nici în afară, iar presa, radioul, televiziunea îi ofereau zilnic bucuria de a auzi cele mai mișcătoare laude la adresa lui, osanale cum nimănui altcuiva nu i se mai dedicaseră.

În țară domnea o liniște deplină și toată lumea era mulțumită, pentru că avea un loc de muncă asigurat, unde, chiar dacă nu se prea munea, oricine putea să cîștige destul pentru o bucată de piine și un blid de mincare. Toți stăteau la blocuri, îngrămădiți caie peste grămadă în apartamente ca niște cutii de chibrituri, dar se rezolvase problema locuințelor și nimeni n-avea drept acoperiș cerul. Cartelele pentru alimen-

te funcționau fără cusur, apă caldă se furniza în mod riguros în intervalele de timp stabilite, iar energia electrică pentru luminarea caselor și străzilor era numai noaptea supusă unor anumite interdicții. Cît despre străinii care vruseseră să-și vîndă țara cu investițiile lor nu mai putea fi văzută demult nici o urmă de-a lor.

Și totuși, în palatul său, președintele nu se simțea fericit. Ar fi rivnit să lase și altuia puterea, pentru a demonstra că nu și-o dorește o vreme decît pentru binele poporului său. Așa că își chemă apropiatii și îi întreabă care dintre ei vrea să vină în locul lui.

Înfrișoșiți, aceștia refuzară categoric, bănuind intenții ascunse.

Organiză alegeri, dar nici un candidat nu se prezintă.

Își înstrădușă și își oferi puterea primului înlînit. După ce îl ascultă, acesta o rupse la fugă. Își reînnoie oferta altui trecător și încă unuia. Pe nimeni nu interesa, oricîte bogății promise propunea.

Anii treceau, iar pe coridoarele Palatului său Președintele, vegheat de o bufniță credincioasă din parc, se frămînta zadarnic să găsească un mod de a scăpa de o putere pe care nimeni din întreaga omenire n-o mai dorea.

Puterea încetase să mai fie ceva important.

GEORGE ARION ■

Miza: Parlamentul

Ne vom prezenta la urne și vom alege un președinte (de regal — vorba colegului George Arion). Alesul inimii „tuturor”, inimă sfîșiată temeinic de ghimpii trandafirului cu care a fost ademenită, va păși cu fermitate în altarul propășirii naționale. Mirele de la 20 mai trage cu coada ochiului spre valizele în care își va împacheta consilierii și celebrul zimbet. Mireasa răsuflă ușurată. Dacă noul mire, cel de la 27 septembrie, va fi încruntatul domn Funar, mireasa își va da cu pumnii în cap: să te ții smotru la bucătărie, inghesuială la pușcărie și coruri ostășești pe micul ecran (dar nu va fi așa, stați liniștiți; am și eu dreptul la un pronostic pe lumea asta).

Problema, însă, este alta — și aici trebuie să lăsăm joaca deoparte: cit o fi ea de semiprezidențială soarta noastră, totuși cel care ne va purta de mină prin „jungla vieții” va fi Parlamentul. La 27 septembrie vom alege câteva sute de oameni, iar ei vor face legile după care vom trăi; a trecut vremea lui Vodă, care stă cu mina pe butelie și, dacă e principal și-l prinzi în toane bune, ti-o dă tie. În lumea civilizată, soarta unei națiuni se hotărăște în Parlament, nu în umbra draperiilor prezidențiale (chiar și președinții americani, care dețin atita putere, își rup, în Congres, colții prea ascuțiți). Legile se fac în Parlament.

La 27 septembrie îi vom alege pe cei care ne fac legile. Cine sunt ei? Cine vor fi senatorii și deputații care vor hotărî forma de proprietate (asta în primul rînd, pentru că de aici pleacă totul), apoi organizarea și funcționarea justiției, a ordinii publice și apărării naționale, raporturile de muncă și modul de salarizare, asistența socială și sănătatea, învățămîntul? Cine sunt cei care vor hotărî cum vom trăi? Listele de candidați pentru Senat și Camera Deputaților conțin răspunsurile la aceste întrebări.

Să sperăm că, în timpul care a mai rămas, presa, în special totuși sa investigativă, va ști să arate public cine sunt cei care, mascați în candidați parlamentari, vor să ne blagoslovească din nou cu binefacerea colhozului și traiului de turmă înregimentată și chinuită din rațiuni cazone. O nouă dictatură, facilitată de pătrunderea în Parlament a foștilor activiști și securiști mascați, ar însemna sfîrșitul definitiv al ideolurilor din Decembrie și reîntoarcerea în caverna totalitară.

EUGEN CHIROVICI ■

Cronica de trei minute

Vă mai amintiți? Anul trecut, în momentul cînd entuziasmat întreg Parlamentul României recunoștea independența Basarabiei, un om se opunea. Claudiu Iordache, deputatul de Timișoara, avea curajul de a înfrunta reproșurile evasigenerale și considera recunoașterea Basarabiei, și, implicit, secesiunea acestei jumătăți de Moldova, drept unul dintre cele mai neinspirate gesturi politice din câte s-au făcut la noi. Să aibă Tökes Laszlo o poziție politică asemănătoare aceluia? Să știe Tökes Laszlo mai multe decît noi? În Est se poartă loviturile de stat. În România asemenea zvon bintuie încă din primăvară, iar în Bulgaria de circa trei săptămîni. Formula e aceeași, precum același sint întîmplările și neîntîmplările în fostul lagăr comunist în ultimii trei ani. Cîneva serie scenarii la indigo și le aplică, dovedind o dexteritate de mare profesionist. Deocamdată Kaciabăul (cum zic basarabenii KGB-ului) pare să fi intrat în nisip asemenea riurilor asiatice Amu-Daria și Sir-Daria. Rezultatele în schimb, strălucite, de la tadjici la tinerii nemți care strigă pe străzi „heil”. Aflat la Craiova, în campanie electorală, președintele Ion Iliescu a avut întîlniri cu o serie de comandanți ai Armatei a treia. Pentru echidistanță. Tot la Craiova, nemulțumii au dat cu ouă și gogonele în iubitul președinte. De unde se vede treaba că încă mai există. S-au întîrziat săpăturile la Căciulați unde în ultima rundă, au fost dezgropate circa 140 de schelete. Un nevinovat bănuț de 15, datat 1966, a fost găsit printre rămășițe, cea ce schimbă datele problemei. La Căciulați era abatorul... Nu numai Petre Roman, Adrian Severin, Adrian Năstase și alți „copii” reneagă opera comunistă a părinților lor, ci și nepotul lui Gheorghe Gheorghiu-Dej care și reneagă bunicul și pe urmașul acestuia, dl. Ion Iliescu. Tinerii FSN-ști vor vota cu dl. Emil Constantinescu în cazul unui balotaj între acesta și dl. Ion Iliescu. Vom scăpa de dubla impozitare, măsură de factură comunistă a guvernului Stolojan! Americanii vor construi zona liberă Giurgiu care pe Dunăre — Main — Rhin va face legătura cu Rotterdamul, devenind un spațiu economic tot atît de important, cît și acesta. Inițial, yankeii vor pune la bătaie 400 milioane dolari. Crește numărul analfabeților în România. În prezent sînt nescolarizați peste 52 mii de copii între 7 și 14 ani. Mare inghesuială la Constanța, pe listele electorale: Gh. Vitanidis, Harry Tavitian, Victor Surdu, Radu Boțoiu, Sabin Ivan, Eugen Dîjmărescu, Eduard Victor-Gugui. Mitropolitul Nestor Vornicescu, pînă la urmă, grăbit pe urmele sfîntei sale Tatule într-ale parlamentului, s-a retras de pe listele de candidați ai FDSN. Criză de candidați la Externe: pentru 26 de locuri seose la concurs s-au prezentat doar 6 candidați. Nu vrea lumea să plece „afară”.

EUGEN MIHĂESCU ■

LANC — o nouă diversivune

La ultima conferință de presă a PRM, reprezentanții atît de agitați ai acestui partid au anunțat că, „îngrijorați de semnalele tot mai insistente, conform cărora alegerile din 27 septembrie vor fi influențate și deturnate, numeroși cetățeni, iubitori de țară au hotărît să înființeze un nou organism al observatorilor naționali: Liga pentru Alegeri Nonviolente și Cinstite” (LANC). Acest nou hibrid va fi „apolitic și umanitar” — caracterizarea aparține lui C.V. Tudor — dar va funcționa sub egida revistei „România Mare”, care aparține (din câte știm noi) partidului cu același nume. Este clar că securistul de pe Calea Victoriei ne crede timpotîci fără scăpare dacă aruncă în

arena politică asemenea goșoși rîncede și dezumflați. Gestul lui C.V. Tudor se înscrie, însă, într-o strategie mai largă, coordonată de la Cotroceni, care urmărește compromiterea instituției observatorilor naționali și deformarea alegerilor de la 27 septembrie 1992 prin prezența unor observatori partinici și violenți în gîndire și limbaj.

Trebuie precizat că, sub aripa FDSN, a fost creată în cursul lunii august o așazăsă Asociație pentru Drepturile Omului (ADO), menită a boicota eforturile LADO și ale Asociației Pro-Democrația de organizare și desfășurare a unor alegeri cu adevărat libere. (L.T.)

DI Iliescu face parte din a treia categorie de cetățeni

Legea este una singură pentru toți, însă nu și pentru ei! Marți 1 septembrie a.c. la Tribunalul Municipiului București a fost respinsă contestația domnului avocat Nicolae Ștefănescu-Drăgănești privind candidatura d-lui inginer Ion Iliescu pentru demnitatea de senator.

Deși lucrurile erau foarte clare, plîngerea a fost respinsă, dl. Iliescu urmînd să candideze ca senator la cir-

cumscripția electorală nr. 41 — București. Apărătorul dlui Iliescu, Petre Ninosu s-a evidențiat prin cele declarate: „Țara are nevoie de această personalitate”. După respingere am stat de vorbă cu dl. Ninosu, care a încercat să mă lămurească. Așa am aflat că cetățenii României sînt de trei categorii: membri de partid, independenți și Ion Iliescu.

FLORIAN BICHIR ■

Comunicat de presă

Americanii acordă asistență tehnică pentru alegerile din România

Răspunzînd unei solicitări din partea guvernului român, ambasadorul american John R. Davis a oferit Ministerului Afacerilor Externe o cantitate de materiale tehnice pentru tipărirea ecusoanelor pentru observatorii străini la alegerile din 27 septembrie.

Materialele, primite din partea română de către dl. secretar de stat Teodor Meleșcanu, vor permite pregătirea acreditărilor pentru aproximativ 1 000 observatori străini. Materialele au fost puse la dis-

poziție de Fundația Internațională pentru Sisteme Electorale, ale cărei fonduri provin parțial de la Agenția Statelor Unite pentru Dezvoltare Internațională (A.I.D.).

Începînd cu 1989, Statele Unite au donat României peste 130 milioane dolari sub formă de alimente, medicamente sau ajutoare umanitare, ca și asistență tehnică pentru dezvoltarea instituțiilor democratice și a economiei de piață.

1 septembrie 1992

Dan Voiculescu — președintele tuturor purilor

La conferința de presă a Partidului Umanist Român, conferințe devenite permanente, vicepreședintele acestui partid, dl. Eugen Drăguț, s-a dovedit a fi cam im(PUR). După ce cu două săptămîni înainte ne declarase că patronul firmei CRESCENT nu are nici o legătură cu umanității, nefiind decît membru în Comitetul Director, marți

1 septembrie ne-a dezvăluit că dl. Dan Voiculescu este președintele fondator al PUR-ului. Așadar dl. Voiculescu a fost „retrogradat”.

Cum multe lucruri privind Averele Dracului sînt neclare rămîne de văzut cît de „puri” sînt umaniștii.

FLORIAN BICHIR ■

EVENIMENTE MARI ...

LA 38°C LA UMBRĂ, CEA MAI MICĂ ADIERE DE VÎNT DEVINE EVENIMENT. LA 40°C, CEA MAI MĂRUNTĂ ÎNTÎMPLEARE E O ADIERE DE VÎNT. LA 42°C, MAI MULȚI CETĂȚENI SUFICIENT DE ANORMALI CA SĂ TREACĂ DREPT PITOREȘTI, SE VISEAZĂ PREȘEDINȚI. O LUNĂ DE ZILE CU 38°C LA UMBRĂ DEVINE CAZ POLITIC. ALISON MUTLER, angajata unei agenturi, care vorbește românește la fel cum vorbește președintele Iliescu englezește, îi solicită acestuia un interviu, din care una aude și alta înțelege. „Am reținut — declară, la 38°C dușuia — cuvintele fierbinți, cele care m-au zdrobit”. Angajata agenturii UPI e atît de zdrobită de faptul că președintele mai are încă „resorturi și motoare” încît azvîrle în eter exact contrariul celor afirmate de domnul Iliescu și anume că „e posibilă o lovitură de stat militară”. Încă un grad și chemam Moscova. Încă unul și venea. LOLEK ȘI BOLEK nu mai au febră. Ultimul frison l-au făcut în noaptea de 27 august, la orele 24 trecute fix. Mili-

ardarul Cornescu nu știe să numere iar Nelu Brătianu nu are ce. Domnul Cornescu a visat că e Iliescu, domnul Brătianu a visat că e Cornescu. Cei doi anunță o fuziune spectaculoasă: Uniunea Liberală Cornescu cu domnul Cornescu președinte și Nelu membru principal. Programul politic al noii uniuni e scurt: președintele se laudă că are bani, membrul se face că-i numără. DUPĂ CE AU FURAT tot ce se putea fura în județul Constanța, 13 ofițeri de poliție și SRI, în frunte cu cel mai destoinic dintre ei, însuși locțiitorul comandantului poliției județene, colonelul Alexandru Efta, au intrat — în sfîrșit — în cercetare penală. Cazul a devenit dosar în momentul în care cei 13 încercău să scoată din țară județul propriu-zis. Dat fiind că hoții de profesie de pe Litoral fură mai cu grijă, cei 13 vor apărea, mai întîi, în fața unei comisii de onoare alcătuite din șefi de cuib, secretari generali de bandă și președinți de mafii municipale pentru clarificarea zonelor de acțiune și stabilirea noilor prețuri, nesubvenționate, la mercur roșu, dolari falși, pa-

șapoarte truate și heroină pură. SUB REFLECTOARELE televiziunii, propagandiștii partidelor aflate în plină campanie electorală — campania agricolă fiind mutată prin consens în lunile noiembrie — decembrie — dau în fiert. Răzvan Soare, de la FDSN, a cerut ca domnul Caius Traian Decebal Dragomir „să fie consultat de un medic cu aceeași specialitate ca a lui”. Adică de un medic legist. Răzvan Soare e de părere că „cerebelul domnului Caius Dragomir degajă aburi suprarealiști”. Un ordin al guvernului de ultimă oră îngăduie ca injuriile să fie formulate conform cu programul politic al partidelor reprezentate și cu educația din familie a aspiranților la putere. Pentru injuriile scrise, rămîn valabile atît scrierea cu l din a cît și cea cu i din i. În cazul întrebunțării unor expresii mai directe — de tipul „ba pe-a mă-Tii” — pronumele vor fi scrise obligatoriu cu majuscule, în semn de respect. MIRCEA HAMZA și-a schimbat maieu-sutien, partidul și freza. Acum se piaptănă pe extrema dreaptă, nădușește pe extrema stîngă

și citește programul FDSN în poziție de drepti, cu mina pe pistolul de protocol ochii pe ideile lui Șașa Mironov. Dacă știrea că Mircea Hamza va candida pe listele PRM nu e un zvon, înseamnă că zvonul demisiei sale de la TV e copt să devină știre. La 38°C, pe platourile Actualităților nu mai e nevoie decît de încă un grad ca să generalizăm colonelizarea redacției, să mareașlizăm realitatea și să caporalizăm democrația. CANICULA ucide. Din cele 2 451 accidente cardio-vasculare petrecute săptămîna trecută, ca urmare a căldurilor excesive, mai mult de jumătate se datorează fricii de viitor, un sfert noilor prețuri la carne și peste 70% vestii că Albania a primit clauza de la americani. România trece astfel pe ultimul loc cu toate medicurile din deplasare pierdute și cu abia cîteva jumătăți de punct cîștigate acasă, cu Snegur. ÎN JUDEȚUL ARGES crește temeinic numărul violatorilor de babe. Tuica de Pitești își dovedește astfel superioritatea față de „Pali-ka” de import fabricată din alcool industrial și arome hucine. Avem un tineret viril, lipsit de prejudecăți. DIN CÎND ÎN CÎND, apar în presă fotografiile ale soțiilor celor 6 candidați la președinție. Poate că tiparul nostru nu-i cel mai bun din lume, poate că fotografiile noastre nu se pricep să evidențieze și partea frumoasă la

Dl. Funar îi combate pe unguri la Buzău

Domnul Gheorghe Funar, candidatul la președinție din partea PUNR-ului, s-a aflat, în data de 2 septembrie a.c., la Buzău (cel de-al doilea oraș al țării care are tot primar peunerist), într-un dialog cu simpatizanții săi. Arborind o ținută sobră și un respect pentru posibilitățile săi alegători, dl. Funar a răspuns întrebărilor, stînd tot timpul în picioare.

Cel mai român dintre candidații la funcția supremă în stat a ținut să reamintească — a cita oară? — despre pericolul pe care îl reprezintă minoritatea maghiară din România și diaspora ungurească. Argumentînd că: „Sîntem amenințați cu un război civil. Conducătorii de la Budapesta au declarat că după conflictul din Iugoslavia, urmează România, respectiv, Transilvania. Cantitatea foarte mare de armament aflată în posesia ce-

tățenilor maghiari din Transilvania este una din numeroasele condiții create pentru declanșarea acestui război civil. Sîntem, însă, siguri, că nu se va întîmpla așa ceva, că dorința Budapestei va deveni o utopie, dacă voi fi ales președinte“.

După care a răsuflet ușurat că temerile domniei sale au ajuns unde trebuie: la inima auditoriului.

Simbolul electoral al Convenției lasă să se înțeleagă că sîntem niște incuiați

Dînd dovadă de un desăvîrșit fair-play politic față de adversarii săi pentru scaunul de la Cotroceni — sau, de ce nu, la Alba Iulia, dacă dl. Fu-

nar va fi ales —, domnia-sa a făcut cîteva referiri demne de a fi luate în seamă. „Cred că simbolul electoral al Convenției Democratice din România este o jignire la adresa noastră, fiindcă lasă să se înțeleagă că sîntem, toți, niște incuiați“!

Apoi s-a referit la reținerea (subl. n.) Convenției de a promova principiile Punctului opt de la Timișoara, cerute cu insistență din 1990 încoace, pentru că dl. Emil Constantinescu a fost un „comunist cu muncă de răspundere“.

801 organizații antiromânești sînt cu ochii pe Ardeal

Da, este un adevăr pe care numai dl. Funar îl știe: „În țară există 801 organizații antiromânești ale maghiarilor“, care, printr-o acțiune concertată, diversionistă, vor să paralizeze normalitatea actuală și instituțiile statului. De asemenea, a afirmat că „numai în Cluj avem 72 organizații, printre care singura de pe mapamond a Handicapaților în limba maghiară. Și toate acestea lucrează precum cariile într-o grindă“.

Auditoriul a cam rămas cu gura căscată și a uitat să clipească. Nici prin cap nu le-ar fi trecut — dacă, bineînțeles, nu ar fi venit dl. Funar — că ungurii sînt în stare să ne bealească cît ai zice pește. Și, credem, că fiecare participant s-a și gîndit cum să se apere în cazul cînd ungurii ar trece Carpații și ar veni în Buzău. Le-ar da o lecție să-i țină minte. Cum a ținut minte și dl. Rațiu în 1990.

În situația în care dl. Funar nu va fi ales președinte al României, și va rămîne tot primar de Cluj, atunci precis că organizațiile antiromânești se vor înmulți ca ciupercile după ploaie. Atenție, d-le Funar! Credem că vor să-și bată, pur și simplu, joc de domnia voastră...

ION RUSU ■

Teroristul Liolea îi amenință cu moartea pe „porcii de români“

La sfîrșitul lui august, doi scriitori din Focșani, Traian Olteanu și Florin Muscalu, redactor șef și, respectiv, redactor șef adjunct al „Revistei V“, au fost invitați de către Uniunea Scriitorilor din Moldova să participe la un simpozion „Lucian Blaga“.

Cei doi au cumpărat de la Agenția C.F.R. din localitate bilete pe ruta Focșani—Chișinău—Focșani, la trenul accelerat ce leagă cele două capitale, pentru ziua de 27 august. La ora 22 și 15', cînd a ajuns acest „Tren al prieteniei“ în Focșani, de la vagonul al patrulea a răsărit însoșitorul oficial, salariat al căilor ferate moldovenești, care i-a primit cu înjurături bilingve pe cei doi călători. Și, de aici, începe coșmarul. Urcați la învenția impiegatului de serviciu, însoșitorul îi amenință pe scriitori cu moartea, pricinuindu-le, apoi, plăgi (ambii au certificate medicale, eliberate de către cabinetul județean de specialitate!), supunîndu-i unui tir de in-

vective, care îi lasă perplexi: „Porci de români!“, „Vă tai, vă împușc și vă arunc din tren!“ etc.

O voce timidă de femeie cucernică, intervine cu descumpănită sfială: „Liolea! Liolea! Nu faci bine. Lasă-i în pace!“. Turbat de-a binelea, Liolea le fură biletele de întoarcere, le ascunde sub salteaua din cușeta sa, apoi răcnește ca-n plină Transnistrie: „N-aveți bilete!“ Și, pentru a umple paharul dărilor sale de om „civilizat“, îl tilhărește pe Florin Muscalu, luîndu-i o importantă sumă de bani.

La Mărășești cei doi sînt aruncați pur și simplu, cu tot cu bagaje, pe peronul gol!

Liolea, Liolea, nu faci bine! Dar rîndurile acestea nu le-am scris pentru tine — tu, oricum, nu înțelegi nimic! — ei pentru domnul ministru român al transporturilor, care, dacă nu va interveni energic, o să vină Liolea și peste el și nu știm cum se va descurca...

CAMIL LAURENȚIU ■

Greviștii foamei sînt pe moarte

De 25 de zile liderii Federației Sindicatelor Libere Feroviare din Ramura Mișcare și Comercial se află în greva foamei. Cei patru greviști: Ștefan Siromascenko, N. Fieraru, V. Condurache și N. C. Peride sînt într-o stare extrem de gravă, însă decizi să meargă pînă la capăt. Dl. Fieraru este grav bolnav de inimă, iar dl. Siromascenko are două operații la stomac și una la coloană. Președintele SNCFR, dl. Dumitrescu, după o lungă tăcere ne-a de-

clarat următoarele: „În cazul în care aș trece peste Consiliul de Administrație, hotărîrea ar fi ilegală datorită deciziei tribunalului. Ar crea un precedent extraordinar de periculos. Eu ofer acest post imediat celui care găsește o soluție.“

Momentan nimeni nu a găsit o soluție sau nici măcar nu s-a sinchisit să o facă, în timp ce patru oameni sînt pe moarte la Spitalul Witting — CFR.

FLORIAN BICHIR ■

Zvoner sau răsbindac?

Informindu-se din ziarul Libertatea, de unde a aflat că „delegația Convenției Democratice a cerut textual, în S.U.A., neacordarea clauzei“, dl. Gheorghe Funar a avut posibilitatea să constate că oficialitățile americane au fost puternic contrate tocmai de „isprăvile“ sale în calitate de primar al Clujului. Mai exact spus, respectivele isprăvi au cam stopat avîntul americanilor în a ne acorda clauza. Ori hoțul strigă că e păgubaș, ori dl. Funar pendulează între a fi zvoner sau răsbindac.

doamnele-n chestiune, dar dacă le spunem candidaților domni, chiar cînd gîndim țovarăși, ne vine foarte greu să le zicem țovărășelor lor de viață doamne. Ciuruita parcă arăta mai bine. N-ar fi exclusă să fie de vină căldura. Să vedem, adică, dublu și niciodată dublu pe înalt, ci numai pe lat. ■ OM FĂRĂ NOROC. Un violator profesionist de octogenare, Gheorghe Coșcovar din Brașov, a simțit nevoia unei perverșiuni: ceva sub șaptezeci de ani. Într-o noapte a intrat pe fereastra unei case — la peste 30°C toate satele dorm cu fereastra deschisă — și s-a așezat cu poftă între un bărbat și nevasta acestuia. Lipsa de noroc a cuibăritului a constat în aceea că, deși femeia s-a arătat o vreme cooperantă, bărbatul ei, abia ieșit din pușcărie, era tuns chilug. Femeia a realizat că mîngie pe cap altă „ființă umană“ — cum frumos se exprima un comentator TV. ■ GHEORGHE CIOLAN, comisarul șef al Gărzii Financiare din Galați a fost arestat pentru luare de mită. Problema nu e că a luat mită — toți comisarii Gărzilor Financiare iau. Problema

e că-l cheamă Ciolan. După Zăpada mieilor a avut loc o mare revoluție onomastică: Popeștii, Ioneștii, Vasileștii și Dragomireștii au fost trecuți în rezerva de cadre a administrației la toate nivelurile înscăunați fiind numai indivizi cu nume frecvente îndeosebi în controalele pușcărilor. Cine reușește să afle o primărie fără alde Ciolan, Boamfă, Hazdrulea, Cioroiu, Zgăbercea, Căpușa, Păduche, Pisică primește, indiferent ce nume poartă, titlul onorific de VASILE. ■ VÎRSTA MEDIE a candidaților Partidului Național Liberal — Aripa tină e de 37 de ani. În fruntea acestora se găsește Rene Radu Policrat de 82 de ani. ■ CASA LUI CAZIMIR IONNESCU din str. Docenților 9, a fost spartă în timp ce domnia sa bea kiwi rece la o recepție. Paguba materială e de 100.000 lei (respectiv 250\$ la cursul liber al dolarului). Se pare că hoții au pus mina pe schema care dovedea superioritatea programului electoral al lui Caius Dragomir asupra celui al omologului său american Bush.

TUDOR OCTAVIAN ■

CUTIA CU ZVONURI

Cine lansează zvonul zilei?

ROMÂNIA MARE CU CRAVATĂ

„Vă felicit, domnilor!“ — a declarat un cunoscut om de afaceri unor redactori ai revistei Flacăra. „Ați avut și aveți în continuare o intuiție extraordinară. Viitorul presei va aparține acelor ziare și reviste care vor prefera atacului la persoană analiza obiectivă a realității, iar limbajului trivial pe cel civilizat. V-ați închipuit vreodată ce-ar fi dacă redactorii de la România Mare sau Totuși iubirea s-ar exprima la televizor ca în gazetele pe care le scriu? «Puță, cardeală, borit, belit» etc. sînt cu-

yinte pe care ei le folosesc adeseori și cu mare succes, ținînd cont de nivelul scăzut al celor cărora li se adresează; dar aceste cuvinte n-ar îndrăzni niciodată să le folosească în fața telespectatorilor, deoarece, vorba lor, și-ar da foc la valiză. Chiar și cea mai în vogă publicație, Evenimentul zilei, nu e decît un ziar de scandal, adeseori mincinos și vulgar. La urma urmei, este chiar România Mare care și-a pus cravată, deși nu o cravată prea frumoasă.“

Îi mulțumim cunoscutului om de afaceri (fiind cu-

adevărat un cunoscut om de afaceri înseamnă că nici nu e nevoie să-i dăm numele pentru a se ști despre cine e vorba) și subliniem și noi neseriozitatea Evenimentului zilei, care susține, în numărul său 46 (4 septembrie), o e-normitate — încă una! — și ațuame că înlînirea redacției respective cu dl. Gheorghe Funar, candidat la președinție, ar fi „o premieră în presa românească“. Haida-de! Că se vede cu ochiul liber, în Flacăra nr. 31 (5—11 august), prezența dlui Emil Constantinescu la redacție, în cadrul conferințelor de presă inițiate de revista noastră. Premieră la Evenimentul zilei? Da: la suspine după un caimac suflat. Puneți mina și citiți, băieți!

Ion Rațiu vislește în barca PNL?

Dl. Nicolae Enescu, vicepreședinte al PNL, ne-a declarat următoarele, pe marginea strategiei electorale a partidului său: „După cum bine știți, PNL a afirmat că nu va încheia nici un fel de alianță politică în vederea alegerilor de la 27 septembrie

a.c. Aceasta nu înseamnă că nu am primit oferte de colaborare electorală. Ultima a venit din partea domnilor Klaps și Dumitrescu, proaspăt dizidenți ai PNT-CD. Am stabilit cu dînșii coordonatele unei colaborări viitoare, cît și un pact de neagresiune

electorală, ceea ce nu am putut încheia și cu dl. Corneliiu Coposu. Vreau să vă mai spun că, împreună cu domni Klaps și Dumitrescu, noi așteptăm și pe dl. Ion Rațiu, și el nemulțumit de conducerea PNT-CD. Dl. Rațiu nu ni s-a alăturat, însă, probabil din motive de ordin personal“. (T.L.).

EVENIMENTE MICI

CONFERINTELE
DE PRESĂ
FLACĂRA

DI Caius Traian Dragomir dorește:

„SĂ FIE CAPITALISM!”

GEORGE ARION: Vreau să vă spun ceva: dacă citiți Flacăra, ultima noastră oră sună cam așa: „În cel mai rău caz, votați un singur trandafir, nu tufa”. Vreau să cred că gustați gluma noastră.

CAIUS DRAGOMIR: Sigur, sigur.

TUDOR OCTAVIAN: Dle. Dragomir, știți cum e povestea: se spune că-n război nu trebuie să-ți cunoști dușmanul prea tare; ori îl împuși de la distanță, ori...

CAIUS DRAGOMIR: Și ce e rău în asta?

TUDOR OCTAVIAN: Dv. pentru noi sunteți Frontul. Pentru mine, cel puțin, n-a fost o simpatie frontu'.

CAIUS DRAGOMIR: Ce vă faceți că vă-nțeleg?!

TUDOR OCTAVIAN: Vedeți, dv. sunteți un om politic, dar noi am fost bătuți, peste noi au venit mineriile, am fost vizitați.

CAIUS DRAGOMIR: Vreți să vă spun ceva? În 14 iunie, persoanele de la mine din laborator, în majoritate domnișoare, doamne, au zis: nu ieși de aici din laborator până când nu pleacă ăștia.

TUDOR OCTAVIAN: Din cauză că aveți barbă?

CAIUS DRAGOMIR: Din cauză că aveam barbă, că mai fusesem în piață, toată presa știe, s-a comentat, așa că...

Cum am devenit fesenist

TUDOR OCTAVIAN: Dv. cum ați intrat în Front?

CAIUS DRAGOMIR: Păi, asta e lucrul cel mai important. Eu am mai spus, dar vreau să repet ca să fiu foarte exact. Explicația mea este foarte simplă: nu a existat un singur front. Frontul s-a constituit, în

orice caz, pe fondul unei presiuni. Presiune exercitată, poate, la început, de Silviu Brucan, nu sînt în măsură să vă dau date prea exacte..., printr-o bătaie cu pumnul în masă a dlui. Iliescu... Discuțiile dintre mine și guvern, dintre mine și front, au început cu un an înainte de a intra în guvern, deci în martie-aprilie 1990. Discuțiile erau avansate, pentru că făceam de acum o eseistică politică care a interesat. Discuțiile au avut loc cu Petre Roman, cu Anton Vățășescu și cu Adrian Severin. Nu erau foarte frecvente, dar ele aveau loc. Vă dați seama că, dacă am întârziat un an sau mai mult să fac acest pas, era tocmai pentru că Frontul îmi apărea ca un conglomerat de lucruri care nu puteau fi ținute împreună. Ce a fost însă tentant, asta este un lucru asupra căruia insist, era că lucrurile văzute din stradă sau văzute dinspre presă aveau un aspect; cînd intrai în guvern primeai niște explicații care păreau de-a dreptul surprinzătoare, îți explicau niște lucruri care te făceau să înțelegi că oamenii aceștia doresc ceva și fie că nu reușesc, fie că reușesc, în parte, dar nu transmit imaginea pe care ar fi putut s-o facă. Deci...

TUDOR OCTAVIAN: Dar dv. n-ați intrat în guvern, dv. ați fost chemat din ce motive, ce, cum, explicați-ne.

CAIUS DRAGOMIR: Cega ce a contat în mod expres a fost tocmai scrisul politic, și aici trebuie să mă înțelegi foarte clar, au fost luări de poziție ale mele în legătură cu teroristii, cu comunismul și oamenii ăștia (Roman, Vățășescu, Severin) nu numai că acceptau, dar înțelegeau...

NASTASIA MANIU: Dar răspunsuri tot n-au dat, nici ei.

CAIUS DRAGOMIR: Poate că nu le știu nici ei. De unde am putea să precizăm că lucrurile astea sînt foarte bine știute? Anton Vățășescu, în legătură cu 13-15 iunie mi-a spus că a intervenit de zeci de ori ca să salveze oameni plini de singe, bătuți în piață. Ce să vă spun acum? Să nu-l cred? N-am nici un motiv.

Asta era percepția mea, adevărul poate să fie altul, m-ați întrebat cum am optat eu, nu m-ați întrebat care-i adevărul absolut.

VICTOR NIȚA: Cum de-ați devenit fesenist, asta era întrebarea.

CAIUS DRAGOMIR: Exact. Deci, continuînd, lucrurile se vedeau altfel din interiorul guvernului de cum se vedeau din afară. Ori eu aveam acest acces către interior, prin căile pe care vi le-am spus. În momentul în care s-au desfășurat toate aceste evenimente, eu am luat hotărîrea de a participa la structura guvernamentală în martie, și în aprilie am devenit consilierul dlui Petre Roman. De acolo am reușit să fac o serie de lucruri. Ce vă pot spune? Vă pot spune că la intervenția mea de a se acorda niște fonduri suplimentare culturii, a primit din partea lui Petre Roman un răspuns aproape instantaneu. Ce voiati să socotesc atunci? Că este un om care se opune ideii de susținere a culturii? N-aveam cum s-o fac. Am avut cîștig de cauză la el, la guvern, s-au luat niște hotărîri; și pe urmă m-am bătut luni de zile cu burocrăția asta financiară. Asta este înfrîngător. Această luptă, indiferent cine va conduce țara, va fi o luptă într-adevăr epuizantă.

„Țara este condusă în momentul acesta de trei foști secretari de partid”

Locul cel mai impregnat de conservatorism, de comunism, cum vreți să-l spuneți, este un strat mediu. Bun, țara este condusă în momentul acesta de trei foști secretari de partid, trei instituții fundamentale ale statului sînt conduse de ei, deci, nu e cazul să ne mirăm, dar acest strat intermediar este absolut înfrîngător. Dacă nu ești dispus să mergi pînă la epuizare... Adică fără o anumită experiență a administrației, puține lucruri se vor mișca. Cînd aud povestea aceasta că mo-

narhia ne salvează de comunism, mie îmi vine să rid dintr-un considerent pur pragmatic. Să știți că este nevoie de o cunoaștere atît de amănunțită a aparatului administrativ, a locului de unde să-i scoti, și eu vă spun că în următorii 4 ani, în varianta cea mai anti-comunistă de conducere, nimeni nu va scoate mai mult de 10-20% din ceea ce este structură veche. Iertați-mă, e un punct de vedere, puteți să nu fiți de acord. Eu l-am întrebat pe greci în cît timp ați scăpat de dictatura colonelilor? Și mi-au spus 8-10 ani. Și ce-a fost dictatura colonelilor? Nimic, practic o glumă. Spaniolii spun același lucru, portughezii spun același lucru. Vă spun, nu e joacă. Trebuie privită o dorință a... unui... conducător de a face inutilă orice schimbare. Plecînd de la asta, vreau să spun că în guvern există dorința de a schimba și undeva lucrurile se încurcă. Am participat, ca secretar de stat, pentru două luni, pardon, consilier al primului ministru, apoi ca secretar de stat în departament, unde una dintre tînele care mi s-au dat a fost elaburarea unui proiect al departamentului de informații.

VICTOR NIȚA: Asta a fost la plecarea lui Baltazar.

CAIUS DRAGOMIR: Da. Și aici mai sînt o mulțime de lucruri de spus. Două evenimente esențiale: unul este puciul de la Moscova; în momentul acela am realizat că este posibil să se dea niste declarații neconcludente. Petre Roman era în Spania. M-am dus, oarecum din proprie inițiativă, la aeroport. Am fost împreună la Cotroceni, discuția a durat mult, eu n-aveam nivelul ca să particip la toată această discuție, l-am așteptat, am plecat după 12 noaptea, fără nici o hotărîre serioasă luată, l-am condus acasă, a doua zi dimineață m-am trezit foarte devreme cu gîndul că totuși nu avem dreptul să scăpăm acest moment. Petre Roman a convocat o sedință de guvern și atunci s-a declanșat procesul din care a rezultat acel comunicat. Acesta a fost punctul de pornire al acțiunii mele politice reale.

TUDOR OCTAVIAN: Și a fost momentul de ruptură în Front?

CAIUS DRAGOMIR: Cu siguranță că l-a precedat. Sau dacă vreți, l-a anunțat.

TUDOR OCTAVIAN: A fost cauza intimă?

CAIUS DRAGOMIR: Nu pot să spun asta. Cauza era pur și simplu că oamenii nu erau de aceeași condiții. Era o asocieră, să nu zic silită, dar heteroclită, hibridă, nepotrivită, cum doriți. Dar atunci, cu declara-

ția despre puci, tensiunile s-au făcut foarte clar simțite. De altfel, acum stau și mă-ntreb care au fost susținătorii poziției mele, pentru că Roman mă susținea, dar el a lăsat discuția liberă. Și s-au propus diferite variante, în care eu m-am văzut în situația să declar că unele sînt oportuniste și altele sînt de principiu, ori, dacă vom merge pe variantă oportunistă, nimeni nu ne-o va ierta vreodată. Și știu că propunerea mea de declarație susținută bine a fost de dl. Plesu, de Doru Viorel Ursu și cred că și de Fota. Aștia au fost cei care au susținut noi. Cel mai net de Ursu și de Plesu. În acel moment, Petre Roman a tăiat discuția și a spus „Caius, redactează declarația”. Sigur, pe urmă s-a mai umblat la ea, dar, practic, a fost un acord între el și mine. Asta a fost, ca să zic așa, prima alianță politică majoră, ceealalte, sprijinul acordat culturii, altele, își avuseseră rolul lor.

Pe urmă, al doilea eveniment, vin mineri în septembrie; eu eram plecat, dar toate aceste evenimente le știu bine. Petre Roman mi-a spus la întoarcere „Știi, am avut gînduri proaste că pleci, dacă erai aici, lucrurile poate s-ar mai fi schimbat puțin”. Ei, asta a fost pentru mine un impuls foarte puternic. Am zis, ia uite, domne, există suficientă încredere pentru genul meu de a vedea lucrurile. Apoi, declarația făcută de un ambasador occidental într-un grup destul de mare, care a spus „prezența lui Caius Dragomir în aceste alegeri este un sprijin foarte puternic pentru democrația României”. Astea au fost premiile primite de mine în activitatea politică. Cam asta e, eu altă istorie n-am.

Ce înseamnă un puci profesionist

GEORGE ARION: Vreau să revenim asupra puciului. Ați crezut în el?

CAIUS DRAGOMIR: Am știut că nu va reuși. Nu din considerente de nu știu ce informații, ci dintr-o analiză politică foarte exactă. Un puci în care nu se arestează, înseamnă că este foarte slab; în a doua dimineață, am dat telefoane dreapta, în stînga și m-am interesat la agențiile de presă, domne, cîți au arestat? Adică o adevărată lovitură de stat începe cu minimum 5000 de arestări în Rusia și 1000 în România. Forească Dumnezeu de așa ceva! Asta a fost analiza mea. Din acel moment am terminat cu...

GEORGE ARION: Nu, voiam să vă întreb: a fost un puci sau n-a fost?

„Să am, ca la șah, câteva mișcări calculate dinainte”

CAIUS DRAGOMIR: A, ce-a fost acolo? A fost, categoric a fost. Însă e foarte greu să convingi niște oameni, 70%, mă rog, în general, că acest comunism nu mai are credibilitate. Adică acei oameni au crezut că spunând pur și simplu „Noi sintem comunisti, Gorbaciov n-a fost”, ridică o întreagă națiune în favoarea lor. Ei chiar cred. Presupun că și Ceaușescu, când a ieșit în balcon, a crezut că adună lumea în jurul lui. Comunistii nu mai sînt capabili, dincolo de un anumit moment, să vadă realitatea. Asta este motivul pentru care nu s-au pregătit în manieră militară, ca în Chile, sau ca în Grecia, adică un puci după niște reguli profesioniste, foarte exacte. Puciurile nu le poate face oricine. Poți fi un foarte bun general, și să n-ai habar cum să stăpânești o situație în caz de lovitură de stat.

TUDOR OCTAVIAN: Acceptați niște întrebări vis-à-vis de cei 6 candidați?

CAIUS DRAGOMIR: Păi, dv. stabiliți ce întrebări să-mi puneți.

TUDOR OCTAVIAN: Vrem să rămânem politicoși cit se poate.

CAIUS DRAGOMIR: Când am să socotesc că n-ați fost politicoși, eu n-am să vă răspund, sau, dacă impolitetea e gravă, vă părăsesc, dar, sînt sigur că nu va fi cazul... (ride).

TUDOR OCTAVIAN: Credeți că lupta aceasta de principii între cei șase candidați va putea continua și fără nominalizarea unor fapte și întâmplări din viața oamenilor respectivi? De exemplu, credeți că veți putea evita să atacați niște puncte de vedere vis-à-vis de dl. Iliescu?

CAIUS DRAGOMIR: Mai curînd așa! Acum cred că datorită unui om care se exprimă public este să spună exact lucrurile pe care le are în minte. Ori, eu nu am în minte mai mult decît lucrurile pe care le-ați auzit. Bine, nu sînt numai astea, dar ele trebuie să fie absolut clare. În primul rînd, trebuie să privească poziția publică și să fie foarte exact justificate. Adică pentru mine s-ar putea să fie radicale unele lucruri, dar pentru electorat s-ar putea să nu fie. Nu se poate spune că, pe plan personal, dl. Iliescu nu are unele calități, dar aici ne plasăm în teren politic, nu personal, deci, aceste lucruri personale trebuie spuse.

Aseară am rămas uimit că am fost singurul care am vorbit despre o revoluție anticomunistă și de nevoia unei acțiuni anticomuniste în România, sînt efectiv stupefiat, m-am simțit iar singur, vedeți...

EUGEN CHIROVICI: Domnule Dragomir, chiar volam să vă întreb, vorbești aseară de lucruri importante, de domnia legii și a instituțiilor, dar o făceai cumva pe un ton care ne pune la colț, parcă ne certai. Credeți că este tonul potrivit pentru noi?

CAIUS DRAGOMIR: Certatî puțin ar fi trebuit să se simtă cei care reprezentau instituțiile. Vorbeam de nevoia de schimbare în materie de instituții, nu?

EUGEN CHIROVICI: Da, dar vă adresați electoratului!

TUDOR OCTAVIAN: Vă este clar ce categorii de oameni trebuie să ciștiți?

CAIUS DRAGOMIR: N-aș dori să exclud pe nimeni, să știți. Și nici nu am vreun motiv. Cred că cei care nu vîd în ce constă programul politic, garanțiile ce le dau ca persoană, pot fi de două categorii principale: cei care refuză a priori (și mare greșală fac) frontului ideea de schimbare, și cei care realmente nu doresc schimbare. Problema e că reprezintă acest electorat. Există un alt electorat, foarte specific, antifesenist. Pe asta nimeni din FSN nu-l va ciștiți vreodată. Oamenii care vor dori să înțeleagă ceea ce facem sînt oricînd susținătorii noștri.

GEORGE ARION: Confuzia dintre FSN și PSDN, care persistă, poate fi de folos pentru dv.?

CAIUS DRAGOMIR: Nu persistă. Și nu, dimpotrivă, e un mare handicap! Dar să știți că nu mai persistă decît în medii foarte, foarte neevoluate. Există trei vectori: unul de la orașe cit mai mari și mai bine informate. Adică poți foarte ușor să calculezi, după reacția omului, distanța în kilometri față de centrele mari. Există un gradient de vîrstă și unul de educație. Acolo unde cele trei se întîlnesc, adică satul e îndepărtat, populația e vîrstnică și nivelul de educație mai redus, atunci sînt conservatori, se conduc după ideea nu cumva să se schimbe ceva.

„Vai de cei care vor face cumva să nu fie alegeri!”

GEORGE ARION: Altceva? Vor fi alegeri?

CAIUS DRAGOMIR: Vai de cei care vor face cumva să nu fie alegeri! Eu cred că vor fi. Dacă nu ar fi fost puciul de la Moscova, poate că ar fi existat o primejdie mai serioasă, dar în acest caz cred că e clar că mai mult de cîteva zile... Știți, eu mi-aduc aminte de Ileana Cotrubaș și Cortez, în zilele revoluției, care lansau următorul apel: fiți oportuniști, din revoluția asta nu se scapă, deci mai bine veniți cu ea, decît împotriva ei.

VICTOR NIȚA: Asta au și făcut!

CAIUS DRAGOMIR: Din păcate. Dar ce a spus Ileana Cotrubaș atunci aș spune eu acum: domnilor, nu vă băgați în prostii, că se termină prost pentru voi! Noi, unu, doi, zece, o sută, putem să și murim, dar voi n-aveți cum să ieșiți din asta!... Așa că eu sper că vor fi alegeri.

ALEXANDRU PASĂRIN: Aseară, dl. Iliescu s-a lăudat că dat pămîntul la țărani...

CAIUS DRAGOMIR: Păi, dv. știți cum e cu pămîntul...

ALEXANDRU PASĂRIN: Mie mi se pare că s-a încercat să se demonstreze, încă din timpul guvernului Roman, că țărani nu pot să lucreze pămîntul și că mai bune ar fi fost CAP-urile. Dv. cum credeți rezolvată problema țărănească?

CAIUS DRAGOMIR: Într-un fel greșiți, și iată de ce. E preluată de la un moralist francez, nu mai știu de unde, că defectul oamenilor inteligenți (și presa e făcută din oameni inteligenți), este că socotesc că toate lucrurile pe lumea asta sînt raționale. E clar că există o mare opoziție în legătură cu reforma în agricultură, dar că vor să demonstreze... Nu, e prea complicat.

Dar istoria cu asociațiile pare să nu fie chiar atît de gravă, asocierea asta mulți și-o doresc. Se ajunge însă la specularea acestei idei în alt sens: ca titlurile de proprietate, să fie atribuite direct asociațiilor! Din momentul asta începe rîul, este în contradicție totală cu legea, în primul rînd. Asemenea situații nu trebuie admise sub nici o formă. E drept, sînt asociații care s-au făcut fără nici un fel de presiune. Dar stau și mă întreb ce-o să facă țăranul cînd o să vrea să iasă din asociație, că mulți nu au locul definit în aceste asociații. La noi problema nu este numai de apărarea proprietății, ci de cultivare a ei, pentru că proprietatea ca atare se deteriorează. Noi n-avem o lege a creditului agricol, deși e propusă de up an de zile! Și aici e un lucru foarte interesant; stau și mă întreb cit o să funcționeze Parlamentul în continuare, după acest sistem al birourilor permanente, care de fapt au autoritate enormă asupra Parlamentului. Normal e ca un birou permanent să fie un sistem de administrare a discuțiilor și atîta tot, adică trebuie să ai un speaker, un președinte, cum are Camera Comunelor: nu vorbi dumneata înaintea dumealui, pentru că dinșul a ridicat mina primul, atît! Ori aici, o lege poate fi pur și simplu blocată, neadusă în discuția plenului, pentru că nu-l adusă, și gata! Descurcă treaba dacă mai poți!

Problema este că e nevoie de o lege a arendei, a creditului

agricol. Să am, ca la șah, cîteva mișcări calculate înainte. Toate lucrurile astea trebuie făcute cu spirit de economie de piață, de capitalism, pentru că dacă încerci să le faci să fie capitaliste, dar cu un tip de gîndire...

GEORGE ARION: Cu fașă umană.

Ce să o mai scîldăm? Să fie capitalism!

CAIUS DRAGOMIR: Exact! Nu merge. Economie de tip capitalist! Ce să o mai scîldăm, că e de piață, că e liberă... să fie capitalistă! Pentru că, să știți, social-democrație există numai în capitalism, nu există în comunism.

ALEXANDRU PASĂRIN: Ce calități deosebite ale dv. credeți că au învins fașă de alți colegi, să zicem fașă de dl. Dijmărescu, sau dl. Babiuc?

CAIUS DRAGOMIR: Știtiți se întîmplă? În primul rînd că președintele nu trebuie să fie un economist, asta e clar. Noi discutăm economie acum dintr-un motiv foarte simplu: trebuie să te interesezi de destinația țării asteia și în compartimente care nu depind de eventuala ta acțiune viitoare politică. Lucrul pe care l-am discutat, vedeți, există trei aspecte importante: acțiunea economică, legislativă și politică. Ori, pe un plan mai înalt, a contat faptul că ceea ce presupuneam eu era o schimbare politică.

GEORGE ARION: Domnule Dragomir, unii se plîng că nu prea pot să-i deosebească pe candidații la președinție decît după înfățișare, nu după ceea ce spun.

CAIUS DRAGOMIR: Eu vreau să vă spun că aseară aveam și eu, ca toată lumea, un carnețel, unde erau notate punctele de program. Cînd am văzut că fiecare explică foarte frumos cu cit o să mărească știu ce alocație și nu știu ce treabă, am spus că n-are rost să-l mai citesc. Cred că la ce trebuie să se uite electoratul în primul rînd este în ce direcție își îndreaptă voința, cu ce grad de hotărîre, eventual și cu ce competență. Competența nu trebuie să fie ceva strict personal. Există în realitatea românească un lucru pe care eu l-am spus foarte clar, anume că nu aș lua nici o hotărîre majoră fără participarea sindicatelor. Poate pare puțin populist, dar nu e. De pildă, la salariile minerilor. E clar că dacă le mărești, nu le mai poți mări la ceferiști, așa că aduni specialiști din toate ramurile, și vezi ce iese. Problema este un dialog real.

VICTOR NIȚA: Vreau să vă întreb și eu ceva. Înțeleg că schimbarea este sloganul nr. 1 al FSN-ului. Ce să mai schimbăm, atîta vreme cit oportuniștii aceia au pus mina pe puterea economică. În clipa de față, comunistii mari sînt proprietari mari.

CAIUS DRAGOMIR: Se pot schimba foarte multe lucruri. Nu putem începe cu un control al averilor, ar însemna o imixtiune de tipul cel mai comunist. S-au acumulat niște bani înainte, categoric. Ei au fost utilizați așa cum au fost. De pildă, unul din motivele prin care îmi devine clar, indirect, cîți bani au putut să se adune este faptul că, de pildă, medicii nu sînt în stare să-și deschidă un cabinet sau să-și doteze, în timp ce alții, vedeți bine ce fac! N-avem ce să facem, deocamdată haideți să-i împiedicăm să participe la politică, pentru că altminteri... Dar să nu uităm, că Australia, de pildă, e făcută din averea adunată de ocași. Să nu începem cu punerea problemei morale în dezvoltarea capitalului. De-acum încolo, însă, ei trebuie să intre pe niște limite morale...

EUGEN CHIROVICI: De ce nu a avut frontul aceeași poziție la începutul anului '90?

CAIUS DRAGOMIR: Păi, nu știu să vă spun dacă n-a avut-o... Nu vă pot da lămuriri cu privire la acel moment. Însă ceea ce am putut eu să văd din interiorul guvernului, și asta a fost unul dintre lucrurile care pe mine m-a atras foarte mult, acei 1 aprilie 1991, este că ori de cite ori se puneau o problemă într-o ședință de guvern, în legătură cu o chestiune care interesa populația țării, ori de cite ori unul din miniștri, un raportor sau altcineva, avea vorba că ar fi bine totuși să nu dăm publicității lucrurile astea, atunci pot să vă spun că Petre Roman, de fiecare dată, a spus: domne, nu putem păstra și n-avem dreptul să păstrăm nici un secret. Eu vorba asta am auzit-o de zeci de ori și...

EUGEN CHIROVICI: O spuneți cu mina pe inimă? Chiar așa?

CAIUS DRAGOMIR: Acest lucru îl spun eu mina pe inimă. Dincolo de asta, bineînțeles că fiecare răspunde pentru el însuși, numai pentru el însuși. Vreau să vă spun un lucru, asta este o declarație de principiu, nu am, în acest moment, alianțe politice bazate pe compromis. Clar. Sper să nu se întîmple altfel niciodată. Presupun că mai curînd m-aș retrage decît să fac așa ceva.

ALEXANDRU PASĂRIN: Ce pronostic dați dv. în ceea ce privește compoziția viitorului Parlament?

CAIUS DRAGOMIR: Să știți că în privința asta colegii uneori mă contrazic. Mai bună pentru noi decît orice schimbare existentă azi...

TUDOR OCTAVIAN: Domnule Dragomir, direct: IRSOP minte sau nu minte?

CAIUS DRAGOMIR: Eu îl cunosc bine pe Petre Datculescu și după toate aparențele, e un profesionist, chiar dacă informațiile lui ar putea fi de joasă calitate. El îmi dă elementele după care se verifică autenticitatea unui sondaj. Aparent e corect.

E foarte tentant să faci un sondaj, dar n-aș apela în momentele de luptă la el. Sînt un om de știință la origine; și, totuși, nu cred în nimeni. Totuși, într-un moment de mare tensiune, am recurs, de pildă, la ghicit, care mă amuză, dar ca simplă distracție de societate. Adică nu vreau să mă las impresionat de un element ca acesta, care poate avea latura lui de intoxicare și latura lui de interpretare. De pildă, Giscard îl bătea în sondaje pe Mitterand, pînă cînd Mitterand a fost ales! Și asta în țări cu stabilitate. Se știe, de pildă, că după un sondaj, într-o țară civilizată, homosexualitatea urcase pînă la 50 la sută, ori, nimeni nu poate crede așa ceva. Sînt bune sondajele, dar le scootesc oportune în momentele de evoluție mai lentă, de calm. Vis-à-vis de asta, vă spun că frontul va depăși toate estimările de pînă acum. Frontul acesta.

EUGEN CHIROVICI: Cu cine ați vota, dintre ceilalți candidați, dacă dv. ați fi simplu alegător?

CAIUS DRAGOMIR: Din momentul asta nu mai pot da înapoi. Dacă m-aș transforma în simplu alegător, nu voi mai merge la vot.

TUDOR OCTAVIAN: Ce motive a avut Iliescu să-l pună prim ministru pe Roman?

CAIUS DRAGOMIR: Nu știu, dar a fost totuși un vizionar. N-a făcut rău.

TUDOR OCTAVIAN: Ce motive l-au făcut să-l dea jos?

CAIUS DRAGOMIR: Probabil aceleași calități pentru care l-a și pus!

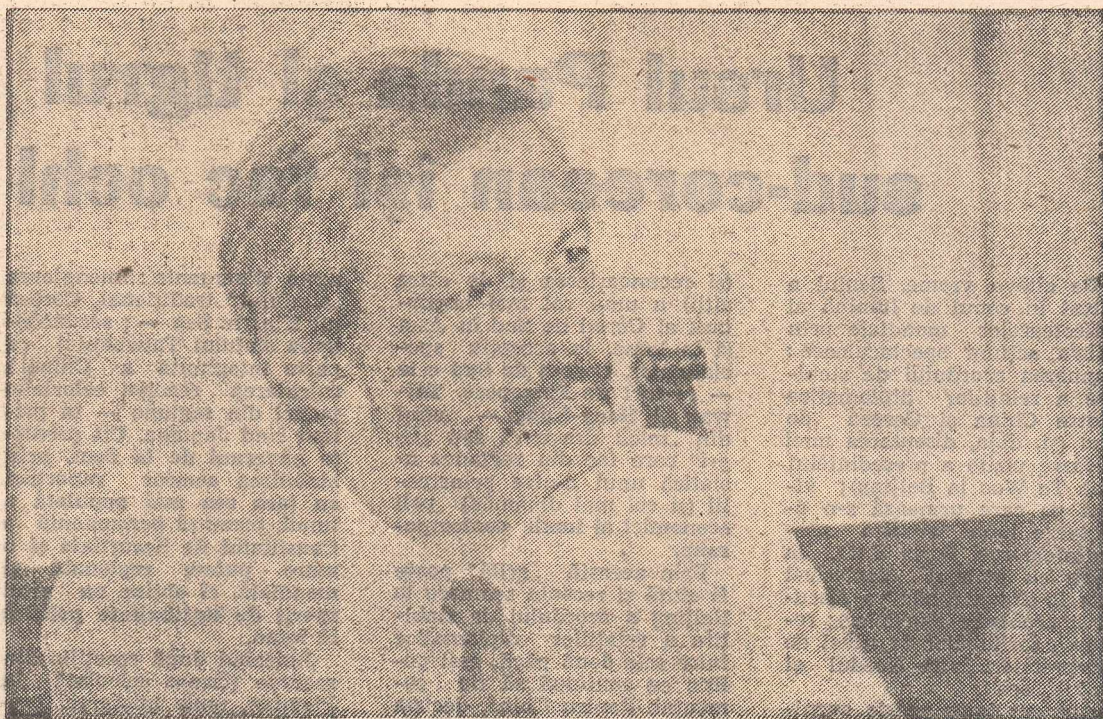
ALEXANDRU PASĂRIN: Să presupunem că veți ajunge la al doilea tur de scrutin. Cine credeți că va fi celălalt adversar?

CAIUS DRAGOMIR: Normal ar fi să merg cu candidatul Convenției, așa am perceput acum cîteva luni situația. Acum nu mai cred. Probabil că voi fi cu dl. Iliescu.

ALEXANDRU PASĂRIN: Vă bazați și pe posibilitățile de influențare ale președinției?

CAIUS DRAGOMIR: Dacă le iau pe acestea în calcul, atunci cred că va trebui să reacționăm cu toți la timp, foarte energic! Ar fi foarte grav.

GEORGE ARION: Noi vă mulțumim.

„Descurcă treaba, dacă mai poți!”

TURNUL BABEL

România Enormă in geografia variabilă a Estului...

Se simte o puternică presiune a serviciilor secrete japoneze la Chișinău? Nu se simte. Asta înseamnă că pe Tokio îl lasă rece febrilitatea vieții politice din Moldova; și mai înseamnă că războiul din Transnistria nu a influențat cîtuși de puțin cota yenului la marile burse de schimb.

Se simte o frățască atenție a serviciilor secrete rusești față de viața cea de toate zilele a făcătorilor de opinie de la Chișinău? Se simte. Aceasta înseamnă că Moldova nu poate renunța la solidaritatea cu fosta RSS Moldovenească, în virtutea unor interese obiective și a unor obișnuințe subiective.

Dacă între japonezi și moldoveni continuă să nu fie nici o legătură, între japonezi și ruși lipsa de legătură de pină acum s-ar putea transforma într-o legătură nouă, care ar trebui urmărită cu cel mai mare interes de serviciile secrete moldovenești. Dacă în perioada imediat următoare nu se întâmplă o minune în miezul economiei rusești și la Kremlin va continua să bată vîntul în pîșculițele de valută, este de așteptat ca Elțin să accepte cu frenezie ceea ce au refuzat țării anteriori cu îndărătnicie. Retrocedînd Kurilele proprietarilor de drept, rușii vor obține o stare impalpabilă de bunăvoință, la capătul căreia, în mod cert, va putea fi pipăită o viguroasă linie de credit. Obținînd bani contra unei politici oneste, rușii își vor bate un cui istoric în talpă: „Precedentul Kurilelor”. El va face vogă și va da idei. O seamă de puteri islamice, care au stat cuminți pînă acum, vor ieși bărbătește din placiditate și din amnezie, cerînd în numele justiției și al istoriei bucăți de munți, de deșerturi și, uneori, chiar de ogoare din trupul cindva sfînt al fostei Uniuni Sovietice. O zăpăceală înveninată va preceda clipa marelui ospăț geografic, mutînd păruiala și conflictele perlate din interiorul vechiului imperiu către tranșeele vecinilor.

Ortodocși, blajini și frînți de prudență pînă acum, oficialii de la Chișinău vor sesiza că o nouă epocă începe. Președintele de atunci al Moldovei va bate cu pumnul în masă la Chișinău și va cere, într-o viteză limbă românească, o independență pură. Mesajul său va trebui recepționat de oficialii ruși și ucrainenii, datornici în pămînturi față de Moldova. Singura complicație va fi cu Republica Nisteană. Dar, cu credite japoneze, aceasta va accepta o confederație cu Chișinăul. De aici și pînă la deschiderea liniei feroviare interne București-Sevastopol nu ar mai fi decît un pas. Dar totul, absolut totul, depinde de devalorizarea rublei și de eficacitatea serviciilor secrete moldovenești pe umerii cărora apasă destinul unei Români enorme.

RADU BUDEANU ■

Amorul european și durerile facerii

Ghici cui îi e frică de Maastricht?

Evenimentul politic care a polarizat de aproape o jumătate de an opinia publică franceză nu este nici criza iugoslavă, nici alegerile din SUA, nici altă chestiune de ordin intern. Discuțiile la ordinea zilei, în presă și la televiziune, se învîrt în jurul referendumului de la 20 septembrie, cînd alegătorii francezi vor trebui să spună DA sau NU Tratatului de la Maastricht, care prevede un grad major de integrare a țărilor din Piața Comună.

A fost nevoie de precedentul Danemarca (respingere, tot prin consultare populară, a aceluiași tratat) pentru ca interesul pentru referendumul din Franța să depășească perimetrul Hexagonului. Mulți afirmă, în Franța, că președintele Mitterrand regretă deja acceptarea ideii acestui referendum, cerut cu insistență de partizanii unui NU hotărît. La ora actuală, cum se știe, electoratul francez se pronunță în proporție de 52-56 la sută (potrivit unor sondaje) pentru neacceptarea Tratatului, care ar însemna o delegare a responsabilităților naționale și chiar a unor prerogative ale suveranității către instituțiile comunitare. Partizanii Tratatului afirmă că un NU spus de francezi ar

însemna îngroparea ideii unei Europe tot mai integrate politic, economic și financiar, capabilă să facă sfidărilor mondiale în cel de-al treilea mileniu.

Din păcate, constată aceiași partizani „europeniști”, mulți dintre francezii care sînt hotărîți să se opună ratificării vor să-și exprime de fapt dezaprobarea față de președintele Mitterrand și Partidul Socialist. Unii susțin că șeful statului — care a dus o campanie personală foarte activă în favoarea ideilor de la Maastricht — ar mai putea schimba fatalitatea răspunsului urnelor doar dacă și-ar anunța demisia după referendum. Fostul președinte Giscard d'Estaing, susținător al Tratatului, dar critic acid al lui Mitterrand, declara recent că „cu cît va interveni mai puțin șeful statului în dezbaterile privind Tratatul cu atît acesta va avea mai multe șanse să fie votat”. Toate aceste idei și propuneri dovedesc cît de scăzută este popularitatea președintelui și cum — din această cauză — chiar dacă el va susține cauze dintre cele mai nobile, opinia publică nu-l mai poate asocia unor asemenea inițiative. Reacția de respingere este prea violentă.

Toate capitalele vest-euro-

pene așteaptă la rîndul lor cu sufletul la gură rezultatul referendumului din Franța. Premierul britanic, John Major, a declarat că va bloca procesul ratificării parlamentare a Tratatului, dacă Franța va spune NU. Cancelarul german Helmut Kohl, aliat de ultimă instanță al președintelui Mitterrand, a intervenit într-o dezbatere televizată în Franța, în sprijinul partizanilor Maastricht-ului, fapt care a produs iritare printre opozanți, aceștia afirmînd că „Franța încă nu este un land german”.

Miza este, așadar, foarte mare și depășește granițele Franței: este Europa de mîine, mai mult, este însuși echilibrul mondial și, totodată, soarta omenirii la începutul mileniului următor. De aceea, atît susținătorii cît și adversarii Tratatului pun în circulație cele mai catastrofice scenarii și aduc în sprijin cele mai neașteptate argumente pentru a convinge în special pe cei indecizi. Deși rezultatul încă nu poate fi prognozat, este cert că „sentința” urnelor va face victime într-o tabără sau cealaltă

Buni dolarii, buni și yenii

Corupție în stil japonez

Domnul Shin Kanemaru este vicepreședintele Partidului Liberal Democrat din Japonia, adică al acelei formațiuni politice care se află la putere în „Imperiul Crizantemei” de la război încoace. El a ajuns pe pagina întâi a ziarelor nipone și internaționale nu pentru că ar fi propus vreo nouă soluție miracol pentru economia țării, ci pentru că e ultimul „erou” (termenul de victimă nu i se potrivește) al corupției care afectează clasa politică niponă.

Noul scandal are ca protagonistă firma „Sagawa

Kuybin” care ar fi oferit — și achitat — suma de 17 milioane dolari unor politicieni niponi, pentru ca oficialitățile să fie îngăduitoare în legătură cu afacerile deloc curate ale companiei în domeniul transportului. Ziarele nipone au arătat că firma sus menționată, atentă să-și construiască o carapace de invulnerabilitate la adăpostul căreia să-și continue afacerile, se afla în strînsă legătură și cu o organizație de tip mafiot, „Inagawa Kai”. În legătură cu cazul amintit, Procuratura a deschis o an-

chetă.

Lucrurile, probabil, se vor limpezi, dar undele de șoc ale acestui seism vor afecta și alte personalități din fruntea partidului și chiar prestigiul premierului Miyazawa, al cărui destin politic a fost sprijinit din umbră de dl. Kanemaru. În afară de viceședintele PLD, alte nume de marcă ale partidului au fost citate că ar fi fost mituite de firma pomenită. Între ei se află trei foști prim-miniștri — Nakasone, Takihita și Suzuki Uno (acesta fiind implicat și într-o afacere amoroasă) precum și actualul ministru de externe Michio Watanabe.

Presa niponă, citată de agențiile de presă, pare excedată de numărul scandalurilor de corupție în rîndul politicianilor țării și face reflecții amare cu privire la moralitatea vieții politice.

Într-adevăr, în ultimele două decenii, alte scandaluri, unul mai răsunător decît altul, au zguduit scena politică de la Tokio, fără ca morala acestor episoade să fi fost bine înșușită. În 1976, a fost scandalul „Lockheed”, în care firma americană constructoare de avioane a dat bacșișuri grase unor politicieni, pentru a sprijini achiziționarea unor avioane „Tristar” (încă nu se născuse... „Airbus” — n. red.). În 1988, scandalul „Recruit” avea să facă mai multe victime, printre care și actualul premier, silit atunci să demisioneze, dar care a fost apoi „absolvit” de baronii partidului. Alte afaceri dubioase de mai mică anvergură au adăugat noi elemente de neîncredere ale opiniei publice față de personalitățile politice din „top”.

Taifunul „Sagawa Kuybin” abia își numără acum primele victime.

Grupaj realizat de
STEFAN NICOLAE ■

Istoria pe scurtătură

Ursul Panda și tigrlul sud-coreean își fac ochi dulci

De cîțiva vreme, Seulul a intrat în conul de lumină al reflectoarelor mondiale prin cîteva acțiuni spectaculoase: semnarea acordului de stabilire a relațiilor diplomatice dintre China și Coreea de Sud (și, deja, discutarea unei viitoare vizite a președintelui Roh Te Woo la Beijing); vizita pe care urmează s-o efectueze luna aceasta președintele rus, Boris Elțin, la Seul, cu prilejul deplasării sale la Tokio (unde va discuta și problema Kurilelor); reluarea întîlnirilor la nivel de vicepremier între Nordul și Sudul Coreii.

Aparent între aceste evenimente trecute sau viitoare nu există legături. Dar, de fapt, ele vorbesc despre asumarea

(și recunoașterea și de către alții) a unui rol mai important al Coreii de Sud în Asia și în lume. În accepția specialiștilor, Coreea de Sud este — alături de Singapore, Taiwan și Hong-Kong — unul din „micii dragoni”, sau „tigri” care fac din regiunea asiatică unul dintre principalii (și cei mai dinamici) poli economici ai lumii contemporane.

Prin această „grilă” poate fi citită și recenta semnare la Beijing a acordului de stabilire a relațiilor diplomatice între cele două părți, gest politic ce continuă să fie comentat. Pentru China, decizia de a stabili raporturi nemijlocite cu Seulul a trebuit să împace mai multe conside-

rente divergente: menajarea „aliatului” tradițional, Coreea lui Kim Ir Sen —; recunoașterea statului Taiwanului ca parte integrantă a Chinei; calcularea reacției celorlalte puteri din regiune — în primul rînd Japonia. Cît privește guvernul de la Seul, prin stabilirea acestor raporturi cu țara cea mai populată a lumii, membră permanentă a Consiliului de Securitate și o mare putere regională și mondială, el obține un grad sporit de legitimitate politică în lume.

Judecînd după reacțiile din regiune (tăcere calculată la Phenian, unde mișcarea, probabil, se cunoștea, entuziasm la Tokio, decepție și frustrare la Taipei, autoritățile taiwa-

neze rupînd relațiile diplomatice cu Seulul), putem accepta opinia unui membru al guvernului sud-coreean care aprecia că documentul semnat la Beijing este o „cotitură semnificativă în istoria lumii”.

Cum numărul cotiturilor istoriei s-a mărit spre acest final de mileniu, să nu ne mai mirăm de ieșirea tot mai hotărîtă la rampă a Coreii de Sud, în contextul unei lumi în schimbare. Preconizata vizită a președintelui sud-coreean la Beijing nu va face decît să dea și mai mult contur acestei tendințe.

REZISTENȚA ÎN MUNȚII BUCOVINEI

Jurnal

Putna în flăcări (II)

Scăpând cu fuga din ghearele morții, după cum am relatat în numărul 32 al revistei Flacăra, Constantin Cenușă și soția sa dau peste un grup de partizani, care aduceau captură de război la comandantul din Cimpulung. Partizanii îl interzic pe C-tin Cenușă în spital, pentru a-și vindeca rănilor din război. După trei săptămâni, el pleacă în misiune cu 40 de români și 20 de nemți. La luptele de la Putna, conduce un regiment de 120 de oameni. Nici unul dintre aceștia n-a murit și nici n-a fost rănit. Dl. Cenușă a fost decorat cu Virtutea Militară clasa I și ridicat la gradul de căpitan. După 23 August 1944, trupele băteau în retragere. Bineînțeles, retragere forțată. C-tin și Marioara Cenușă fug de sub controlul ofițerilor nemți, care ar fi vrut să-i ia cu ei. (MARIA TIMUC).

Când o fost retragerea forțată, mă rugau ofițerii să merg cu mașinile de lux. Dară soțu îmi zice: Spune că tu nu poți suporta mersu cu mașina, că ți-e rău la inimă și nu poți merge fără mine. Noi trebuie să fugim de dinșii, să fim la un loc. Hai să ne urcăm în trăsură cu ceilalți oameni. Om ajunge în Satu Mare către sară. Să poposim, că-s oamenii flămânzi. Seara soțu tot strigă plecarea. O scos o bucușă de la trăsura fără să știe nimeni (diciu cei mai de încredere oameni ai lui). Când pornește convoiul, merge cam un km și sare roata. El se face că tocmește, dar netații tot strigă: Haidi! haidi! Plecați înainte, că vă ajungem noi, spune soțu. Nemții au avut încredere și au plecat înainte. Noi, cu oamenii de încredere, am luat-o cu caii la trap. Într-un lan de tabac din apropiere erau și multe girezi de paie lungi cât vedea cu ochii; oamenii zic toți: Hai să ne ascundem sub girezele de paie. Soțu o zis că s-ar putea întoarce să dea foc la paie și-o să ardem ca șobolanii. Pune pe doi băieți zdraveni să taie nasu la cai, că pu-

team fi descoperiți din cauza strănutului cailor. Mirosea foarte tare a tabac. Acest ogor de tabac era pe muchia Someșului. Numai ce s-aud mașini zburând. Strigau nemții cât puteau: Her haputnam Cenușă!

Nemții au dat foc paielor

Văzind că nu răspunde nimeni, or dat foc la toate girezele de paie. Toți tremurau de frică, dar soțu zice: Coraj, băieți, că nu au timp să vie pe aici. Pleacă nemții înapoi mîncînd pămîntu. Erau multe mlaștini acolo și ne-am oprit în cea mai mare, că rușii aveau mai multă tactică de război decît nemții. Ne-am gîndit că pot băga tancurile în căutarea nemților și dacă dau peste noi ne omoară. Soțu iasă în drum, pun urechea pe pămînt și zice: Băieți, geme pămîntu. Să ne pornim, da nu prea departe că ne-nvălmăm cu rușii. Scot trăsura la drumu mare și mină caii de le țese numai scin-

tei din potcoave. Ajungem la mlaștină. Duc caii într-un huci, li dă să mîncînce un sac de porumb strîns de pe cîmp și toți ne punem cu burta la pămînt în mlaștină. Se zărește tare puțin de zi și trec tancuri, tunuri, camioane cu rușoai, armată cită frunză și iarbă.

Două săptămîni ascunși în mlaștină și în apă

Toți stăm ca peștii în apă timp de două săptămîni (subl. red.). Nu se mișcă decît omu care căuta de cal. Dimineața la ora trei strîngea cîte 2 saci de păpușol. Un sac îl arunca în apă pentru noi și-l mîncam ca pe mîierea de albine, cruzi. Beam apă tot din mlaștină, unde dospeam toți, îmbrăcați gros. După două săptămîni am ieșit din mlaștină, ne-am îmbrăcat cu haine uscate și-am pornit la drum. Mai pi ocoliti, cu multă greutate, ajungem în comuna Dumitra, jud. Năsăud. Primar era un cunoscut de-al soțului, un ardelean foarte bun. Ne-a luat la dînsu acasă, ne-a dat de mîncat, ne-am hodinit o zi și o noapte, ceilalți s-or împrăștiat care-n-cotro. Cu noi rămîn doi foști ofițeri, pe nume Vistian Rotariu, din com. Voitin și Emil Protiuc, din Dărmănești. Ne-a ținut primaru Macidon Popirtac pînă-n primăvara anului 1945, dar tot timpu stăm ascunși prin girezi de strușeni și paie. După ce a dat frigul am stat în podu grajdului. Neavînd cu ce ne schimba, am făcut o mulțime de păduchi. Aproape cît gizili de mari. Cînd finu a fost pe terminate, ne-a dus la sora lui, în satul Za-

gra. Cînd am plecat, i-am plătit pentru facerea de bine o plisă de bani (60.000 lei), pentru că omu cu doișpe copii a riscat. Cînd să mergem la sora primarului, trebuia să trecem pe un pod. Trebuia trecut Someșul. Ne trecea Someșu cu barca în schimbul unei taxe. După ce-am trecut la celălalt mal, au pus mina pe noi doi civili. Ne-au dus pe jos pînă la Năsăud, ne-au băgat într-un comandament rusesc, dar nu la un loc; eu de-o parte, într-o cameră, soțu în alta. Ni ținu două zile și două nopți și ni-nțreabă dacă nu-l cunoaștem pe Cenușă Constantin. Noi aveam actili di la cei care au plecat cu nemții. A treia zi ne-a dat drumu și-am plecat spre București. Din Bistrița am făcut treizeci de zile pe jos. Trenuri erau, da numa cu ruși. La București am mers la dl. col. Ștefan Gavăț. Ne-a primit, ne-a dat cameră. Am mers în fiecare zi la neamurile lui, la spălat parchetu cu benzină. Soția colonelului era fată de preot, tare a dracului și zgîrcită. Munceam zi și nopți și nu ne dădea nici un leu, iar mîncare foarte proastă, numai borș cu mămăligă. Ne-a trimis la un nepot al său, care era judecător în București. Am muncit o săptămînă, de ne-am dat duhu; locuia pe Șoseaua Bonaparte, nr. 5, lîngă casa d-nei Bunea, care avea un castel minunat și bogăție de trandafiri, că n-o mai văzut pămîntu. După așa muncă, nu ne-o dat nimic și domnu colonel Gavăț ne-o spus că oricine ne-ar opri să dormim la el să refuzăm, că el se așteaptă să fie ridicat. În acea noapte, la ora unu, sună la poartă.

(va urma)

Notă: Subtitlurile aparțin redacției.

CRIMINALISTUL ȘTEFAN FORTIȘ SE DESTĂINUIE

Nu de mult am primit prin poștă câteva sute de pagini care au aparținut unui criminalist remarcabil, Ștefan Fortiș, decedat de curînd în condiții misterioase, la cîteva luni după ce ieșise la pensie și în timp ce se ocupa, pe cont propriu, de o anchetă privind conturile Ceaușescu. În acest manuscris se istorisesc într-un stil alert, palpitan, mai multe cazuri din cariera sa. Evident, numele personajelor și al locurilor unde se petrece acțiunea au fost modificate pentru a nu provoca prejudicii eroilor aflați încă în viață și angrenați în păienjenisul faptelor relatate. După o lectură pasionantă, mi s-a părut firească încredințarea acestui jurnal tiparului, pentru ca senzaționalele întîmplări cunoscute și trăite de Fortiș să fie știute de cit mai mulți.

GEORGE ARION ■

NCA de la o vîrstă fragedă, Sorin Bontea se obișnuise cu un program riguros. Se scula la o anumită oră, mereu aceeași, se spăla, se îmbrăca și-și lua micul dejun, după care pleca la școală. Nu zăbovea, ca alți colegi, după cursuri, căscînd gura la vitrinele magazinelor sau hîrjonindu-se pe străzi. Se întorcea acasă, își făcea lecțiile pentru a doua zi, citea cîte o carte, se ducea la un teren de tenis, pentru antrenament, după care revenea, se cufunda din nou în lectură sau se mai uita prin manuale pentru a aprofunda vreun pasaj mai nebulos al vreunei lecții. Stîngea lumina

MOARTEA CA UN MECANISM DE CEAS

la o oră fixă și adormea imediat. Nu visa niciodată nimic — sau, mai bine zis, deoarece nu există om care să nu viseze — nu-și amintea nici un vis a doua zi dimineața, cînd se scula proaspăt, dornic să treacă la acțiune potrivit programului pe care și-l stabilise. Funcționa precis ca un ceasornic. Locuitorii din Bîrlad își puteau potrivi ceasul după trecerea lui prin diferite puncte ale orașului. La 7.30 ieșea pe ușa casei. La 7.55 intra în curtea școlii. La ora 14 intra din nou în casă. La ora 17 ieșea pentru antrenament. La 19.30 era din nou acasă. La 22.30 se stîngea lumina din camera lui. Iar totul nu însemna din partea sa nici un efort. Nu-și propusese nici o clipă o asemenea rigurozitate în modul de existență. Părinții chiar se speriaseră la început și încercaseră să-l introducă în viață neprevăzută. Dar tentativa lor fusese sortită eșecului. Orice perturbare a programului îi provoca lui Sorin suferințe atroce și imediat făcea tot ce-i stătea în putință pentru ca abaterea de la el să nu se mai repete. Pînă la urmă, atît familia lui cît și toți ceilalți îi acceptaseră felul de a fi și nu mai mira pe nimeni scrupulozitatea cu care se conforma unui mod de viață extrem de bine împărțit pe zile, pe ore, pe minute.

Doar plecarea din Bîrlad la A.S.E. l-a scos puțin și pentru scurtă vreme din făgăsul pe care și-l croise pînă la 19 ani. Era acum un băiat înalt, plăcut la înfățișare, care însă ulmea pe oricine prin comportamentul său de robot. Pentru că și în noul său mediu de viață Sorin reușise rapid să-și impună o existență perfect organizată pînă în cele mai mici amănunte. N-avea nimic din exuberanța celorlalți studenți, unii dintre ei eminenți la învățătură dar care simțeau totuși nevoia unor petreceri și din cînd în cînd și a cîte unei escapade cu o fată. Dacă își permitea cîte o distracție, ea se desfășura numai într-un interval de timp dinainte stabilit și nimic nu l-ar fi cîntit, de pildă, pe Sorin

din hotărîrea de a se ridica de la o masă unde tocmai se mai comandase un rînd de bere. De altfel astfel de întîmplări erau rare și socotite evenimentelor printre colegii lui.

Pe un astfel de om atît de meticulos cu timpul său l-ai fi bînuit înconjurat de ceasuri sofisticate, de pendule vechi, sau purtînd la încheietura mîinii stîngi un ceas de o rară precizie sau avînd la pantaloni agățat un ceas pe care să-l consulte la fiecare clipă. Nimic din toate astea la Sorin. Avea un ceas obișnuit, care e-adevărât, mergea bine, dar la care se uita doar rareori. Fiindcă adevăratul ceas după care se ghida, așa cum spuneau mai în glumă, mai în serios camarazii lui, era unul invizibil, ascuns în propria sa ființă. După el se scula, mîncă, învăța, se ducea la cursuri, sau adormea. El îi comanda toate acțiunile.

Cînd a revenit în Bîrlad și-a găsit un post neînsemnat la banca din oraș. Modul exemplar în care își achita sarcinile l-au determinat în curînd pe directorul băncii să-l remarce și să-l propună spre avansare. A fost refuzat categoric. Nici ispita unui salariu mai consistent, nici satisfacția de a avea pe alții în subordine n-au însemnat în ochii lui nimic. Sub pretextul dorinței sale de a avea o viață cît mai echilibrată și mai lipsită de griji a refuzat categoric orice avansare.

Spre surpriza multora, Sorin Bontea s-a căsătorit pe la 30 de ani. Soția lui nu putea să fie decît o ființă stearsă, care să accepte supunerea la un mod de viață atît de complicat pentru oamenii obișnuiți. În curînd s-a obișnuit să se trezească în fiecare zi odată cu soțul său, și să-și desfășoare întreaga existență ca un ritual bine pus la punct.

Cu puțin timp înainte de pensionarea lui Bontea, la banca unde lucra s-a descoperit un furt de proporții. Au fost chemați experți contabili, specialiști în computere, anchetatori dibaci în depistarea oricărei truc prin care s-ar putea trece banul dintr-un cont în

altul! Orice încercare de a descoperi făptașii care sustrasese prin-o viclenie fără egal milioanele n-a dus la nici un rezultat. Toți funcționarii băncii au fost supuși unui necrutător tir de întrebări dar asupra nici unuia n-a planat pînă la urmă nici cea mai mică bănuială.

După ce s-a pensionat — evident, chiar în ziua în care i se terminau anii de muncă — Sorin Bontea a dispărut din oraș. Era pentru a doua oară cînd pleca din Bîrlad. De data aceasta definitiv. Intr-o dimineață, concitadinii lui au zărit scris pe cutia poștală din fața casei sale un alt nume. Iar în prag se afla un bărbat care privea la cîteva copii care se zbenguiau în curte. Mutarea se petrecuse noaptea, în cel mai mare secret. Ceea ce, ținînd cont de ciudățeniile lui Bontea, n-a mirat pe nimeni. O vreme însă bîrlădenilor le-a lipsit fiindcă se obișnuiseră să se orienteze după trecerile sale prin oraș.

În aparență fără nici o legătură cu cele relatate pînă acum, în ziua de 5 iulie 1992, un bărbat cam de 40 de ani, bronzat puternic, cu ochelari de soare pe nas, se avînta cu pas vioi pe scara unui accelerat care pleca din Cluj spre mare. Avea într-o mînă o valiză din piele maro. De-abia s-a suit în tren și acesta s-a pus în mișcare. După ce s-a uitat la bilet, controlorul l-a invitat politicos într-un compartiment unde se mai aflau trei persoane. Bărbatul i-a salutat scurt din cap pe cei doi bărbați care l-au măsurat cu indiferență din cap pînă în picioare și ceva mai reverentios pe doamna care și-a ridicat ochii de pe cartea sprijinită de mîșuța de la geam. Bărbatul și-a pus valiza în plasa de bagaje și s-a așezat pe unul din locurile libere. Nimeni n-a scos nici o vorbă. Erau patru străini reuniți întîmplător în același spațiu. Prima a coborît doamna. Apoi, la stații diferite, și ceilalți doi bărbați mai în vîrstă. Imediat după ce trenul s-a pus din nou în mișcare după coborîrea ultimului, cel rămas a încuiat cu grijă

ușa compartimentului. A luat valiza și a pus-o în fața lui pe canapea. A tras storurile de la ferestre. A deschis valiza. Înăuntru se afla o armă de mare precizie, desfăcută în părțile componente, fiecare înfășurată într-o cîrpă. A asambliat-o cu grijă. La sfîrșit i-a pus luneta și a coborît geamul. S-a uitat la ceas satisfăcut. Totul se desfășura conform planului stabilit.

Chiar atunci trenul și-a încetinit viteza. Începea o pantă. Pe fereastră se zărea un lac pe care plută în depărtare o barcă. Bărbatul și-a scos pușca pe fereastră și s-a uitat prin lunetă. Perechea din barcă se zărea perfect. Se amuză o clipă ochind capul bărbatului. Fra chel și rotund ca o minge. Dar nu el era ținta. Trenul mergea tot mai încet. De după o colitură se ivi o casă înconjurată de un gazon de un verde de intens. Bărbatul își încordă atenția. În fața casei se afla un șezlong orientat chiar spre linia ferată care se afla la mai puțin de 70 de metri. În șezlong stătea întins un bărbat numai în slip care își expunea trupul razelor unui soare strălucitor. Nu făcea nici o mișcare. Pentru profesionistul din tren a fost o joacă tot ce-a urmat: ochitul cu grijă, apăsatul pe trăgaci. Izbit în piept de glorie, bărbatul din șezlong se prăbuși pe spate ca și cum cineva, făcînd o glumă proastă, l-ar fi îmbrîncit. Între timp, trenul ajunsese în virful pantei și prinse din nou viteză. Dacă ar fi întîrziat numai două minute, Sorin Bontea, proprietarul somptuoasei vile și a terenului de lîngă lac pe care le cumpărase cu banii sustrași de la bancă și a cărui vinovăție n-a putut fi dovedită cu nimic, și n-ar fi putut fi dovedită cu nimic chiar și după ce directorul băncii pricepuse modul cum se realizase furtul, și-ar fi terminat programul de plajă și ar fi fost în viață și ar fi stat în sufragerie împreună cu soția sa, îmblăți cu deliciasele mîncăruri preparate și servite de o fată îmbrăcată într-o rochie de un alb strălucitor,

O SĂ FIE NUNTĂ MARE,

SONDAJ
DE
OPINIE

CUM
CREDEȚI
CĂ
SE VA
INCHEIA
EPOCA
ILIESCU?

Să intrăm direct în subiect, deși tare ne mai arde pe degete să relatăm cât de bizară și uneori dificilă este poziția unui reporter care, tamenam, se adresează unor cetățeni cu întrebarea cuprinsă în chiar titlul mai sus-numitei anchete de opinie.

Un cetățean care n-a vrut să-și dea numele: „Dacă ați fi dat peste un sereist, vedeți voi pe dracu cu întrebarea asta”. Un alt cetățean care a asistat la discuție: „Ba eu am curaj să vă spun, dar nu-mi dau numele, că nu are nici o importanță. De meserie sînt maistru la Renault. Nu mai fac politică nici cît negru sub unghie, că m-am săturat. Nu voi vota, ca să nu-mi reproșez mai tîrziu cine știe ce. Epoca Iliescu se va încheia cu un proces de toată frumusețea. Numai că în procesul ăsta vor intra foarte mulți la apă, inclusiv dușmanii lui de-acum, respectiv fesenistii, cu nimic mai prejos sau mai presus ca fedesenistii. Țăstia au dus țara de ripă și îmi pare rău că am votat acum doi ani cu ei”. Un tip oarecum cherechelit: „O să fie nuntă mare, dom'le, ascultă-mă pe mine, halima de groază, mai ceva ca-n decembrie, cînd cu revoluția, știi mata. Atît.

Mă numesc Ion Gherasim, am 48 de ani și sînt mecanic auto. Am fost șofer, dar mi-au luat carnetul că am consumat alcool la volan. Dar eu n-am bătut la volan, că nu-s timpit, am bătut la masă, ca oamenii. Dar am bătut prea mult, asta a fost. Că și-acum cam tot aia e. Of, Iliescu, Iliescu...”

Doi tineri, ea și el, care au hotărît să se căsătorească, totuși, deși vor pleca în viață de la lingură: „Pentru noi, care nu avem casă, nici mobilă, nici mașină, nici frigider, nici congelator, nici televizor alb-negru, nici color, care, ce mai încoace-încolo, n-avem nimic, va fi foarte greu, atît în epoca Iliescu, dacă va mai dura o legislatură, cît și în alta, oricum se va numi ea. Eu mă numesc Paul, am 24 de ani, abia am scăpat de armată, iar ea e Virginica, are 22 de ani și e tehniciană dentară. Epoca lui tovarășu' se va încheia curînd și foarte rău, atît pentru noi, care am tras, cît și pentru el, care a făcut atîta rău”. O tărăncă, în piață, în timp ce vindea vinete și roșii: „Da' ce aveți cu el, maică? A zis că ne dă pămînt? Ne-a dat. A zis că ne apără de cei care vor să ne ia pămîntul? Ne apără. Ce-a făcut, maică, de vreți să-i închideți epoca?”

Atîta i-a trebuit unui cumpărător, să audă ce zice bătrîna cu roșiile și vinetele: „Cum adică, v-a dat el pămînt?! Cum adică, vă apără pămîntul?! De cine vă apără?! De adevărații proprietari, sau de IAS-uri, sau de foștii președinți de ceapouri? Voi nu vedeți că pe ăștia îi apără

el și, vorba aia, ce iese din pisică șoareci mîncînd”. „Păi cred și eu că n-o să-l tragă nimeni la socoteală, că-l vom avea pe cap încă 4 ani. Iese sigur, dom'le, asta e. Așa că, măi băieți, voi ăștia care tot scrieți împotriva lui, aranjați-vă să plecați prin alte țări, cu vreun azil politic, cu ceva,

să nu se joace pe se joacă pe Sau te obligă rul la care măi băieți, vă spun eu, sile Măntes acum sînt. Iliescu se v după 27 seî lingă faptul ajungă sena o problemă rezolvat. To sînt de-o c tică vreau sprijini foa nuare. Dacă alte orga SRI-ul, ar se știe des, ridica imur tară și s-ar la un proces văzut în țe mă mi-e c parte de a Iliescu nu ci a unui puterea pe șescu, a tîn revoluție, p din punct mic, și o v să le pese dintre ei s troni de fi nimeni nu El, însă, I pentru no

Ioan T. Morar, (zis Biju) grupul Divertis :

„De încheiat se va încheia în mod sigur în data de 27 septembrie, seara, tîrziu. Dar nu știu dacă epoca asta care se va încheia se va numi, peste cîțiva ani, epoca Iliescu. Poate că i se va spune altfel. Oricum, să sperăm că se va încheia cu bine, fără violențe și alte chestii”.

Iliescu?! Dumnezeu ești din-tre ăștia, sau ești, cum vrei să pari, o bătrînă neajutorată? „Și pentru că s-a strîns lume multă și a început un fel de masă rotundă, minifonul și-a făcut datoria: „Să fie judecat că i-a chemat pe mineri!” „O s-o sfîrșească mai rău ca odiosul!” „N-o să pătească nimic, din păcate, că a avut grijă să dea puterea în mîinile unora ca

că nu se știe ce-o să iasă pînă la urmă!” „Da' chiar așa, dom'le, unde vă treziți cu întrebări de felul ăsta? Nu mai aveți ce să scrieți prin ziarele acelea netrebnice? De zarvă avem nevoie, de incitări, acum, în pragul alegerilor? Vreți să puneți lumea pe foc? Păi nu știți că dacă semeni vînt, eulegi furtună? Nu vă jucați, măi băieți, cu focul!” „Da' de ce

Ne-au
răspuns
și
unii
ziariști

Alex. Ștefănescu — Redacția România literară

Nu știu cum se va încheia epoca! Dar și mai rău este că nu știu dacă se va încheia. Mi-e teamă că forțele tenebroase care îl susțin pe actualul președinte vor găsi mijloace ca să împiedice desfășurarea alegerilor. În 22 decembrie 1989, Nicolae și Elena Ceaușescu au urcat în elicopterul care îi aștepta pe clădirea CC al PCR și au dispărut în văzduh. Ar fi fost bine dacă i-ar fi făcut loc în acel elicopter și lui Ion Iliescu.

Dar nu i-au făcut loc. Ion Iliescu a rămas cu noi ca un adjunct al lor, pentru vremea cît ei vor lipsi. Și se pare că vor lipsi multă vreme...

Faptul că au existat cîndva neînțelegeri între N. Ceaușescu și I. Iliescu nu schimbă situația. În esență I. Iliescu este, ca și fostul său șef, un adept al comunismului. Iar un adept al comunismului nu renunță niciodată la putere, indiferent de consecințe.

Nicolae Cristache — Director — Viitorul românesc

Nu mi se pare că există o epocă Iliescu. Există un timp și acest timp este foarte scurt, care a urmat după revoluție. Noi ne-am pus în acest timp scurt foarte mari speranțe, multe din ele sînt neîmplinite și de aici o stare firească de nemulțumire. Acest interval trebuie inclus într-o perioadă lungă de timp și, firește, el nu putea să rezolve decît parțial problemele acestei perioade lungi de timp.

Nu e important cum se încheie intervalul acesta, important e să se știe cum va continua el, fiindcă de felul cum va continua, vor ieși în evidență fie defectele, fie virtuțile. Important este să nu cădem în greșeala pe care am făcut-o imediat după revoluție, aceea de a fi negat totul, ci să găsim acele compo-

nente p.
departe.

Aurel

Epoca
dar s-ar
vorbi
este că
(fără r
nov), pr
tuturor

Paul

Regim
ceput :
Cu di

LA BIROUL DE AUDIENȚE
AL PROCURATURII
GENERALE

Alfred Mureșan
mai tare ca soția sa,
Ana Mureșan

● Păun Alexandrina, București, str. Mircești nr. 60, sect. 1, a dobîndit, în 1972, în proprietate, o suprafață de 1400 mp, în intravilanul satului Ciofli-ceni, comuna Snagov, Sectorul Agricol Ilfov. Profitînd de starea ei de bătrînet, deși pămîntul respectiv a fost permanent exploatat, prin cultivarea cu porumb, sfeclă, legume etc., Mateescu Constantin și Mureșan Alfred au reușit, cu complicitatea infracțională a fostului primar din comuna Snagov, să intre în folosința respectivului teren, pe care au ridicat o construcție. Încă din 1985, P.A. a acționat, în mod legal, cerînd îndepărtarea construcției de pe terenul care, de fapt și de drept, îi aparținea. Prin adresa nr. 2210/25 oct. 1991, Primăria comunei Snagov îi comunică hotărîrea Comisiei Municipiului București, prin care i se restituie 1150 m², iar restul de 250 m² sînt lăsați în proprietate lui Mateescu Constantin și Mureșan Alfred.

Dorînd să recîștige și restul de 250 m², P.A. continuă lupta dar, de această dată, primește sentința Judecătorei Buzău, din 3 iulie 1992, prin care contestația îi este respinsă ca... „inadmisibilă”. Motivarea: instanța nu se poate pronunța pentru o suprafață de teren precis determinată, neputînd dispune decît cu privire la drept și întinderea suprafeței. Totodată, instanța admite contestația lui Mateescu Constantin și Mureșan Alfred, desființînd hotărîrea Comisiei Municipale București și atribuindu-le celor doi întreaga suprafață de 1400 m²!!

Aaa, era să uităm, Mureșan Alfred este soțul ex-ministre Ana Mureșan. Vă place, nu?

Nervi, drumuri,
deprimare

● Ieneșel Mihai și Ieneșel Margareta, domiciliați în Arad, str. N. Bălcescu nr. 18, ap. 7, cer trimiterea în judecată a lui Pavel Eremia Veres, domiciliat în Sibiu, str. Aleea Taberei nr. 4, bl. 13, ap. 19. Cităm: „În urma înțelegerii dintre ginerele și fiica noastră și Pavel Eremia Veres, s-a încheiat o convenție prin care primii pun la dispoziția ultimului suma de 15.000 DM care, de fapt, constituie capitalul de început al unei firme mixte. Pentru a câștiga încrederea, Paul Eremia Veres garantează suma de bani respectivă cu imobilul situat în Sibiu, str. G. Topîrceanu nr. 53. Termenul de restituire a sumei, în situația că afacerea nu

poate fi constituită, este 15 aprilie 1992. După împlinirea acestui termen, Pavel Eremia Veres a fost căutat în zadar. Păgubiții iau calea tribunalului și se constituie parte civilă cu suma de 15.000 DM, plus dobînda și solicită instituirea sechestrului asupra bunurilor mobile și imobile ale lui Pavel Eremia Veres. Nervi, drumuri, deprimare.

Socoteli greșite
pe banii altuia

● Matus Maria, domiciliată în comuna Rona de Jos nr. 678, județul Maramureș, înaintează un memoriu în problema masei successorale, rămasă de la defunctul soț, Matus Petru, decedat la 4 mai 1989. Dînsa cere excluderea unui teren, din masa successorală, acesta fiind bun propriu. Cere și revalorificarea unor bunuri: casa din Rona de Jos nr. 157—158 și grajdul vechi din Rona de Sus nr. 164. Motivul: valorile date în instanță sînt extrem de mici în raport cu valorile reale.

Unde nu-i cap,
vai de...

● Botea Florian din București, înfirm, a primit, în urma demolării proprietății sale personale, o nouă locuință. Cînd s-a înșurat, și-a adus soția în apartament, după cum cam era și normal. Mai tîrziu, au intervenit neînțelegeri și căsnicia s-a destrămat. Stupoare:

cele care a fost adusă i s-a atribuit spațiul locativ, Botea Florian nînd pe drumuri. Cu mîhnirea în flet, cere revizuirea hotărîrii judecătorești.

Alt măritiş cu prof

● Bercu Tache, din Cehu Silvaniei, o situație oarecum asemănătoare.

loc p

● Pensionarii primesc pensiile cîtîziere din cauza echipamentelor calcul ● Raportul dintre muncitori pensionari este de 2,1 la 1 ● Din riul brut al unui salariat, 62 la este pentru asistență socială ●

Una din cauzele care concurează întîrzierea repartizării pensiilor — principală, s-ar zice, în acvară toridă — dereglarea echipamentelor de calcul, care nu rezistă la peraturii mai mari de 20 de grade Deci, cum previziunile meteo pot estimează că vara își va întinde taculele înspre toamnă, pensionarii fi nevoiți să aștepte răbdători cînd temperatura va scădea sub dica cifră de 20 de grade C.

Ministerul Muncii și Protecției Sociale crede — prin consilierul tru problemele de protecție socială Mihai Șeitan — că, în mom actual, sînt două posibilități p

DOM'LE!

e? Ce, mitale? Peri zia- Veniți, nine, să se Va- ofițer, Epoca imediat Dar, pe uteda să ai pune eu de fost și el, poli- il vor n conti- ăra, sau ar fi a tot ce i s-ar rlamen- asistăm -a mai Dar tea- a avea Epoca Iliescu, a avut i Ceau- nă, după așezat econo- zui, fără mulți ri, pa- faceri și le facă. jertfit și de

bunăvoie și, mai devreme sau mai târziu, va plăti pen- tru asta. Prea au murit mulți în decembrie, prea au fost schilodiți mulți în iunie, cind cu minerii, prea și-au băgat unii mina pînă dincolo de coate în banii țării. Ba eu merg mai departe și vă spun că atunci cind vom pune mina pe averile lui Ceaușes- cu, Iliescu, care este implicat în chestia asta pînă peste cap, poate să-și ia adio pentru totdeauna de la libertate. Asta e, pentru cei pe care i-a ajutat, va plăti. Ei nu vor păți nimic, dar el nu cred să mai vadă lumina soarelui. Așa se va încheia epoca Iliescu. Rău de tot pentru Iliescu și foarte bine pentru acoliții lui". Perorația aces- tui pensionar, fost ofițer, a fost ascultată cu sufletul la gură. Nu l-a întrerupt ni- meni, nici măcar o singură clipă. Parcă a fost un făcut, după vorbele sale, banda ca- setofonului s-a terminat. Am întors banda și omul a mai declarat doar atît: „Gata. Cine are urechi de auzit, să audă. Am terminat. Și aveți grijă ce faceți cu jucăria aia, că nu e deloc de joacă". Ceea ce, în plin avînt repor- tericesc, am și făcut.

VICTOR NIȚA ■

„O să se termine cu iepeca

dacă n-o să mai dea prostimea votu buluc"

Iată cîteva opinii culese în timpul unei bătălii purtate de țărănimea negustoare contra clasei cumpărătoare la Brăila, în Piața Mare. Interlocutorii noștri au votat, în mai, '90, cu „dom'Iliescu". Interese econo- mice din categoria marxistă a „contradicțiilor antagoniste și neantagoniste" i-a adus față în față. Toți au în comun

faptul că pricep greu între- barea ca, dealtfel, tot ce se petrece în jurul lor.

Balaban Sile (muncitor, „Laminorul"): „E singurul care nu fură din ăia de sus. O să cadă mereu în picioare fiindcă au mulți interese la el. La noi e o vorbă: e prost

ni-l ție Dumnezeu și să-i arză focu' de partide și pe ziaristi".

Calu Oprea (țăran, Geme- nele): „Epoca asta ne-a ter- minat ea pe noi. Ce văd copiii în jur, că nu văd nimic bun? Eu nu văd cum e Iliescu de hoții de la guvern. Așa era și înainte: făceau case, își

Radu Ceontea, pictor:

„Mai trebuie să ne gindim și o să răspundem în data de 27 septembrie. Dar, de precizat, epoca respectivă nu se va încheia dintr-odată, ci treptat, așa cum nici comunismul, pe care îl mai simțim cu toții, nu s-a încheiat dintr-odată, ba chiar aș adăuga că nici pînă astăzi nu s-a încheiat, că încă îl simțim".

de bun. O să fie ales și o să încaseze pentru alții".

Iuga Virginica (muncitoare, „Braiconf"): „Ceaușescu era cu muncitorii, Iliescu e cu țărani. Cu talpa țării. Ne pune talpa pe grumaz, cu țărani lui. Cu muncitorii e numai din gură, pentru voturi".

Badin Ioana (țărăncă, Gro- peni): „E alții mai buni? Să văd io care-i mai bun. Să

procopseau familia și-i dădeau cu gura. Dacă era mai în vină nițel, se puneau populația la treabă. Din ce aduc la piață, jumătate se fură. Te fură din ochi. Dom'Iliescu, dom'Iliescu, așa ne vorbirăm?"

Smeu Emil (muncitor, San- tierul Naval): „Îl are pe îm- puscatu pe suflet. Pe lumea asta scapă, că românul face el gură, dar e iertător. Pe lumea aialaltă ajunge la smoală. Nu zice și-n Biblie că plătești pentru tot? Acum doi ani mă gindeam: mă, ce-ar fi să fiu eu în locul lui. Acum mi-am luat gîndul asta. La ciocan, tată, acolo ies bănuții. Puțini și cinstiți. Măcar noaptea să am liniște".

Caraliu Badea (țăran, Ser- bești): „Epoca o să se încheie prost dacă toate merg prost. Zice muncitorii că s-a îmbogățit țărani. Semăn eu a chiabur? Știi cît costă să ții un cal? Pot eu fără cal să aduc pepeni la tîrg? Și cînd îi cer omului 15 lei pe kil mă injură „Tu-s mama mă-tii cu Iliescu al vostru cu tot!"

Tarasov Aurel (tehnician, particular): „O să se termine iepeca dacă n-o să mai dea prostimea votu buluc. Poate că se mai desteaptă omu cu pirjolul asta. Poate că se ter- mină și cu epoca mai prin

septembrie, mai pe-acolo. Unu cu biciu ne trebuie. Să plez- nească la București și să doară la Brăila".

Ifrim Pavel (muncitor în port): „Domnii cu ale lor, noi cu ale noastre. Pe vreo doi- trei i-aș termina cu mina mea. Prea fură, grijană mamii lor. Și dacă se termină epoca, eu cu ce m-așeg? Ifri- me, fuga la treabă! Și trec la treabă".

Chirița Cîntac (țărăncă, Cotu Mihalea): „Pămîntul îl ai dar ce folos dacă nu-l poți lucra? Uite însă că-l ai și nu-l ai. Te ție așa, la strîmtoare. Acuma spune lumea că dacă nu iese Iliescu ne ia pămîntul. Să ne spună careva clar odată. Cu epoca mă întrebați? Ce am eu cu epoca? Pleacă unul, vine altul. Toți o apă și-un pămînt".

Bratosin Sultana (munci- toare, Fabrica de conserve): „De ce s-a scumpit toate așa? Bătrîni spun că după război era la fel. Dar la noi e după război? M-am lămurit și eu Iliescu. E un fel de Ceau- șescu, dar mai moale. A dat case la popor? A făcut ordine în țară? Să vină Ceaușescu și să vadă ce s-a ales de munca lui. I-ar fi rușine".

Alina Medved (studentă la Chisinau, mic trafic de fleacuri): „Nu vă răspund că nu fac politică. Dacă fac, nu mai trec granița. Eu, vezi, dume- neata, asta am visat în viață, să trec Prutul ca să vind am- picilină și boarfe la Brăila, să se ia toți golani de mine și să ne facă „basarabeni împu- țiti". Asta am dorit și eu a- jutorul lui Iliescu și al lui Snegur am ce-am dorit. Dar poate vreți să știți cînd se termină epoca Snegur, că e mai butuc ca al vostru?"

TUDOR OCTAVIAN ■

voltindu-le, să putem merge mai

Redactor șef – Tineretul liber

ar putea încheia pe 27 septembrie; i nu se încheie. În orice caz, dacă de epocă, cel mai important lucru re la o altă epocă să se facă pașnic e cu care ne-a amenințat dl. Miro- nciliere națională reală, cu gîndul României europene și moderne.

– **Director politic – Cotidianul**

escu? Se va termina așa cum a în- și va fi ceva mai greu.

Radu C. Țeposu – președinte, director general – revista „Cuvîntul"

Nu există o epocă Iliescu. Au existat doar o lovitură de stat și o mimare a democrației, o economie de talcioc și o psihoză colectivă. Și, pentru că toate acestea trebuiau să poarte un nume, li s-a spus, scurt, epoca Iliescu.

Hanibal Stănculescu, redactor-șef adjunct al revis- tei Contrapunct:

Scurta domnie a lui I.I. Emanache – cred că e mai corect spus așa – se va sfîrși într-un ridicol nebun și cu mari procese publice netrucate. Cercul se închide iarăși la noi: ca în decembrie '89.

despărțirea de soție, casa i se atribuie acesteia. La o valoare de peste 5.000.000 lei, lui Bercu Tache i se dau despăgubiri 180.000 lei. Este foarte revoltat, deoarece Procuratura Generală i-a respins introducerea recursului ex- traordinar. (Cristina Atanasio).

i vara

reglementarea situației pensionarilor: 1) vîrsta de pensionare trebuie mărită și 2) mărirea contribuției sociale. Această regîndire a sistemului de asig_ rări de pensii se materializează, în prezent, printr-o „Carte Albă", care se află în lucru și este destinată nou- lui guvern ce va fi constituit în urma alegerilor din septembrie.

Dl. Șeitan consideră că „legile actuale uită că trebuie să fie și aplicate" (subl. n.). Nu mai este un sistem cu

care te joci!". De asemenea, putem să informăm forța de muncă din Româ- nia că din salariul brut se rețin urmă- toarele procente: 25 la sută – impo- zit pe salariu; 25,5 la sută – valoarea medie a contribuției sociale; 3 la sută – pensia suplimentară; 6 la sută – ajutor de șomaj; 1 la sută – fondul de risc pentru handicapați; 1,5 la sută – pentru sănătate. Drept urmare, re- vine fiecărui salariat să primească doar 33 la sută din cît scrie pe contract. Cine-i de vină? E și normal în aceste condiții ca muncitorul, în special, și tot omul de rînd, în particular, să tinjească după... ce-a fost odată și-o dată. Cele două guverne au „tranzitat" cei doi ani și jumătate pînă cînd au adus la disperare un popor întreg, îng- culindu-i ideea – cu sau fără vrere – că era mai bine pe timpul Împușcatu- lui! De unde va veni (re)încrederea, de unde va veni judecata celor vinovați? Dumnezeu știe! Și tace! Și iartă! Nu- mai că sînt unii „proști, dar mulți" care vor ține minte! (Ion Rusu).

bat troliul, preț cam de 2.500.000 lei, așa că, răbdare și tutun). În fine, mă- ear de și-ar fi rezolvat necazul. Fiul dînsului, tot Alexandru, pensionar, a fost închis în 1991. Pe 7 august a.c., a fost eliberat dar... ghinion, s-a săvîrșit din viață pe 10 august. Tatăl a chel- tuit 15.000 lei numai cu coșciugul și

acum e pe la ușa biroului de audien- te pentru ajutorul de înmormîntare. Lucru foarte dificil, intrucît decedatul nu a primit, după revenirea acasă, mă- car o pensie înainte de a muri. Așa cere regulamentul. Bătrînul tremura de emoție, efort și amărăciune. (Cris- tina Atanasio)

De vină e ICRAL Pajura

Sîntem la Dispensarul comasat nr. 3 din bd. 1 Mai nr. 106. Datorită infil- trațiilor, în holul dispensarului, tava- nul are o gaură mare, cam cît să stea un om aplecăt. Asta n-ar fi nimic. Dar pe acolo trec conductele instalațiilor sanitare. În cursul lucrărilor de repa- rații, ICRAL Pajura a tăiat unul din capetele unui canal colector din „gau- ră" și... să te ții veselie! Pacienții ca-

re stau pe scaune în respectivul loc (de sub gaură), așteptîndu-și rîndul la doc- tor, se uită cu multă teamă în sus. Nenumărate sînt cazurile cînd picături de urină sau... și mai rău, le cad în cap. Să nu mai vorbim și de miros! Au venit ziaristi, au venit fotografi, numai ICRAL Pajura nu mai vine. De cîțiwa ani buni este așteptat. Dar pînă cînd? (Cristina Atanasio).

Ce zic ziaristii de la „944"

Publicația „944" (independentă, de informație și protecție socială) din Slatina, str. Lipscani, nr. 4, condusă de dl. Ioan Viorel Micu, se ține de șotii. În numărul 5 (neprecizîndu-se săptă- mina și luna pe frontispiciu!?) din anul curent, îndrumă șomerii să se a- dreseze Ligii pentru Integrarea Socia- lă a Șomerilor, cu sediul în București. Dar, ținînd cu tot dinadinsul să fie cît mai „originală", în loc de sediul Ligii, din str. Caimatei, nr. 10, Sector 2 in- dică adresa... de acasă a președintelui Ligii, dl. Alexandru Bogdan Deak. Așa

că, la începutul lunii august, în fața apartamentului familiei Deak au venit grupuri-grupuri de șomeri, care solici- tau un loc de muncă.

Dl. Deak a ținut să ne comunice că nu l-a văzut în viața lui pe acest domn Micu și că n-a luat legătura cu publi- cația „944", dimpotrivă, a încercat, după „gluma" ce i s-a făcut, să-l contacteze. Dar Micu parcă intrase în pămînt. Tot pe la începutul lunii august dlui Deak i s-a spart casa de două ori. Cine să fie vinovatul: revista sau hoții de pro- fesie? (Ion Rusu).

Tatăl, pensionar în viață, fiul, pensionar decedat

● Virlan Alexandru, domiciliat în str. Aleea Baraj Izzerul nr. 2, bl. M1, sc. 2, et. 3, ap. 36, are 84 de ani și de- abia a urcat treptele celor 6 etaje pi-

nă la Biroul de audiențe al Direcției pensiilor din Ministerul Muncii, în zi- ua de 3 august a.c., liftul fiind în re- parație (lumea spune că trebuie schim-

Primim de la Complexul Muzeal Dimbovița

Conducerea Complexului muzeal județean Dimbovița vă aduce la cunoștință următoarele, cu rugămintea de a dispune publicarea unor dezmințiri ce se cuvin, față de neadevărurile din revista Dvs.:

În nr. 33 al revistei „Flacăra”, din 19. 08. 1992, la rubrica „Social” — „Biroul de audiențe al Guvernului”, redactorul Radu Popa dă publicității unele informații ce nu corespund adevărului, având un caracter calomniator la adresa noastră, după cum urmează:

Numitul Ștefan Ghiniță (63 ani), cîntăreț bisericesc, înformează Guvernul că: „Mănăstirea Stelea din Tîrgoviște s-a redeschis după 420 de ani, la 26 iulie a.c. cînd a fost sfințită pentru a se putea sluji în ea”.

De asemenea, cîntărețul bisericesc dezinformează opinia publică — cu ajutorul revistei Dvs. — privitor la „restituirea tuturor icoanelor din catapeteasmă și din restul mănăstirii” de către dl. Gh. Bulei.

Fapt mult mai grav pentru „cîntărețul” mincinos este acela că face afirmația calomnioasă potrivit căreia dl. Opreșoreanu „a închiriat partea dinspre poartă a chiliilor mănăstirii unei societăți particulare care a înființat acolo discotecă și videotecă cu filme porno”.

Lăsînd la o parte lipsa de cunoștințe istorice a „cîntărețului bisericesc” care face afirmația că Mănăstirea Stelea „s-a redeschis după 420 de ani”, cînd aceasta a fost construită sub domnia lui Matei Basarab la anul 1645(?), trebuie observată lipsa de profesionalitate a redactorului Radu Popa care nu a verificat cele „cîntate”

de Ștefan Ghiniță, de faptul dacă măcar anul în care plasează Mănăstirea Stelea cu 100 ani mai veche decît este în realitate.

Vă rugăm ca în cel mai scurt timp să trimiteți pe ziaristul Radu Popa la Tîrgoviște, Complexul muzeal, în vederea unei documentări efective pe teren asupra informațiilor false, după care să dea publicității o dezmințire în care să fie consemnată realitatea și nu minciunile și calomniile unui „cîntăreț bisericesc, care ar mai urma să fie și hirotonisit diacon la

Biserica din Alba-Iulia”.

Dacă tot în mod mincinos va cînta și enoriașilor aceștia — cu siguranță — se vor lepăda de el ca Iuda de Cristos.

Fără să vă amenințăm, ne vom simți obligați a ne adresa Justiției atît împotriva numitului Ștefan Ghiniță, cît și a revistei Flacăra (redactorului Radu Popa) pentru calomniere și aducerea de prejudicii morale și materiale instituției de stat — Complexul muzeal Dimbovița și directorului acesteia, prof. Gh. Bulei.

POSTA REDACȚIEI

IULIAN VĂRADEAN — sat Halăliș, com. Săvirșin, jud. Arad: Ne-ați scris atît de des încît am ajuns să vă considerăm un prieten al nostru. Cum pe prietenii nu-i lași de izbeliște atunci cînd dau de greu, vă sfătuim deci să vă adresați Comisiei pentru Cercetarea Abuzurilor și pentru Petiții, str. Arh. Grigore Cerchez, nr. 16, sector 1, București, cod 71277, președinte dl. Radu Ciuceanu.

MARIN GHEORGHE — Rimnicu Vîlcea, str. Gării, nr.

25, jud. Vîlcea: Ne cereți să vă explicăm cîteva proverbe, apoi ne cereți să vă găsim alte 50 de proverbe care să illustreze o paletă largă de trăsături umane. Pentru început fără supărare, vi-l oferim pe următorul: „Pică pară mălăiață în gura lui...”.

IOSIF SCULEAN — com. Jebel, nr. 219, jud. Timiș: Despre Elena Leonte puteți afla vești contactîndu-l pe dl. Bordeianu la numărul: 59 62 33.

ELENA GRECESCU

CURIER JURIDIC

ION MÎNDRU, str. Cuza-Vodă nr. 2, sect. 4, București: Persoanele nemulțumite de propunerile de stabilire a dreptului de proprietate de către comisia comunală pot face, în termen de 5 zile de la comunicare, contestație adresată comisiei județene, pe care o depun la secretariatul comisiei comunale, care este obligat să o înregistreze și să o învințeze secretarului comisiei județene, în termen de 3 zile.

Dv. trebuie să dovedeți data la care vi s-a comunicat propunerea de stabilire a dreptului de proprietate, de la care vă curge dreptul la contestație.

O contestație introdusă în cadrul acestui termen este legal admisă.

ANA-EUGENIA MANEA, alea Înfrățirii, nr. 3, bl. FB2,

sc. D, et. 1, ap. 7, Slatina, jud. Olt:

Dv. ne scrieți despre o atitudine generală de nerespectare a legilor în cadrul județului Olt, afirmație pe care o susțineți cu un singur exemplu, cu privire la care ne trimiteți cîteva acte. Ar fi trebuit să ne relatați cazul (sau cazurile) însoțit(e) de actele doveditoare.

Deși nu sîntem în posesia tuturor actelor cauzei, față de motivarea cuprinsă în cadrul sentinței civile nr. 363 din 15 iunie 1992 a Judecătoria Slatina, soluția acesteia ne apare ca temeinică și legală.

Dacă dv. dețineți dovezi care vă determină o altă părere în speță, formulați un recurs pentru reformarea hotărîrii defavorabile.

CORNELIU OLTEANU

SCRISOAREA SĂPTĂMÎNII

SĂ MORI CU DREPTATEA ÎN MÎNĂ

Mă numesc Bărbieru Marcel și sînt din com. Dragodana, sat Picior de Munte, jud. Dimbovița.

Mă adresez dvs. cu speranța că voi fi sprijinit și am să vă explic și despre ce este vorba.

Am lucrat la Sc. Sp. Ajutoare Dragodana jud. Dimbovița din anul 1989 pînă în anul 1991 luna august ziua 27.

În anul școlar 1989/1990 am suplinat ca învățător. În luna septembrie a anului 1990 s-a ținut la nivelul Insp. Sc. Jud. Dimbovița un concurs pentru ocuparea postului de „Instructor pentru educație”, post pe care l-am ocupat în cadrul aceleiași școli pînă la data de 30 sept. 1990 cînd, la propunerea conducerii unității și a Consiliului de Administrație existent la acea dată, am trecut pe postul de administrator, post pe care l-am ocupat pînă la data de 27. 08. 1991. Între timp conducerea unității s-a schimbat, ocupînd funcția de director d-na Cazacu Mihaela Virginia care la data de 27. 08. 1991 îmi înmînează Decizia nr. 20 privind desfacerea contractului meu de muncă conform art. 129 c. muncii, fără alte comentarii pentru că așa a primit dispoziție de sus.

Am contestat acea decizie la Judecătoria Găești, înregistrată la nr. 2810/91. Precizez că nu a existat nici o înțelegere între părți așa cum prevede art. 129 c.m.

Judecătoria Găești, admite contestația mea și anulează

decizia nr. 20 emisă de Sc. Sp. Ajut. Fete Dragodana, dispunînd reintegrarea mea în funcția avută anterior desfacerii contractului de muncă, obligînd intimata să plătească o despăgubire lunară de 8 227 lei, reprezentînd salariul neîncasat de mine începînd cu data desfacerii contractului de muncă.

Intimata introduce recurs la Tribunalul Jud. Dimbovița (Tîrgoviște), recursul este respins și hotărâște rămînerea definitivă a hotărîrii emise de Judecătoria Găești, prin Decizia 475/13. 05. 1992.

După intrarea în posesia hotărîrii judecătorești rămăasă definitivă, m-am prezentat la unitate, am depus o xerocopie după hotărîre și o cerere prin care solicitam reintegrarea conform hotărîrii, acestea fiind înregistrate sub nr. 194/15. 05. 1992.

Atunci stau și mă întreb. Cum sînt respectate drepturile omului într-un stat de drept?, purtînd asupra mea o hotărîre judecătorească rămasă definitivă care nu se execută.

Fac mențiunea că sînt căsătorit, am doi copii în întreținere și în afara salariului soției nu am altă sursă de venituri.

Sper să găsesc înțelegerea necesară și aștept cu nerăbdare pentru a fi sprijinit. Cu deosebită stimă și profund respect îmi cer scuze pentru eventualele greșeli.

Cu speranța că voi fi sprijinit.

01. sept. 1992

BANCA AGRICOLĂ S.A.

FAX: 15.24.50 - TELEX: 11709 - TEL: 15.27.50, INT. 1360
STR. SMÎRDAN, NR. 3, BUCUREȘTI

VINDE:

PRIN TOATE SUCURSALELE SALE

600.000 ACȚIUNI NOMINATIVE

ÎN VALOARE DE 5000 LEI FIECARE

• Societate bancară cu o vechime de peste 100 de ani și stă la dispoziție pentru a plasa în siguranță economiile dumneavoastră

• Banca cu cea mai mare rețea de sucursale, filiale, agenții și reprezentanțe din România

• Banca cea mai solicitată de întreprinzătorii particulari, și-a sporit numărul clienților de peste 15 ori, în ultimii doi ani.

ACȚIUNILE VĂ CONFERĂ DREPTUL LA DIVIDENDE ȘI DREPTUL LA VOT ÎN ADUNĂRILE GENERALE ALE SOCIETĂȚII

ACȚIUNILE VOR PUTEA FI VALORIFICATE PÊ PIAȚA FINANCIARĂ

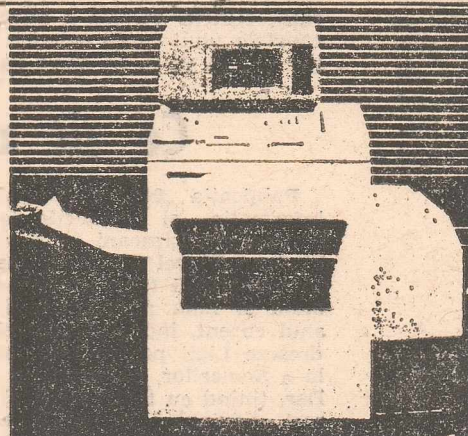
ORICE PERSOANĂ FIZICĂ SAU JURIDICĂ DIN ȚARĂ SAU STRĂINĂTATE POATE DEVENI COPROPRIETAR AL BANCII AGRICOLE

RANK XEROX

RANK XEROX Romania: București 70749, Str. G-ral Berthelot 27, Tel.: 12.00.53, Fax: 12.00.54

LIBERTATEA DE A-L ALEGE PE CEL MAI BUN

Sistem
Imprimanta cu Laser
Xerox 3700

3700 THE CLASS
AND QUALITY
OF RANK XEROX

OMUL CU LACĂTE

Se numește STANCU CROITORU ● A cumpărat, în 1981, cu 25 000 de lei, o baracă de lemn. Pretinde acum, nejustificat, un teren și construcții de 20 de milioane de lei! Secția III Civilă a Tribunalului Municipiului București îi dă câștig de cauză !!

Procuratura Generală declară recurs extraordinar. Drept răspuns, Stancu Croitoru își pune lacătele pe ușa Alimentarei, care — evident !! — nu-i aparține. ● Ce au de spus Poliția și Procuratura ?!

La Otopeni, un om se zbate să devină proprietar pe 2600 de metri pătrați de teren intravilan. Se numește **Stancu Croitoru**. El are locuința aci (str. Garoafelor, nr. 2, colț cu șoseaua București — Ploiești, km 17,800). O casă construită recent, pe locul unei barăci de lemn, pe care o cumpărase, cu 25.000 de lei, în 1981, de la dna Cristea Cecilia-Natalia, domiciliată în București. Actul de cumpărare preciza că terenul de 2500 mp — nu 2600, cât era în realitate! — trece în proprietatea statului. Conform legislației socialiste (art. 30, al. 2, din Legea nr. 58/1974).

De atunci, mersul lumii s-a schimbat pe șoseaua București — Ploiești. Democrația în circulație nu mai este socialistă, ci originală. În consecință, șoferul Stancu Croitoru și-a schimbat și el pretențiile. Mai întâi, cheamă în judecată Primăria Otopeni, pentru ca instanța să constate că „sînt proprietarul întregii suprafețe de teren cumpărate”. Deși prezintă judecătorului actul prin care cumpărase NUMAI BARACA !!

Prin sentința civilă nr. 1183, din 3 iulie 1990, Judecătoria Sectorului Agricol Ilfov respinge ca neîntemeiată acțiunea în constatare a lui Stancu Croitoru. Argumentele sînt expuse clar: **Deși dispozițiile art. 30, al. 2, din Legea nr. 58/1974 au fost abrogate în anul 1990, legea civilă nu are efect retroactiv, situație în care terenul de 2500 m.p. pe care este construcția rămîne în proprietatea statului. Reclamantul nu poate beneficia nici de dispozițiile art. 8, al. 2 din Decretul nr. 42/1990, intrucît nu este membru cooperator, situația juridică a terenului rămînînd în continuare cea de la data autentificării vânzării.**

Secția III Civilă a Tribunalului Municipiului București la 24 aprilie 1991, prin Decizia nr. 981, admite recursul, modifică sentința și constată că tot terenul „intră de drept în

proprietatea cumpărătorului”.

Joi, 27 august, împreună cu dl. Gheorghe Olteanu, „consilierul meu personal”, cum îl recomandă dl. primar Vasile Pestreanu, am văzut registrul agricol. Din 1981 pînă în 1988, Stancu Croitoru a figurat cu suprafața totală de 26 de ari, adică 2600 mp. Pentru 1988, datele sînt modificate cu roșu și totalul este transformat din 26 în 7.65 ari, adică 765 mp. În josul paginii, tot cu roșu, se explică modificarea: „Conform registrului cadastral vol. 4/B, pag. 733/1980...”. Dl. Olteanu: „Acest registru cadastral nu-l puteți vedea, fiindcă nu știm unde este”. Tot așa, nu se găsește nici registrul agricol cu situația fostului proprietar (Cristea Cecilia-Natalia), al terenului în discuție, pe perioada anterioară lui 1981, anul vânzării.

Dl. Gheorghe Olteanu a fost o vreme secretar primăriei și domnia sa a trimis instanței de recurs, în 1991, invocatele răspunsuri la interogatoriu. Iată ce mai precizează, împreună cu funcționarele primăriei: „Nu știm dacă lui Croitoru i s-a dat vreodată decizie de atribuire și închiriere a vreunei părți din acel teren. Nu prea se dădeau, aici, asemenea decizii. Lui i s-a trecut în registrul agricol cît a declarat el”.

Pentru ca halima să fie desăvîrșită, iată și alte detalii: toată lumea știa că Stancu Croitoru a folosit întotdeauna doar o parte din teren, restul, adică 1800 mp, fiind închiriat, cu ani de zile înainte de 1980, de către mama dnei Cristea, cooperativei de consum, care are și acum acolo un restaurant și o alimentară. După moartea bătrînei și intrarea lui Croitoru în baracă, el a plătit chiar impozit pe chiria celor 1800 m.p. Deși nu era titularul contractului de închiriere și nimeni nu știe cît și cum a încasat el (ilegal) acea chirie.

Profitînd de toată această harababură, Stancu Croitoru insistă și chea-

mă în judecată cooperativa de consum, cerînd ca instanța s-o oblige la, cităm: „evacuarea din imobilul construit pe terenul meu (!!! — n.n.) a unității comerciale Bufet, aparținînd pîrteii”. Sentința civilă nr. 2732, din 6 decembrie 1991, a Judecătoriei obligă cooperativa să lase în deplină proprietate și posesie reclamantului terenul de 2500 mp, dispune evacuarea pîrteii din imobil și o obligă pe aceasta să-și ridice bunurile mobile aflate pe terenul în litigiu.

Sentința rămîne definitivă, avocatul cooperativei, care a făcut cererea de recurs, nu s-a mai oboșit s-o și timbreze legal !?! — iar Stancu Croitoru cere, acum, să fie evacuate și restaurantul și alimentara. În fața somațiilor executorului judecătoresc, cooperativa, cu chiu, cu vai, obține ordonanță de amîinare a executării.

Procuratura Generală (adresa nr. 30499/9719/1992, din 20 august) comunică: S-A DECLARAT RECURS EXTRAORDINAR. Numai că, la 27 august, Croitoru și-a pus două lacăte pe ușa alimentarei. Dl. Dumitru Oprea, președintele cooperativei: „Trei sute de pini proaspete, care costau atunci 12 lei bucata, au rămas să se usuce”.

Mă tem că instanțele nu judecă asemenea fapte de liber cugetător.

Încă două „amănunte”:

● Stancu Croitoru încearcă să-i determine pe cei de la cooperativă să-i

lase la discreție construcții pe care dînsii le evaluaseră la circa douăzeci de milioane de lei. Iată doar o parte din valoarea neglijenței jurisconsultului care n-a timbrat recursul (amnezie de-zinteresată ?).

● Dl. primar din Otopeni mi-a arătat cererea dnei Cristea Cecilia-Natalia, către comisia de aplicare a Legii fondului funciar — nr. 3023, din 15 aprilie 1991, vol. 4, poziția 26 — pe care, în dreapta, sus, stă scris cu pix: „0,18 se atribuie lui Cristea Cecilia-Natalia și 0,08 lui Croitoru Stancu, conform hotărîrii comisiei”, iar în stînga, sus, cu creionul: „Terenul este ocupat de Patiseria Ramura și Alimentara”.

Zilele trecute, Stancu Croitoru spunea că el singur a dărimat gardul ce îi separa gospodăria de cei 1800 m.p. folosiți de cooperativă. Își întinde ograda cît poate. Pretențiile lui au intrat, iată, și pe poarta Curții Supreme de Justiție. Va primi el cadou construcțiile de milioane, numai pentru a fi constrînsă, în subsidiar, comisia de aplicare a Legii fondului funciar să-i dea fostei proprietare alt teren, așa cum dorește — ne-a și spus — omul cu lacătele ?

DORIN GHERGHINESCU

Au dispărut ceaușei, au apărut aurolacii

Scrisoare anonimă

O perlă a calomniei sau un strigăt de ajutor

De la bun început facem precizarea că, pentru a da o notă cît mai clară a ceea ce urmează, ne-am adresat unui domn cu mai multă carte decît noi, niște amărîți de muncitori ce așteaptă de la o zi la alta să intre în marea familie a șomerilor. De asemeni facem precizarea că cele ce vor urma, sînt realități suț la suță, iar sursa de informare a noastră este demnă de toată încrederea. Așadar, vă rugăm din tot sufletul, d-le redactor șef al acestei publicații citită cu atît de mare interes de tot mai mulțoi oameni, să aveți încredere în ceea ce vă scriem, convinși fiind că, așa cum ați procedat cu destituirea colonelului Cotuna, o să procedați și cu desființarea cercului de hoți de la ILF. Convinși fiind că ne veți înțelege de ce nu am semnat această spovedanie, vom trece la concret, enumerînd pe puncte faptele, așa cum s-au petrecut ele și cum evoluează în prezent altele. Deci, vom începe cu chiar inițiatorul tuturor abuzurilor, adică cu directorul amintitei întreprinderi.

1. Enăchioaie Gheorghe lucrează în această funcție de peste 25 de ani. A fost mîna dreaptă a primului secretar-pe județ, Maria Gheorghe, iar în prezent este același slugarnic al prefectului; Tibulcă și al lui Boroianu, directorul Direcției

Agricole Neamț. El, Enăchioaie Gheorghe, împreună cu alți salariați din această unitate, au înființat o societate comercială particulară, cu aceeași activitate ca a ILF-ului, fără să țină seama că au încălcat legea. În acest sens trebuie verificată documentația din sistemul de aprovizionare al amintitei societăți particulare, deoarece, în acest scop sînt folosite mijloacele de transport ale ILF-ului, la care se mai adaugă marfa adusă pentru unitatea noastră, dar care la drumul societății condusă de Enăchioaie Gh.

2. A se verifica activitatea mijloacelor de transport, deoarece șoferii realizează salarii astronomice față de ceea ce fac. Merită comparate salariile acestor indivizi cu cele ale unor muncitori.

3. De foarte multe ori se întocmesc facturi fictive pentru diferite mărfuri. Un exemplu în acest sens îl constituie facturile din luna iulie a.c., în valoare de 3 și, respectiv, 6 milioane lei.

4. Foarte multe mărfuri și materii prime iau drumul către societatea străină din București „Pitza”, care se află lîngă hanul lui Manuc, aparținînd unor evrei.

5. A fost trimisă în Franța o mare cantitate de cireșe, pentru care s-a primit valută ce nu poate fi justificată în ce scopuri

a fost folosită.

6. Întreprinderea a avut două ferme de legume și fructe în comunele Podoleni și Costișa. Cea din Podoleni a fost desființată, iar cea din Costișa funcționează. În 1991, după cum se știe au fost mari inundații, motiv prin care s-a invocat faptul că toate culturile din fermele amintite s-au distrus, ceea ce nu este adevărat, deoarece soții Lungu, ingineri, conducătorii fermelor amintite, au vîndut cartofi și porumb la particulari, iar în prezent, aceștia, împreună cu fostul inginer șef Marina, sînt patronii unei societăți. În prezent, ferma de la Costișa este condusă de soții Tocă. Aici, pînă la această dată, deși s-au investit milioane de lei, nu s-a produs nimic. Merită să se verifice banii cheltuiți în fermele ILF-ului și activitatea lor economică de la revoluție și pînă în prezent.

7. S-au scos din depozitul întreprinderii piese de schimb în valoare de milioane de lei care nu au fost puse pe mașinile unității, acestea ajungînd la alți destinatari.

8. Majoritatea șoferilor dețin diferite piese de schimb noi, scoase din magazia întreprinderii, dar care, deocamdată, nu le folosesc în ideea că unitatea va falimenta, cum de fapt se intenționează direct de SUS,

iar ei vor deveni proprietari acestor mijloace de transport pe care le conduc. Un exemplu în a-est sens este chiar șoferul Grădinaru, care deține o cutie de viteză nouă, pentru care nu există referatul din care să rezulte motivația solicitării acestei cutii. Și astfel de exemple sînt multe.

9. În prezent se află în reparație un camion adus din Germania, pentru care s-au scos piese de sute de mii de lei. „Gurile rele” spun că respectivul mijloc de transport aparține societății particulare a directorului Enăchioaie Gh.

10. Pentru noi, muncitorii acestei societăți rămîne un mister relația ILF-ului cu o firmă străină din Belgia, reprezentată de d-na Jiflen, care a depozitat, în magazinele noastre, mărfuri în valoare de 50 milioane lei, magazine care, normal, trebuia să fie folosite de ILF.

11. Mașina nr. 2 NT-7167 se află la dispoziția biroului comercial al cărui șef este d-na Petrica și a liderului sindical d-na Jipa. Autoturismul în discuție este folosit în scopuri personale la Constanța, Vaslui, Buzău etc., localități unde se deplasează doamnele în discuție, la care se mai adaugă doamnele Ghiurcă și Ciocan.

12. D-na Ghiurcă, după ce a rezolvat (!!!) problema milionului folosit în scopuri personale (cazul s-a întîmplat în acest an), precum și cu praful de spălat și zahărul, a plecat la mare, cu bilete plătite de sindicat și întreprindere, iar cazuri asemănătoare sînt destul de multe, însă numai cu persoane din înalta societate.

13. În cadrul întreprinderii s-a făcut comerț cu anvelope, acestea fiind vindute în parti-

cular, iar în ultimul timp, unele au luat drumul Istanbulului.

14. Ciuboteru Constantin este gestionar la două depozite, ceea ce contravine legilor în vigoare, însă el fiind omul de BAZA al directorului, își poate permite așa ceva. De precizat, că foarte multe mărfuri trec prin cele două depozite în scopuri personale.

15. În cazul că un reporter de-al dv. se va deplasa la Piatra Neamț în scopul documentării celor arătate, musai va trebui să ia legătura cu redactorii Viorel Cosma și Valentin Bălănescu de la ziarul „Cealău”, pentru a le pune la dispoziție cele 4 numere de ziar din acest an în care este vorba de „O cacealma de două milioane”, aparținînd tot de ILF și care, deși dovedește vinovați, în frunte cu directorul, nu s-a luat pînă în prezent nici o măsură.

D-le redactor șef, în speranța că o să dați curs celor sesizate de un grup amărit de muncitori, care vă scrie în numele tuturor celor ca noi, vă mulțumim din inimă anticipat pentru tot ce veți face. Dumnezeu să vă dea sănătate și putere de muncă în toată activitatea ce o desfășurați.

N.I. — Nu obișnuim să încredințăm tiparului scrisori anonime. Întrucît trăim într-o epocă de teroare, care de fapt o continuă pe cea veche, credem că e ceva adevăr în ceea ce spun așa-zisii oameni ai muncii din Piatra Neamț. Promitem că vom descinde la fața locului.

SĂNĂTATE

Cind a ajuns la mine, copilul intrase în putrefacție

La câteva zile după conferința de presă pe care Pavel Kozak o ține la sediul AZR-ului, fapt ce se întâmpla acum câteva săptămîni, ca să nu zicem chiar o lună, am fost căutat la redacție de doi părinți care cu lacrimi în ochi l-au rugat pe un coleg de-al meu să le dea adresa lui Kozak. N-au vrut să înțeleagă nici în ruptul capului că Pavel Kozak plecase deja din România. „După trei-patru luni de tratament se plîngeau cei doi părinți, copilul nostru este tot numai o rană vie. Medicul care l-a tratat ne-a spus că nu mai este nimic de făcut. Dar am auzit de Pavel Kozak. Simțeam gata să mergem pînă la capătul pămîntului. Am auzit că numai el poate vindeca boala pe care copilul nostru o are în. că de la naștere, dar care în ultimul an s-a agravat cumplit.”

Am relatat cele de mai sus pentru a explica, într-un anumit fel, de ce revenirea în țară a lui Pavel Kozak, programată pentru sîmbătă, 5 septembrie, se mai amină cu câteva zile.

„S-a spus despre mine că aș fi un vindecător de tristă amintire. Așa o fi, dar tristă amintire nu pentru foștii mei pacienți, cu miile, pe care i-am preluat de la mai toți medicii dermatologi din România și pe care i-am vindecat, ci pentru chiar acei medici care au, firește, o tristă amintire despre ei înșiși”.

„Mi-aș fi ținut promisiunea, ne-a declarat Pavel Kozak, pe care l-am interpellat telefonic, dar de aproape 3 săptămîni am luat în tratament aici, în Spania, un copil din România. Se numește Andrei Risu, este din Ploiești. Cînd a venit la mine, în Spania, copilul pur și simplu intrase în putrefacție. Situația lui era pur și simplu disperată. Mai disperată erau, însă, părinții săi. Despre acest copil pot să vă spun că a fost tratat câteva luni în România, de un grup de medici condus de unul din cei care a semnat împotriva revenirii mele în România. Deși tratat cu toată atenția, starea copilului s-a agravat continuu. Părinții săi au luat drumul străinătății și au ajuns, după cîte am înțeles, în Belgia. Nici în România și nici în Belgia nu s-a putut formula un diagnostic asupra bolii de care suferă copilul. Acolo, în Belgia, au auzit, nu știu cum, nu știu de la cine, că ar exista pe undeva, prin Spania, un român care a plecat din România de multă vreme, care vindecă tot felul de boli de piele. Au mai reținut, după cum chiar ei mi-au declarat, două amănunte: că românul se numește Pavel Kozak și că are o clinică

pe lângă Barcelona. Așa au ajuns dinșii la Barcelona de unde nu le-a fost greu să afle unde e clinica mea. Copilul suferă de epidermolysa bullosa, dar mai are încă vreo cîteva boli care au complicat enorm boala asta teribil de complicată ea însăși. Pe lângă alți pacienți pe care-i mai am în clipa de față sub observație directă, de acest copil m-am ocupat zi și noapte. Aproape că nu am dormit decît 3-4 ore pe noaptea. Speram ca tratamentul să se încheie în preajma zilei de 5 septembrie, cînd aș fi revenit în țară. Dar n-a fost să fie așa. În ceea ce-l privește pe Andrei Risu, el este ca și smuls din ghearele morții. Boala, sau mai corect spus, bolile au dat înapoi. Sint obosit, teribil de obosit, dar nu vă pot spune ce satisfacție enormă am. Dar, în fine, ca să încheiem, poate că n-ar fi lipsit de interes să-l așteptați la aeroport, la Otopeni, sîmbătă, sau peste încă vreo cîteva zile, miercuri, de Andrei Risu și părinții săi. Ați putea face un reportaj senzational”. Așa vom proceda, firește.

VICTOR NIȚĂ ■

KOZAK TREBUIE SĂ REVINĂ!

De aici, din nordul țării, vă scrie o mamă disperată. Fetița mea, Ancuța Maria Porumb are epidermolysa bulloasă distrofică și sindactilie la mîini și picioare, cauzate de această boală pe care o poartă pe picioare de 14 ani (din naștere). Îi este din ce în ce mai greu, mai insuportabil A ajuns în stadiul în care nu mai poate ține în mînă nici lingura cu mîncare, ori stiloul la școală. Sint disperată, am fost în țară la mulți medici. Inutil. Într-adevăr, Pavel Kozak poate fi o șansă, iar pentru noi personal SINGURA în salvarea Ancuței. Oare acei oameni importanți, limitați în gîndire sau orgolii lor, depășesc chiar limita elementarului bun simț? Ei lupă pentru propriile scaune, ori pentru sănătatea miilor de pacienți?! Este inumană și absurdă poziția lor cu privire la revenirea în țară a autodidactului PAVEL KOZAK. Durerea este cumplită pentru noi, cînd este vorba de propriul copil.

Avem toată încrederea și dorim din tot sufletul revenirea lui, în ciuda tuturor acelor adevărați șarlatani (numele de medici nu-l merită) care continuă să-l respingă. Kozak trebuie să revină!!!

Maria Porumb, Baia Mare, strada Bucovinei nr. 14A/19. Telefon 41 38 69, județul Maramureș

Subsemnata NICOLAE GEORGETA, domiciliată în orasul Băicoi, str. Horia nr. 8, județul Prahova, în vîrstă de 21 de ani, angajată a I.G.O. Băicoi, filiala Florești, vă fac cunoscute următoarele:

Revista FLACĂRA nr. 33, din 19-25 august 1992, publică un articol legat de posibilitatea revenirii a lui PAVEL KOZAK în România și eventuala întemeiere a unei Clinici de specialitate, condusă de dînsul. La pag. 12, sub titlul „Domnul general își suflcă: pantalonii”, am descoperit nu doar avatarurile ce

au îndepărtat și țin încă la distanță un asemenea izbăvitor de suferințe umane, ci și șansa ce ar avea-o acei oameni bolnavi din toată România, cărora tratamentele Kozak le-ar alina suferințele.

Spre nefericirea mea, de vreo 2 ani sufăr de LUPUS ERYTEMATOS DISEMINAT. Stadiul acestei maladii îl apreciez la nivelul manifestărilor cutanate, rîspîndit pe aproape tot corpul. Am încercat vindecarea prezentîndu-mă în fața cîtorva medici de profil, fără a dobîndi rezultatele dorite.

Sigur că doresc din toată inima să existe la noi în țară Clinica Pavel Kozak și visez încă de pe acum să mă

Pavel Kozak a fost, întrebat: „Cum se face că pacienții unor mari medici din România a-jung pe paturile clinicii dumneavoastră într-o stare foarte gravă și pleacă aproape sănătoși, în timp ce pacienții dumneavoastră nu ajung niciodată pe paturile lor?” Cînd se va răspunde, oare, la această întrebare?!

aflu printre clienții celebrului tîmăduitor. Dincolo de ironia titlului și penibilul caz al medicului general, oficialitățile responsabile cu sănătatea publică în România au datoriat să lase la o parte ambițiile și vanitățile și să sprijine necondiționat instituirea acestei atît de salvatoare clinici.

Ați deschis o speranță uriașă în sufletul meu! Aceste rînduri vă rog să le luați ca un apel către diriguitorii care pot și trebuie să redea VIEȚII suferinzi ca mine.

Cu deosebit respect,
Nicolae Georgeta
Băicoi, august 1992

Un român misterios poate trata o teribilă boală de piele

În
1982,
Canada
se bătea
(cu
dolarii)
pentru
Kozak

IMPORTANT

Dialogurile noastre de pînă acum cu dl Pavel Kozak au atîns adeseori ideea înființării în România a unei clinici sau fundații Kozak, pe modelul celor pe care dînsul le-a înființat în Germania și Spania. În eventualitatea în care intenția, formulată clar și rîspicat de Pavel Kozak, se va materializa ca atare, revista Flacăra este pregătită să primească de la toți vîltorii pacienți cite o scrisoare cu adresa exactă, cu diagnosticul bolii, cu o mică istorie a tratamentelor indicate și cu evoluția, mai apoi, a bolii.

„Am trecut prin iad cînd s-a născut Ricky”, spune Karen Tumillo. Corpul copilului era acoperit cu atît de multe răni și pustule încît, își amintește ea, semăna cu 3 kg. de carne tocată. Mai tîrziu, cicatricele de pe degete au crescut, formînd adevărați pumnii de piele. În cei 13 ani de viață, mama lui a încercat toate tratamentele posibile, inclusiv cu uleiul „St. Jude” — trimis prin poștă de o revistă. Nimic. Ricky Caruso (Karen a divorțat de tatăl lui Ricky și s-a recăsătorit) suferă de o boală rară de piele, epidermolysa bullosa, EB. Ricky a moștenit-o. Nici unul din părinți nu a avut boala, dar medicii spun că este genetică. Asociația de cercetare a EB din Boston (DEBRA) estimează la 10 000 americani care au sensibilitatea ca la cea mai mică atingere să se producă răni.

Speranța de viață nu depășește 30 de ani.

Nu se cunoaște nici un tratament.

Dar anul recuț Karen a auzit de Pavel Kozak, un cercetător român care a tratat EB cu ceea ce pare un succes miraculos. Într-o clinică particulară din Germania, la Mîchebach. Ea și Ricky au plecat în februarie la Mîchebach. Azi, după 8 săptămîni de tratament, Ricky s-a întors la Chicago. Fața lui este, pentru prima dată în viață, curată. E prea

devreme pentru a ști dacă revenirea va fi permanentă, dar Karen spune: „Mă simț de parcă Ricky s-ar fi născut a doua oară”.

Se știu puține despre controversatul tratament al lui Kozak, doar că folosește creme pe bază de jeleu de yaselină, steroizi și antibiotice și o dietă pe bază de cereale, rădăcină de pătrunjel, orez, lăptuci, carne proaspătă preparată în singe, ceai de mușetel și vitamine. Pentru a îmbunătăți menu-ul monoton, soția lui Kozak prepară prăjituri cu iaurt.

Atunci el părăsește România, amărît că țara și medicii ei îi ignoră rezultatele. Se stabilește în Germania, în 1979, deschizînd o clinică la Homburg, și după 9 luni se mută la Clinica Vital, amenajată într-un hotel renovat, la 50 km. de Frankfurt. Kozak spune că a tratat 50 de pacienți EB în România și alți 50 în clinicile din Germania, cu rezultate pozitive.

L-a tratat pe Ricky Caruso de cînd avea 2 luni și, după ce l-a examinat la întoarcerea din Germania, a spus: „Ricky arată mai bine decît l-am văzut eu în toți anii. Pielea lui netedă, și-a pierdut aspectul și roșeața de ceapă”. Dar, „dovada va fi dacă Ricky își menține și chiar îmbunătățește starea”.

Canada a încercat să-l con-

vingă pe Kozak cu aproape un milion de dolari pentru a înființa un centru supervizat clinic de medici. Kozak n-a acceptat. „Fără posibilitatea de a avea o clinică particulară nu voi pleca din Germania”, a spus el.

Conducătorul proiectului din Canada, Dr. Colin Ramsay, dermatolog din Toronto, spune despre pacienții lui Kozak: „Nu sînt îndoieli în ce privește ameliorarea. Am căutat fundamentul științific pe care se bazează tratamentul.”

Oficialități medicale din Saarland, landul german unde și-a deschis Kozak prima clinică, investighează raporturi care relevă că a „jupuit” pacienții pentru tratamente care s-au dovedit ineficace.

Kozak la aproximativ 20 de pacienți pentru un tratament de 2-3 luni. Mulți au răni atît de grave încît nu pot merge. La fiecare 3-5 ore, părinții sau asistentele spală cu alcool pielea bolnavilor, aplicînd apoi loțiuni și bandaje.

Pacienții mîncă hrană fără restricții, beau apă minerală și iau vitamine.

Sînt și povești cu happy-end. Nancy Daley, din Newburgh, N. Y., spune că gemenii ei în vîrstă de trei ani aveau pustule de mărimea unei clătite. Acum pot purta pantofi, pentru prima oară. Edris Colpitts din Moncton, Canada,

spune că fiul ei Keir, avea gîtul plin de pustule de 6 ani. Trebuia să fie hrănit prin tub. La clinica lui Kozak, Keir a început să mîncească pîine și poridge. „Știu că sînt mai bine”, spune Gloria Burke, 24 de ani. „Este pentru prima oară că pot merge fără cărucior. A trebuit să vin în Germania ca să pot merge la o discotecă pentru prima dată în viața mea”.

Tratamentul lui Kozak poate fi costisitor. DEBRA estimează că în SUA și Canada, cheltuielile alocate de la buget, pentru 35 de pacienți trimiși la Kozak, totalizează un milion de dolari. Burke și-a plătit cei 35 000 dolari prin contribuția concetenilor din River Hebert, Canada.

Pacienții și părinții se plîng de costuri (minimum 12 000 dolari/lună) și de numărul insuficient de asistente. Dar plîngerile nu micșorează recunoștința. „Pavel Kozak nu este un șarlatan”, spune mama lui Ricky, Karen. „Aș face orice pentru acest om”. Kozak însuși susține că fiul ei va fi 100% normal, dacă-i urmează dieta și continuă cu unguentul pentru piele.

„Mai mult decît orice, spune Kozak, Ricky poate zîmbi”.

GIOVANNA BREN ■

Întreabă-mă să te-ntreb

Bine-ar fi
să fie bine...

— Ce impresie v-a făcut iniția apariție televizată a președintelor la Președinția României?

— A fost un spectacol onorabil. Putea fi mai bun. Putea fi mai rău. S-au rostit mai puține banalități decât credeam. Au stilit puțini țepi în bărbii și barbăsoane. Decorul geometrizarant, glacial și inexpressiv era numai bun pentru o emisiune cu muzici și danț. S-a dat o piesă într-un act.

Totul a fost, repet, onorabil.

Cu absolut nimic memorabil.

S-au legat fraze. S-au „derulat” istorisiri autobiografice convenabile (ca în basmul fetei cu chibrituri) punctate de relevarea unor atavice tristeți; unul a avut o copilărie amărită, altul o studenție amărită la unu nu curge apa și ea trebuie cărată cu găleata de la parter tocmai la etajul 9. la altul... nici boli nu trag (2 călătorii în SUA într-o jumătate de an) n-a călătorit în junie, altul n-are parale să-și tipărească un afiș color etc.

Studiile? La tot, strălucite.

Starea civilă? Toți căsătoriti cu femei superbe, autori de copii superbi.

Lucrări științifice? Nenumărate. În țară ba chiar și în străinătate.

Virsta? Absolut potrivită (ceva între John Kennedy și De Gaulle).

Starea-sănătății (am dedus) înfloritoare.

Semne particulare? Siglele de partid.

Apartenența politică?

Ei, drace, aici lucrurile se încurcă puțin. Înainte de a prezenta formații politice noi angrenate în lupta pentru putere, toți au mai făcut parte dintr-un partid vechi (îmi scapă numele) care, vorba eroilor sadoveni, astăzi nu se mai află...

Să fie vorba de partidul comunist? Chiar așa. Deci dacă unul din cei șase câștigă alegerile și n-are cum să fie altfel și dacă Domnia Sa își va păstori bine glozia (norodul, supușii, prostimea) și va fi reales pentru un al doilea mandat ('92-'96 și '96-'2000 în cap!) putem socoti pe degete anii cîți au trecut de la alegerea în-țului președinte al României (îmi scapă numele) în 1967 și pînă în fatidicul 2000, realizînd că pe întreg parcursul istoric evocat — 33 de ani — președintele României a fost (va fi) membru al partidului comunist!

Nu e cam mult pentru un partid care nu mai ființează (cum ființa) care nu a fost scos în afara legii (adică a fost dar numai pentru 5 minute și care nu s-a autodizolvat)?

Rîndurile de mai sus exprimă nu un protest ci o cinstită mirare. Chiar nu se putea și altfel?

Dar să avem încredere că totul se va sfîrși cu bine în privința unor file autobiografice ușor încetșate și scrise „necitit” că prezentul primează (adică opțiunile de mîine) și să ne bucurăm că toți cei 6, dar absolut toți au rostit cuvinte optimiste, în finalul cuvîntărilor lor începute ușor apocaliptic.

Cum vom ajunge pînă... departe nu ni s-a spus. Poate criza de timp, poate emoțiile, poate...

Toți, dar absolut toți s-au arătat tritați că din programele adversarilor lpsesc soluțiile. Și au avut, toți, dreptate. Dar mai sînt seri de televizor electoral și cine știe, poate multelor noastre necazuri li se va spune pe nume și vom urca trepte de speranță.

Pînă una-alta cele 6 discursuri au produs un singur slogan: Bine-ar fi să fie bine!

Despre chipul ideal al celui ales voi răspunde în săptămîna ce vine fiindcă proza jurnalistă m-a robît cu totul, proiectele poetice fiind amîinate pentru mai tîrziu. (chiar de-aș mai scrie versuri ar trebui să-mi refuz dreptul de a uza de toate cuvintele limbii române fiindcă, deocamdată cel puțin, există cîteva care nu mă pot atinge: trandafir, săgeată, ochi, cheie, stemă, drapel găurit și încă altele, peste sută...).

GHEORGHE TOMOZEI ■

Pictură cu politichie
de mărgăritar

Multă, foarte multă lume la Căminul Artei, la vernisajul expoziției lui Radu Ceantea. E drept că nu toți cei ce-au înfruntat o căldură excesivă și o îngheșuală că nu prea aveau unde să așucii un ac, nu erau direct interesați de ceea ce expunea pictorul, cit, poate, de ceea ce se va spune despre pictorul care, în ochii lor, era mai mult un om politic, decît un pictor. Despre omul politic Radu Ceantea s-a vorbit mai puțin, ba chiar extrem de puțin. Despre lucrările sale s-au spus lucruri foarte frumoase, așa cum se obișnuiește la cîte un vernisaj, ba chiar s-a sărit peste gard, afirmîndu-se la un moment dat că trebuie să facem ceva (???) pentru ca pictura românească să fie cunoscută, prin ceea ce are ea mai bun, și peste hotare, că e păcat că nu ne știe lumea că sîntem atît de buni! Parcă am mai auzit pe ici-pe colo astfel de „idei”, potrivit cărora România ar fi buricul pămîntului,

dar că nu se știe ce forțe oculte ne pun bețe în roate și nu ne poate aprecia lumea la justa noastră valoare! Să fi fost de vină, la declanșarea unor astfel de opinii, prezența la vernisaj a domnului Gheorghe Funar, candidatul la președinție din partea PUNR, partid al cărui președinte este tocmai Radu Ceantea?! Poate că da, altfel Paul Cornel Chitic, emițătorul „extrordinarelor” ideii de mai sus și-ar mai fi pus opreliște la gură, că prea ne-am săturat de gogorițe, fie ele și de tip pseudointelectual. Cît despre pictura lui Radu Ceantea, ilustrul sculptor Constantin Lucaci, prezent la vernisaj, avea să ne declare că ea este a unui profesionist îndrăgostit de arta naivă. Măi exact domnia sa a precizat: „Este o pictură naivă făcută de un om cultivat”. Pus față în față cu această definiție, la care, printre altele, au subscris și cei doar cîțiva pictori prezenți la vernisaj, Radu Ceantea a acceptat să spună că la urma-urmelor, lucrurile pot să fie tratate și astfel și că opinia sa nu contează nici cît negru sub unghie în comparație cu cea pe care o emit lucrările inșeși. Lucrările inșeși, dacă e să ne referim și la obiectul propriu-zis al acestui vernisaj cu notă de politichie mondenă, au puritate, prospețime, reverberază, cu aerul tare și viu al satului românesc din atmosfera căruia Radu Ceantea a știut să extragă ceea ce ar alcătui starea de vis și copilărie a satului ardelenesc; să recunoaștem,

nu e puțin. Dimpotrivă, e mult, mai ales cînd demersul este clar și apăsător. Ceea ce însă ar completa fericit acest univers aproximativ fantast ar fi și aerul de mister al spațiului pe care pictorul ni-l „relatează”, nu doar încremirea sa festivă. Cu alte cuvinte, operînd cu elementele aceluiași teritoriu, Tăculescu, de exemplu, a depășit faza descriptivă, a aprofundat-o și a intrat cu toată puterea sa de imaginație într-un terifiant mister păgîn cucerindu-și de-abia prin acest halucinant mesaj notorietatea de care se bucură. E doar o sugestie.

VICTOR NIȚA ■

Editura SAECULUM
institue
premiul de debut
LUCIAN BLAGA

În dorința stimularii literaturii române originale, atît de greu încercată în momentul de față, Editura Saeculum institue Premiul anual LUCIAN BLAGA de debut în volum, merit a da posibilitatea tinerilor poeți să se afirme convingător printr-o selecție masivă de circa 100-150 de pagini.

Premiul unic în valoare de 150.000 lei se va acorda de sîntele sărbători ale Crăciunului de un juriu format din mari personalități ale vieții literare. Volumul premiat va fi publicat de Editura Saeculum în colecția „Debut”.

Cei interesați sînt rugați să expedieze volumele pe adresa Editurii Saeculum (Str. Ciucea, nr. 5, bl. L 19, ap. 216, cod 74696, București — 72) pînă la data de 25 noiembrie 1992.

Pentru identificarea paternității, dactilogrammele vor purta cîte un motto. Același motto va trebui să fie scris pe un plic închis în care vor fi trecute numele și adresa autorului.

Relații suplimentare la telefonul: 90/30.19.11 (searn).

Ai carte, ai parte

● Cea mai scumpă carte pentru copii din România Editura „Litera” jefuiește scriitorii.

Am trăit s-o vedem și p-asta! La Editura „Ion Creangă” urmează să apară o „Carte de Povești” (tiraj 5.000 exemplare) care va costa — nici mai mult nici mai puțin — 1.180 de lei! În condiții grafice deosebite și în patru culori. Prețul ridicat al exemplarului se datorează costurilor totale tipografice și de editură, ce se ridică la incredibila sumă de 5.900.000 de lei. Nu știm cum vor rezista bieții părinți la rugămintele pruncilor. Un lucru e sigur: cartea va putea fi găsită în librării și după 10 ani. Pentru liniștea noastră — nu-i așa?

Tot la editura sus-amintită putem să consemnăm și „Dia-

volul în corp”, de Raymond Rodiguet, ce apare în colecția „Cupidon” și care este „Una din capodoperele, literaturii universale care investigatează zona psiho-erotică a adolescenței” — după cum ține să ne informeze editura. Pentru doar 85 de lei exemplarul se vor îngheșui s-o cumpere copiii de la 3 la 14 ani. Dragostea trebuie cunoscută de la cele mai fragede vîrste, pentru ca „viitorul nostru de mîine” să nu mai fie inhibat de ce fac părinții în intimitate.

O altă editură ține morții să ne ia piuitul! Pînă la sfîrșitul anului 1999 editura „Litera” era singura din țară care publica — pe cheltuiela autorilor — cărți în „regie proprie”. Și tot atunci, o plachetă de 48 de pagini (750 de exemplare) costa 8.650 de

lei, acum costă 125.000 de lei, o plachetă de 56 de pagini (750 de exemplare): 12.000—12.500 de lei, acum se ridică la 200.000 de lei. Pentru un manuscris de 100 de pagini (rețineți, nu cartea apărută!) prețul actual este de 200—250.000 de lei.

Și la poezie și la proză se vor adăuga eventualele cheltuieli majorate, în tipografie, datorate, în principal, reducerii subvențiilor cu începere din septembrie curent.

Așa că veșnic-tinerii debutanți — care n-au avut loc nici înainte, dar nici acum la editurile mari — vor trebui să-și pună pană-n cui! La „Litera” vor publica numai cei care au bani și nu talent. Ca să vezi că-i musai să crezi!

ION RUSU ■

SENZAȚIONAL

195 LEI UN TELEVIZOR COLOR!

ALMANAHUL FLACĂRA 1992 nu este numai o bibliotecă într-o carte. El vă poate aduce și un dar mult dorit: un televizor color!

La pagina 26 a almanahului se află publicată o fotografie însoțită de o întrebare. Decupați-o cu grijă și trimiteți-ne-o într-un plic în care introduceți și răspunsul la respectiva întrebare.

Un nou tiraj al almanahului se va afla în curînd pe piață. Profitați de șansa care vi se oferă și participați la concursul nostru.

Se vor acorda trei premii, fiecă-

re constînd într-un televizor color, răsplătînd răspunsurile cele mai corecte și mai complete.

ATENȚIE! NU SE IAU ÎN CONSIDERARE DECIT RĂSPUNSURILE CARE AU ATAȘATE FOTOGRAFIA RESPECTIVĂ.

Grăbiți-vă să intrați în posesia almanahului, dacă nu cumva îl aveți deja. Trimiteți răspunsul pe adresa următoare: Redacția PUBLICAȚIILOR FLACĂRA, București, Piața Presei Libere nr. 1, cod poștal 71341, cu mențiunea „Pentru concursul Almanahul Flacăra”.

ULTIMA ZI A CONCURSULUI — 30 SEPTEMBRIE, DATA POȘTEI.

Ce n-am văzut la Roma...

Odată ajuns la Roma, în fața ochilor ți se deschide o cu totul altă lume decît cea în care ne-am obișnuit să supraviețuim. E o lume în care se trăiește cu adevărat, o lume în care motivația muncii este evidentă, o lume în care fiecare om a înțeles că dacă nu se respectă el singur, nu-l respectă nimeni.

Sînt mult prea numeroase prilejurile de incitare ce ți se oferă la tot pasul în această grădina-muzeu cu numele de Roma, așa încît imi va fi mai ușor să spun ce n-am văzut, decît ce am văzut.

În primul rînd, n-am văzut nicăieri cozi la alimente, benzină sau mai știu eu ce... N-am văzut pensionari care să pîndească pe la magazine dacă se „bagă” ceva. Nici măcar autobuze sau tramvaie cit de cit aglomerate n-am văzut. Oameni care să aștepte în stații cu privirile pierdute în zare, mărturisesc că n-am văzut. Nu am văzut cerșetori pe toate străzile și nici gunoaie aflate în putrefacție, în care să se joace copiii. Nu mi s-a întîmplat să văd vreo pubelă de gunoi neridicată în timpul nopții și care să nu fi fost înlocuită cu alta, igienizată. Nici un ciine vagabond n-am văzut și nici urmă de șobolan. N-am văzut străzi în beznă și nici un singur stîlp de lumină de pe care să lipsească bilețelul cu numărul de telefon la care sînt rugați să sune cetățenii, în caz că s-ar stinge vreun bec. Nici măcar un telefon public distrus n-am văzut. De cîte ori am avut ocazia de a merge cu autobuzul, nu am văzut pe ni-

meni care să urce pe la „coborire” sau să coboare pe la „urcare”. Gropi în carosabil sau capace de canal lipsă, nu se pot vedea. Nici case în ruină și nici șantieri abandonate nu am văzut. N-am văzut oameni beți, țigani bișnițari sau copii ai străzii. Nici oameni deprimați, preocupați de ziua de mine, prost îmbrăcați sau infomețați, credeți-mă că n-am văzut.

Într-o lună de zile nu am văzut nici măcar o emisiune cu caracter politic la nici unul din zecile de posturi de televiziune. Oameni cărora să le fie frică să iasă din casă după lăsarea serii, nu pot fi văzuți. Nu-mi amintesc să fi văzut vreun vinzător care să nu te salute cînd intri în magazin și care să nu-ți mulțumească după ce ți-ai făcut cumpărăturile. Oameni nespălați, să cauți cu lumina și n-ai să vezi. Deși a fost o secetă prelungită, nu am văzut pe nimeni să se plîngă că nu are apă sau să fie îngrijorat că nu vor avea griu sau alte produse agricole. Nu am văzut nimic care să lipsească din piețe sau magazine. N-am văzut nici mizerie, nici sărăcie, nici violență, nici extremism și nici intransigență față de părerile altora...

Deosebirea dintre noi și italieni constă în faptul că ei nu pot vedea aceste lucruri în țara lor, iar noi, obișnuți că „se poate și așa”, ne facem că nu le vedem. Diferență de optică. Ca de la gînta latină la... „geanta latină”.

MIHAI ZGUBEA ■

În exclusivitate de la Los Angeles

„PREOTUL POATE FI LIANTUL COMUNITĂȚII”

— Părinte Constantin Alecsa, ne aflăm în biserică „Sfînta Treime” din L.A. al cărei păstor sînteți. Mai sînt și alte biserici românești aici?

— Să începem cu sudul Californiei.

— Să începem.

— Biserica ortodoxă română Sfînta Treime unde sîntem acum este cea mai veche, în 1989 i-am sărbătorit 50 de ani de existență. Apoi este o biserică mică înființată în 1976 în Alpine Village, unde e preot Vasile Ignătescu; e biserică „Sf. Maria” unde oficiază preotul Cornel Avramescu; o alta se află sub jurisdicția episcopiei bulgărești — biserică „Sf. Ioan Botezătorul” aflată în Hollywood (are vreo zece ani), iar pe cea mai nouă o găsim în Palmsprings (preot Mihai Cereșescu).

— Am vorbit numai de partea de sud a Californiei.

— În partea de nord mai sînt două biserici românești: „Înălțarea Sf. Cruci” (Oakland — San Francisco, preot Ioan Sărbu) și „Adevăritarea Maicii Domnului” din San José — unde e un preot vîrstnic pe nume Gh. Grigorescu.

— După cîte înțeleg biserică românească este destul de bine reprezentată. Dar la dvs. în parohie cîți credincioși sînt?

— În noaptea de Paști sînt prezenți aici cam o mie de credincioși. În cursul unui an se folosesc de serviciile personale ale bisericii un număr de 5.000 de persoane (pentru botezuri, înmormîntări, parastase, cununii...).

— Ce rol joacă biserică în cadrul comunității românești?

— Nu e numai un loc al activității religioase, este, aș putea spune, un centru românesc...

— Deci, în emigrație ea capătă și alte valori decît cele din țară.

— Este vatra unde se întîlnesc toți românii. Este o mică Românie. Se vine aici pentru serviciul divin, dar și pentru un picnic sau pentru o serbare care joacă un rol foarte important pentru menținerea comunității. Credincioșii sînt nelipșiți de aici la date ca 24 Ianu-

arie, 10 Mai, 17 Martie (Unirea cu Basarabia), 1 Decembrie.

— Unii dintre enoriași vin de la mari depărțări...

— Schimbă 2—3 autobuze duminică pentru a nu lipsi de la slujbă. Alții fac cu mașina și cite 200 de kilometri.

— Mi-ați putea caracteriza comunitatea românească de aici?

— Da. Persoanele de aici au venit în America la o vîrstă fragedă, la 4—5 ani, și au acum 70—80 de ani. Mai este un val de emigranți din anii '46—'50. Cei mai mulți sînt totuși cei care au venit în ultimii 20 de ani. Comunitatea noastră e formată din persoane cu o calificare deosebită — doctori, ingineri, profesori. Unii sînt oameni de afaceri bine situați material și influenți.

— E dureros ce spuneți. O parte din elita țării se află în afara hotarelor noastre. Dar ce ne-ar mai distinge de alte comunități?

— Desigur, avem specificul nostru românesc. În rest, nu cred că ne deosebim cu ceva.

— Am auzit că această comunitate românească n-ar fi prea unită.

— Toate comunitățile au aceleași probleme ca și noi.

— În perioada dictaturii s-a discreditat cu asiduitate emigrația.

— Acest fapt ne-a împiedat de-a favorabil activitatea. Eu însumi am fost denunțat în diverse ocazii la CIA, FBI. Am fost de multe ori calomniat.

— Cine poate fi în spatele acestor calomnii?

— E greu de presupus. A fost și mina securității care n-avea nici un interes să existe un nucleu românesc unit în străinătate.

— E uimitor, așa că nu-mi mai pot reține o observație pe care am vrut s-o fac de la început: sînteți primul preot cu care stau de vorbă lîngă el fiind un computer.

— E un computer destul de vechi!

— Ce n-aș da să-l avem în redacția noastră!

— Este prima parohie din S.U.A. care și-a cumpărat un

computer din necesitate. Dacă stăm să ne gîndim numai la cele 200 de familii pe care le are în memorie cu adrese și multe alte date și tot e ceva...

— Dar cum se împacă viața spirituală cu tehnica?

— Minunat! Mintuitorul a spus: „Cercetați scripturile!”, care în greacă înseamnă carte. Cu cît studiezi mai mult, cu atît ajungi mai aproape de Dumnezeu.

— În România începe să i se acorde din nou importanță bisericii.

— Salut această mișcare.

— Ce poate face cineva în calitate de dvs. pentru binele comunității?

— Preotul poate fi liantul comunității.

— Sînteți de acord cu ideea că uneori credincioșii vin la biserică pentru preot?

— E o concepție greșită.

— Cum se face că poporul american, un popor cu vocația tehnicii este și profund religios?

— „Logos” înseamnă cuvîntul ca știință. Știința laică înseamnă a descoperi misterele acestei naturi create de Dumnezeu. Noi facem teo-logos, facem știința despre Dumnezeu. Deci dacă pornim în paralel cu cele două științe, la un moment dat acest paralelism dispare și amîndouă converg în același punct care este Dumnezeu. De aceea cred că poporul american, oamenii de știință americani au ajuns la concluzia că tot ce le-a fost dat nu este întîmplător ci vine de la Creator.

— Încercați și alte acțiuni pentru a stringe comunitatea românească?

— O dată pe lună organizăm o masă — la care nu numai se mîncă și se bea — dar avem invitați, oaspeți de seamă care ne vorbesc și desfășurăm totodată și un program cultural — au fost prezenți printre noi Irina Loghin, George Mihăiță, Maria Ciobanu, Dumitru Fărcașu, Be-none Sinulescu. Vrem în orice ocazie ca grupul nostru etnic să se simtă la el acasă. Și de multe ori chiar și reușim.

GEORGE ARION ■

S.C. RULMENTI S.A. BIRLAD

TEL: 984/12120 FAX: 984/13838 TELEX: 021724 irb r

Lista stocurilor disponibile

NR DENUMIRE MATERIAL (TIP-DIMENS-CALIT-FORMA-CARACT.) STOC DISP.

605.	P. CORINDON 70*14*16	50A150/8T13	113
606.	P. CORINDON 70*15*16	50A150/8T13	85
607.	P. CORINDON 70*50*16	50A150/8T13	160
608.	P. CORINDON 75*12*16	50A150/8T13	266
609.	P. CORINDON 75*16*16	50A150/8T13	203
610.	P. CORINDON 80*20*16	50A150/8T13	303
611.	P. CORINDON 80*27*16	50A150/8T13	410
612.	P. CORINDON 90*20*20	50A90/12LT3	783
613.	P. CORINDON 110*30*20	50A150/8T13	239
614.	P. CORINDON SULF 150*20*30	50A150/8T13	81
615.	P. CORINDON SULF 150*68*25,4	50A150/8T13	45
616.	PIATRA SULF 110*19*20	50A150/8T13	156
617.	PIATRA SULF 30*18*10	50A150/8T13	660
618.	PIATRA SULF 35*11*10	50A150/8T13	366
619.	PIATRA SULF 120*16*20	50A150/8T13	150
620.	PIATRA SULF 125*22*20	50A150/8T13	150
621.	PIATRA SULF 100*22*20	50A150/8T13	189
622.	PIATRA SULF 135*27*30	50A150/8T13	154
623.	PIATRA SULF 110*17*20	50A150/8T13	202
624.	PIATRA SULF 120*30*20	50A150/8T13	200
625.	PIATRA C.S.V. 350*40*127	22C60/25L	32
626.	PIATRA C.S.V. 400*40*127	22C60/25L	100
627.	PIATRA C.S.V. 500*50*203	22C60/25L	27
628.	22C CERAMIC 1A	CH. PL. 300.0.50.0301.860/16L	21
629.	PIATRA C.S.V. 400*25*127	22C16M5	20
630.	PIATRA C.S.V. 450*60*203	16K	49
631.	PIATRA C.S.V. 63*40*20	22C60/25Q	21
632.	PIATRA C.S.V. 30*35*10	22C80/16K	109
633.	PIATRA C.S.V. 40*25*10	22C60/25K	251
634.	PIATRA BIAH C.S.V. 10*5/3*25	22C80L	77
635.	P. BIAH C.S.V. 5*10/3*25	903 0002	132
636.	P. BIAH C.S.V. 5*10/3*25	904 0002	172
637.	P. BIAH C.S.V. 8*10/3*25	904 0003	83
638.	P. BIAH C.S.V. 8*15/3*25	801.905.0003	230
639.	P. BIAH C.S.V. 8*20/3*25	906 0004	386
640.	P. BIAH C.S.V. 10*10/4*40	22C80L	125
641.	BIAH C.S.V. 10*25*6*40	22C16K5	105
642.	P. BIAH C.S.V. 12*20/6*40	908 0004	677
643.	P. BIAH 4*8/3*25	22C16K	96
644.	BIAH C.S.V. 15*15*25*6*40	16K FORMA PTA	273
645.	BIAH C.S.V. 20*25*6*40	22C80/16K	323
646.	BIAH C.S.V. 20*35/6*40	22C80/16K	307
647.	PIATRA BIAH C.S.V. 8*10/3*40	22C60/25Q	500
648.	BIAH C.S.V. 10*20/6*40	22C60/16K	950
649.	BIAH C.S.V. 8*10/3*25	22C80/16K	101
650.	BIAH C.S.V. 20*25/6*40	22C16K5	154
651.	BIAH VERAL C.S.V. 30*40*8*40	SC9-600	100
652.	P. SUPERFINTIE 60*23*5	SC9-800 75	1238
653.	P. SUPERFINTIE 60*30*18	SC9-600	2030
654.	P. SUPERFINTIE 60*13*28	SC9-600 75 S	510
655.	P. SUPERFINTIE 60*13*28	SC9-600 75 S	7170
656.	P. SUPERFINTIE 60*13*28	SC9-600 75 S	12462
657.	PIATRA PILA SULF 50*26*3	SC9-600	185
658.	P. SUPERFINTIE 60*33*18	SC9-600	583
659.	P. SUPERFINTIE 70*48*18	SC9-600	135
660.	P. SUPERFINTIE 70*33*18	SC9-600	100
661.	P. SUPERFINTIE 70*10*10	SC9-400	150
662.	P. SUPERFINTIE 150*28*13	SC9-600 75 S	660
663.	P. SUPERFINTIE 150*28*13	SC9-600 75 S	5014
664.	P. SUPERFINTIE 200*28*18	SC9-600	1485
665.	P. SUPERFINTIE 150*30*8	SC9-600	1500
666.	P. SUPERFINTIE 120*30*8	SC9-600	240
667.	P. SUPERFINTIE 120*30*18	SC9-600	800
668.	P. SUPERFINTIE 150*30*18	SC9-600	980
669.	P. SUPERFINTIE 60*37*18	SC9-600	967
670.	P. SUPERFINTIE 70*52*18	SC9-600	200
671.	P. SUPERFINTIE 70*43*18	SC9-600	567
672.	P. PILA SULF 70*30*18	SC9-600	331
673.	P. SUPERFINTIE 60*18*40	SC9-600	300
674.	P. SUPERFINTIE 60*28*18	SC9-800	1785
675.	P. BACHILITA 200*63*75	11A 60L	390
676.	P. BACHILITA 300*80*225	60P	99
677.	PIATRA BACHILITA 480*80*203	60M	75
678.	11A BACHILITA 500*16*305	11A 46P	458
679.	P. BACHILITA 500*150*375	60M	33
680.	P. BACHILITA 50*16*10	16K	932
681.	P. BACHILITA 50*25*10	60K FORMA 6	1800
682.	P. BACHILITA 55*25*10	60K FORMA 6	2329
683.	P. BACHILITA 60*50*20	80 L 190	57
684.	P. BACHILITA 65*25*10	60K FORMA 6	3500
685.	11A BACHILITA 60A1A DR 70.0.50.0.20.0	80/161.4	1000
686.	11A BACHILITA 6.75*50*20	80/161.480K	902
687.	11A BACHILITA 60A1A DR 80.0.50.0.20.0	80/161.4	2200
688.	OALA BACHILITA 200*60*50	60J	593
689.	P. VULCANITA 65*30*16	160	302
690.	P. VULCANITA 70*30*16	160	540
691.	P. VULCANITA 80*30*20	160	1035
692.	P. VULCANITA 90*40*20	160	260
693.	P. VULCANITA 150*14*30	160	110
694.	P. VULCANITA 150*16*30	160	670
695.	P. VULCANITA 150*18*30	160	1458
696.	P. VULCANITA 150*20*30	160	156
697.	P. VULCANITA 150*20*30	160	240
698.	P. VULCANITA 150*22*30	160	110
699.	P. VULCANITA 150*24*30	160	110
700.	P. VULCANITA 150*25*30	160	258
701.	P. VULCANITA 150*26*30	160	48
702.	P. VULCANITA 150*30*30	160	385
703.	P. VULCANITA 150*34*30	160	163
704.	P. VULCANITA 150*36*30	160	149
705.	P. VULCANITA 150*40*30	160	504
706.	11A CAUCIUC 1A	CH. PL. 400.0.6.0203.2.100/12Q	131
707.	P. VULCANITA 400*10*203	160	245
708.	P. VULCANITA 400*13*203	160	8
709.	P. VULCANITA 500*700*305	120 T	125
710.	P. VULCANITA 600*305*406	16K	296
711.	11A CERAMIC 1A	CH. PL. 350.0.25.0127.0.80/16L.5	6
712.	P. CORINDON 350*30*127	60A 80/16L	50
713.	11A CERAMIC 1A	CH. PL. 450.0.13.0203.2.60/25N.4	100
714.	11A CERAMIC 1A	CH. PL. 500.0.16.0304.8.46/40P.5	200
715.	11A CERAMIC 1A	CH. PL. 500.0.40.0304.8.46/40P.5	40 Q
716.	PIATRA CORINDON 500*45*305		

Omologul din Los Angeles al domnului Crin Halaicu, primarul Bradley, nu face din țînțar armăsar și nici din omidă părăsă mătase naturală

Oaspeții și-au tăiat partea leului

Să-l dăm Cezarului ceea ce-i aparține în baza certificatelor de proprietate emise de Comisia Națională de Privatizare. Adică, lăsând la o parte politica, să începem cu Divizia A, respective cele două serii ale diviziei secundare, unde F.C. Argeș și Corvinul ne demonstrează limpede și clar că nu ele trebuiau să părăsească prima scenă fotbalistică a țării. Cele două „foste” au luat un start excelent, mai ales Corvinul, și tare ne-am bucura dacă rîndurile de față, încărcate cu mult subiectivism, vor fi confirmate de etapele viitoare. A nu se crede că subestimăm puterea și ambiția celorlalte pretendenți la șefia celor două serii, recte Politehnica Iași, Flacăra Moreni, CSM Suceava, ba chiar și Gloria Buzău, ca să nu mai vorbim de Gloria CFR Galați, care ar putea veni în locul Oțelului, dacă actualii primi divizionari o vor buca. Dincolo, în seria a doua, Jiul Petroșani, F.C. Maramureș, UTA sau, poate, Olimpia Satu Mare stau la pîndă. Dar Corvinul, care și-a jurat în barbă să dea trei goluri de meci — fie acasă, fie în deplasare — nu prea vrea să intre în tratative cu nimeni. Cu alte cuvinte, din punctul nostru de vedere, Divizia A este în clipa de față mai interesantă decît Divizia Națională, motiv pentru care i-am acordat prima parte a comentariului de față. Aplecîndu-ne asupra primei divizii, în care s-au jucat de-a

lungul unei săptămîni 2 etape, vom constata că partea de sus s-a îmbogățit cu două surprinzătoare echipe, Gloria Bistrița și Rapid, care au acumulat 7 puncte. În fața lor, cu numai un punct avans, Dinamo. Iar în frunte, Steaua. Se pare că la Dinamo, din cauza celor două meciuri nule, e vinzoleală mare, Hala-gian fiind gata-gata să-și facă valizele. Dar ce s-ar fi întimplat, oare, la Steaua, dacă Progresul, care a condus aproape 40 de minute cu 1-0, ar fi mărît acel fragil avantaj, așa cum a și avut ocazia, prin Strizu? Greu de răspuns la această întrebare. Poate că „militarii” l-ar fi expulzat pe Puu Iordănescu din nou în Cipru, Creta, sau Grecia, să se învețe minte. Etapa de duminică, însă, a avut cîteva momente bune, mai ales pentru oaspeții, care conduceau la Reșița, Brăila și București. Cea mai înaltă cotă de dramatism s-a înregistrat, firește, la Brăila, unde universitarii craioveni aveau la un moment dat cu 2 goluri avans, ambele semnate de Gane. Dar a venit finalul în care brăvil Brătianu II a înscris și el de două ori, egalînd situația cînd nimeni nu se mai aștepta. Cam la fel s-a întimplat și în Regie, unde studenții bucureșteni abia-abia au egalat și doar printr-un uriaș noroc au înscris, din 11 metri, golul victoriei. Un alt meci, deosebit de dramatic, s-a disputat la Timișoara, unde oaspeții au deschis scorul prin Majearu, timișorenii

au egalat prin Rosenblum, apoi au ratat prin același un penalty. Oaspeții, prin Burchel, au urcat scorul la 2-1, apoi s-au desprins la 3-1, prin Zotincă, iar timișorenii, așteptîndu-i pe cei de la Real Madrid, au redus din scor prin Roșu, care a transformat cel de-al doilea 11 metri al gazdelor. În fine, cu o zi înainte, la Craiova, o altă mare surpriză, F.C. Brașov cîștigînd la limită în fața elevilor lui Marian Bondrea. Să fie această neașteptată înfrîngere un semnal de alarmă pentru Electroputere, pe care o așteaptă un meci deosebit de dificil în debutul său din cupele europene, sau dovada clară că echipa trece prin oarecari neputințe, mai ales prin plecarea omului de gol, Gane? Oricum, nici Electroputere, nici Politehnica Timișoara nu ne dau prea multe speranțe pentru turul doi. Iar dacă avem în vedere că nici la Universitatea Craiova situația nu e deloc roză, s-ar părea că pentru turul doi să contăm, prin șansele oferite de tragerile la sorți, doar pe Steaua și Dinamo. Tare mult am dori să fim contraziși. Revîndînd la etapa a 5-a, să-i acordăm, totuși, o notă bună, pentru că oaspeții au smuls nu mai puțin de 9 puncte, ceea ce nu se întimplă prea des. O astfel de comportare a oaspeților s-ar putea să ne dea speranțe în ceea ce se numește nota de imprevizibil a unui campionat.

VICTOR NIȚĂ ■

Mergem cu Brescia!

Grea misiune pentru Mircea Lucescu în campionatul italian, considerat cel mai tare campionat din lume. A juca în Italia este un vis al oricărui fotbalist din afara granițelor peninsulei. Și iată că avem și noi, românii, patru jucători în „calcio”: Dan Petrescu la Foggia și trio-ul Hagi, Sabău, Răduțoiu la Brescia, echipă condusă de Mircea Lucescu, promovată anul acesta în prima divizie. Primii doi vor constitui baza de lansare a vîrfului de lance care este Florin Răduțoiu, nepus în valoare de fostele lui echipe (Verona și Bari). La rîndul lor, Hagi și Sabău sînt excelenți realizatori.

A analiza la rece șansele Bresciei, nu este greu, pentru că adversarele ei sînt echipe celebre ca Milan, Juventus, Sampdoria, Torino, Inter, Roma, sau Napoli. Rămînerea în prima divizie, să fim realiști, ar constitui un succes. Lupta pentru supraviețuire se va da alături de celelalte trei nou promovate (Ancona, Pescara și Udinese), la care se adaugă Cagliari, Foggia și așa risca să spun Genoa și Atalanta, văduvite de plecările lui Aguilera, respectiv, Caniggia.

Noi mergem însă cu Brescia! Pentru că, să fim sinceri, simțim subiectivi și inimile noastre bat pentru ai noștri.

Vă rugăm, totodată, să vă adresați cu încredere, prin intermediul revistei noastre, lui Mircea Lucescu, punîndu-i orice întrebări care vă interesează, legate de campionatul Italian. Vă asigurăm că veți primi răspuns.

ADRIAN MITU ■

DIVIZIA NAȚIONALĂ

ETAPA A 4-A: F.C. Inter — Sportul Studențesc 3-3, Gloria Bistrița — Electroputere 1-0, Universitatea Cv. — F.C. Ploiești 2-0, Dacia Unirea Brăila — Politehnica Timiș. 0-0, Rapid — Progresul 1-1, Steaua — F.C. Bacău 2-0, F.C. Brașov — CSM Reșița 4-0, F.C. Farul — Dinamo 2-2, Oțelul — „U” Cluj 1-0.

ETAPA A 5-A: Progresul — Steaua 1-2, Sportul stud. — F.C. Farul 2-1, Dacia Unirea — Univ. Cv. 2-2, Poli. Tim. — F.C. Inter 2-3, „U” Cluj — F.C. Ploiești 2-0, F.C. Bacău — Oțelul 1-1, CSM Reșița — Rapid 1-1, Dinamo — Gloria Bistrița 4-1.

ETAPA VIITOARE: Oțelul — Progresul, F.C. Ploiești — F.C. Bacău, Universitatea Cv. — „U” Cluj, Steaua — CSM Reșița, F.C. Brașov — Dinamo, Rapid — Electroputere, Gloria Bistrița — Sportul Stud., F.C. Farul — „Poli” Timișoara, F.C. Inter — Dacia Unirea Brăila.

DIVIZIA A, ETAPA A 5-A

SERIA 1: Unirea Focșani — Faur 3-0, Gloria Buzău — Unirea Slobozia 8-2, CSM Suceava — ASA Tg. Mureș 2-0, Ceahlăul P. Neamț — Steaua Mizil 3-1, Poli. Iași — Foresta Fălticeni 1-0, CS Olt '90 — F.C. Argeș 1-2, Gloria CFR Galați — Portul Constanța 5-1, Callatis Mangalia — Flacăra Moreni 0-0, Autobuzul — Chișina Rm. Vilcea 5-2.

ETAPA VIITOARE: Portul — Politehnica, Moreni — Galați, Chimia — Callatis, Faur — ASA, Mizil — Focșani, F.C. Argeș — Ceahlăul, Foresta — Olt '90, Buzău — Suceava, Slobozia — Autobuzul.

SERIA 2: Olimpia Satu Mare — UTA 4-1, CFR Cluj — Drobeta Tr. Severin 3-2, Gloria Reșița — Metrom Brașov 1-0, F.C. Oradea — CFR Timișoara 2-0, Tractorul Brașov — ICIM Brașov 1-1, Jiul Petroșani — F.C. Maramureș 2-1, Jiul Craiova — Metalul Bocșa 2-0, Metalurgistul Cugir — Corvinul Hunedoara 3-3, Armătura Zalău — Unirea Alba Iulia 2-1.

ETAPA VIITOARE: Bocșa — Tractorul, Corvinul — Jiul Cv., Alba Iulia — Cugir, UTA — Metrom, CFR Tim. — Olimpia, Maramureș — F.C. Oradea, ICIM — Jiul Petroșani, CFR Cluj — Gloria Reșița, Drobeta — Armătura Zalău.

Paralele inegale

● Iată o propunere cît se poate de interesantă, făcută de noul selecționer al echipei de fotbal a Franței, Gerard Houllier: în toate preliminariile marilor competiții — campionatul Europei, campionatul mondial — datele tuturor meciurilor să fie, pe cît posibil, aceleași pentru toată lumea. Un fel de tururi ale întrecerilor pe echipe de club. Motivul principal este acela că din ce în ce mai mulți jucători evoluează în alte țări decît cele de baștină și o astfel de programare ar rezolva multe situații, vezi dificultățile noastre în această privință. Vorba aia, aprob pozitiv! ● Canalul american NBC, care a avut exclusivitatea transmisiilor televizate la Jocurile Olimpice de la Barcelona, a anunțat un deficit important. Unele surse vorbesc de o pierdere de 40 milioane dolari, altele de 106 milioane dolari. Așa le trebuie, dacă s-au lăsat pe mina operatorilor

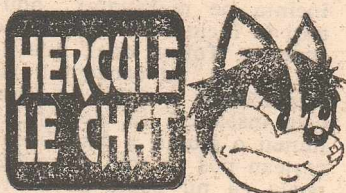
lor și regizorilor de emisiuni spanioli! ● O interesantă statistică publică într-un număr recent „Corriere dello Sport-Stadio”, unul dintre marile cotidiene italiene de specialitate. În fapt, constată ziarul amintit, la J.O. de la Barcelona din cele 15 republici reunite sub sigla C.S.I., doar Rusia, Ucraina, Belarus și Tadjikistan au avut campioni olimpici. E lesne de imaginat ce se va întimpla odată cu destrămarea imperiului (cel puțin din punct de vedere sportiv...). ● Fostul campion american de tenis Arthur Ashe a început o campanie anti-SIDA, maladie de care suferă el însuși, scopul său fiind de a aduna într-un an 5 milioane de dolari, sumă ce va fi donată pentru cercetări în domeniu. Campania a debutat cu un meci demonstrativ în ziua deschiderii turneului de la Flushin Meadow.

TEODORA OPREA ■

Mai e mult pînă departe

Cîndva, de mult, tare demult, mai aveam și noi, românii, cîte 2-3 cicliști cu care puteam defila. De mulți, de foarte mulți ani, cam de cînd a ieșit Romașcanu, ultimul mare mohan, sportul cu pedale n-a mai dat nimic. Sîntem, cum s-ar spune, la această disciplină, egali cu eschimoșii, sau cu Țara de Foc. Cu toate acestea, există multă pasiune, mult entuziasm, amintiri etc. Lumea mică dar inimoasă a acestui sport organizează din cînd în cînd cîte o competiție. Se face mare vîlvă, se pun pariuri..., se dau premii, dar... cînd n-ai cu cine, n-ai! Cea de-a 30-a ediție, jubilia-

ră, a Turului României, a fost net dominată de oaspeții. Aceștia, crescuți la flacăra unor adevărate școli cicliste, au venit, au rulat și ne-au tras o bătaie zdrăvăună. La capătul celor 8 etape însumînd peste 1200 km. a cîștigat ucraineanul Vladimir Perelazny. Locul 2: Petăr Ciumanov (Bulgaria). Al treilea pe podium: VI. Prokopenko (Ucraina). De-abia pe locul al 7-lea apare și un român, Florin Stoica. Sigur că da, mai e mult pînă departe, dar fără o bază umană și materială adecvată nu ajungem nicăieri. Chiar nu vrea nimeni să înceapă, de-adevăratelea, să pună bazele acestui sport?! (V.N.).

Tineri veterani

Distinsul confrate Traian Ioanișescu, de la „Gazeta sporturilor”, o face de oăie, reușind să se contrazică de la un rînd la altul. În cadrul unei rubrici intitulate „Culese de pe traseu” (de pe traseul „Turului ciclist al României”), dl. T.I. scrie cu minuța lui: „Echipa României, formată în majoritate din tineri alergători pe temeiul ascensiunii lor valorice...”, iar mai la vale: „Trebuie din membrii echipei României (o echipă la amatori e formată din 6 cicliști — n.n.), frații Nicolae și Mihai Aldulea și Cristian Neagoe, dețin recordul de 10 starturi în „Mica Buclă” a țării (sic! — n.n.). Nicolae Aldulea, la cei 30 de ani ai săi, este și veteranul celei de-a 30-a ediții a competiției”.

Parțial color

Chiar în ziua în care a semnat un contract de sponsorizare de mai mare dragul cu firma „Samsung”, Rapidulețul era cît pe-acî să o încaseze de la Progresul, în etapa a 4-a a campionatului diviziei naționale. De unde se vede că oricîți bani ai avea, nu poți

face ca Hercule le Chat să, dea naștere unei ființe umane. Asta ca să dăm un exemplu apropiat nouă. Apropo de creatorul nemuritoarelor alături de cuvinte, între care „a dat naștere unei ființe umane” a făcut înconjurul lumii, mai tare ca Magellan, chioșcul ridicat în curtea propriei case, unde voia să se retragă liniștit dl. Graur, nu mai există. Primăria Capitalei a găsit nepotrivită o astfel de activitate în ograda fostei case a lui Dinu Lipatti. Păcat, dl. Graur ar fi avut o retragere deosebită...

Metodă consacrată

Adică, se pare că au exclamat indignați federalii, cum vine asta? Se fac fel de fel de aranjamente în fotbal fără participarea noastră? Li s-a urcat cluburilor autonomia la cap? Și atunci, ne atrage atenția un cititor, ar fi fost pusă la punct o metodă extrem de eficientă, deși mai greu de urmărit de toată lumea: cartonașele! Ca orice idee genială, nimic mai simplu. Dau cu nemiluita avertismente, eliminări și, citind cu atenție programul, pot face ca la momentul potrivit să las echipa care (nu) îmi convine cu jumătate din efectiv. Oricine poate observa că în primele etape ale actualului campionat s-au dat cartonașe cu nemiluita, deși meciurile au fost mai degrabă toropite. Ne mai vorbim de faptul că face F.R.F.-ul rost și de un ban, amenziile crescînd la 4000 lei (galben) și 10 000 lei (roșu).

Horoscop
politicSăptămâna 9-15
septembrie

ION ILIESCU — Mai aveți puținică răbdare! Veți scăpa de orice neaz.

GHEORGHE FUNAR — Înginați în fiecare seară „P.U.N.R. — bastion al păcii e” și veți dormi liniștit.

EMIL CONSTANTINESCU — Apărați regele și veți salva republica!

ION MĂNZATU — Lăsați-o moartă cu apa vie!

CAIUS TRAIAN DRAGOMIR — N-aveți nici o grijă: domnul Roman ține la dumneavoastră și pentru Caius și pentru Traian. Ei, dacă în loc de Dragomir, era Decebal sau Pafnutius, erati un om făcut.

MIRCEA DRUC — Mai trageți o dată! A doua oară s-ar putea să fie cu noroc.

NOSTRADAMA ■

Crima neorganizată

Acolo unde mina omului
n-a pus piciorul

Mai rămăseserăm doi din expediția pornită prin junglă pentru a descoperi Templul aurului. Ceilalți căzuseră rind pe rind pradă oboselii, bolilor, căldurii. În jurul nostru roiau insecte dintre care unele aveau înțepătura mortală. Animale feroce ne pindeau cu ochi răi și numai cu ajutorul puștilor reușeam să le ținem la respect. Dar după șapte săptămâni istovitoare ne-am atins ținta. A fost un triumf pe care l-am sărbătorit desfășurând ultima

sticlă de whisky. Aurul era lângă noi și ar fi putut face bogați o sută de oameni. Și numai băutura a fost de vină că mi-am descărcat pistolul în pieptul însoțitorului meu, pentru a nu împărți cu nimănui comoara. Acum, când mai am puțin de trăit și știu sigur că nu mai ajung înapoi în lumea civilizată, îmi mărturisesc fapta în acest jurnal, cu nădejdea că pînă la urmă cineva îl va găsi și se va ruga pentru sufletul meu.

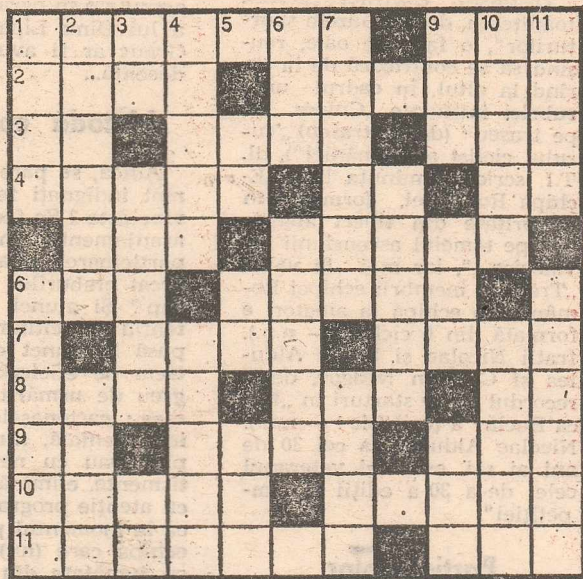
TRUMAN CAPONE

Tunel subteran
pentru Michael Jackson

ESTE CEVA INCREDIBIL cu zvonurile astea! Circulă cu o viteză amețitoare și uneori te-apucă groaza cit de puțină legătură au cu adevărul (conceptul, nu ziarul). De pildă, unii se jură cu mina pe inimă că Michael Jackson, aflând capacitatea Stadionului Național și cererile de bilete la concertul său de la București, a cerut nici mai mult nici mai puțin decît să se suplimenteze numărul de locuri. Cum așa ceva nu este posibil, lucrătorii de la metrou au oferit o altă variantă, care se află în studiu la

guvern: crearea unui tunel subteran, care să lege Stadionul Național cu Stadionul Steaua și prin care celebrul star american să se deplaseze cu o mare iuteală, pentru a-i încînta pe melomani adunați în incinta ambelor arene sportive. Totuși, dacă Adevărul (ziarul, nu conceptul) nu a confirmat o astfel de știre, asta înseamnă că, de fapt, e numai o glumă a unui bucurăreștean pus pe șotii și amărit poate că nu poate să asiste la cel mai grandios concert, care a fost vreodată în România...

E toamnă iar...

ORIZONTAL: 1) Autorul volumului de versuri „Toamna sub nuci” (Victor) — „Prin ploaia ursuză de toamnă” s-a plimbat Nicolae Stoen în volumul „Zăpada din... o mie” (neart.; pl.). 2) Autoarea poeziei „Semințele, toamnă” (Florența)... — „iar această poetă a descris „Toamna” (Magda). 3) Radu Tudoran — Platon Pardău a

debutat în teatru cu piesa „...de toamnă” (pl.) — „...iubirii”, volum în care C. Olariu a inclus poezia „Toamnă”. 4) Pseudonim sub care Șt. O. Iosif și D. Anghel au semnat poezia „Toamna” (A.) — Nicolae Prelipceanu — Theodor Constantin. 5) Îmi aparține (fem.) — Mie. 6) Popas peste noapte (reg.) — Semnatarul poeziei „Dintr-o

Pamflet

Bă, domnilor,
lua-v-ar dracu,
vă votez!

Domnul Romeo Raicu i-a tras un cap în nas domnului Radu Berceanu. Domnul Raicu nu-i nebun să-i dea borșul altui domn din senin. El e un om politic. Un domn. Un reprezentant, care va să zică. Cînd n-are un motiv serios, omul politic Raicu nu dă cu capul. Dă cu pumnul. Dacă a recurs la acest argument pur parlamentar e pentru că domnul Berceanu i-a cîrpit, mai înainte, o palmă. Dialogul premergător palmei a avut cursivitate și o anume distincție electorală care nu poate scăpa cititorului. „Mă, Raicule — ar fi zis domnul Berceanu — mă șmecherie, hai mă, treci la nen'tu Roman! Unde ești, mă, șmecherie?”. La care domnul Raicu i-a răspuns vicepreședintelui F.S.N. așa cum știm cu toții că se dialoghează de la o vreme, de doi ani încoace, în cercurile înalte de partid și de stat: „Cum îți permiți să vorbești așa cu mine, timpitule!”.

Un comunicat al F.S.N.-ului dat pe piață de un alt domn precizează că nu a fost o bătaie ci o simplă altercație. Domnul Raicu l-a altercat pe domnul Berceanu cu capul în nas. Domnul Raicu a recunoscut că a greșit. El vroia doar să-i crape fruntea. Altercația de idei a pornit destul de civilizat. Ca între domni și cu suava vehemență a limbajului prezidențial. „Băi, animalule!”, ar fi vrut să zică domnul Raicu, nu „Bă, timpitule!”.

E, cum se vede, o deosebire de esență, iar schimbarea de esență e rezultatul a doi ani de altercații și înfruntări de principii chiar în sinul partidului: la Bacău, în biroul primarului, un domn senator a sărit să-i sfîșie beregata unui domn prefect; la Călărași, după o beție cu caracter organizatoric, un domn deputat i-a amintit altui domn deputat că mă-sa a fătat un bou, de unde reacția neaoșă, a ultimului, concentrînd înțelepciunea de veacuri a locuitorilor acestui pămînt, cînd vine vorba de domni și de vite în linie maternă; pe coridoarele parlamentului, un alt domn și-a scuipat interlocutorul; un domn i-a furat agoniseala unei doamne deputate exact în ziua cînd doamna descoperise casieria instituției; un senator afumat i-a furat cîrnatul din farfurie lui popa Tatu și l-a spurcat pe linie de paști și dumnezei, dar nu în sens mistic ci strict politic. Un senator cu barbă și studii clasice i-a strigat unui senator strabuc: „Borfașule!”. Cum strigătura s-a petrecut într-un cadru intim, prietenesc, aproape că n-a mai contat că strabucul cu vederi ecologiste i-a răspuns: „Borfaș e mă-ta!”. Senatorul cu barbă, fiindcă e un domn, n-a făcut caz de acordul greșit. Domnii nu fac caz de fleacuri. La o recepție, la americani, un domn deputat din grupul parlamentar care cu numai o săptămînă în urmă furase citeva linguri de argint de la recepția argentinienilor i-a strigat unui consul zairez: „Bă, Cioabă, mai mută-ți burta și la masa lui Brucan!”.

La tovarăși, dialogul era rece și constipat. Abia dacă încăpea cite o înjurătură fără caracter partinic și aia strivită între dinți ca să semene a omagiu. La domni, vorbirea e liberă, colorată, cu puternic accent național și familial.

Bă, domnilor, lua-v-ar dracu', vă votez plenar și vă acord toată stima și mindria mea acumulată istoric și consolidată în democrația de piață! Cu admirație și sictir, al dvs. încă 4 ani,

TUDOR OCTAVIAN ■

toamnă” (Ion). 7) Ștefan Tita ne-a dat înțînire „Într-o... de toamnă” (pl.) — A lua forma corpului. 8) Din lirica acestui poet am reținut niște „Gesturi de toamnă” (Gellu) — Riu în Franța — Aurel Neagu. 9) La mijloc de brumar! — Verigă — Tuberculoză (abr. med.). 10) Poetul care a evocat „Toamnele școlii”. (Nicolae) — „Cu toamna în...”, poezie de Ion Minulescu. 11) Eusebiu Camilar a consemnat un „... de toamnă” — Ioanna Tsatsos este autoarea poeziei „Se deschide... în seara de toamnă brumată”.

VERTICAL: 1) „Toamna pe...”, titlu din lirica lui Demostene Botez — „... toamnei” povestire de Tudor Argezei (neart.). 2) Haralamb Zîncă este autorul romanului „...toamnă” — Pictor care a înfățișat „Ultima cursă de toamnă” (Theodor). 3) Lucian Blaga — Îi aparține tabloul

„Prinz pe cîmp, toamna” (Camil) — Sac gol! 4) O „Toamnă” a descris și această poetă română (Constanța) — A difuza. 5) Servește! — Victor Rebengiuc — Rădăcină comestibilă. 6) Șanț pe un disc — Ziua următoare. 7) „Țara mea, vezi, toamna varsă iar”, îndeamnă acest poet rus (Serghei) — Sclav spartan. 8) Petre Stoica a dedicat „Un... de toamnă pentru tine” (pl.). 9) Prenume feminin — Poet care ne-a dezvăluit o „Impresie de toamnă” (Aurel) — Lac de munte. 10) George Topîrceanu a scris poemul „...de toamnă” — Ne-a lăsat un epitaf de toamnă. (Nicolae). 11) Îi aparține poezia „Cîntec de toamnă” (Emil) — Compozitorul care a semnat citeva „Cîntece de toamnă” (Zeno). Dicționar: MAS, NIE, RIL.

BOGDAN VLAD ■

Dezlegarea careului din nr. 33

CALFA; RAID; ATA; NEUTRE; NICOVĂLA; B; GRAȘ; ECOU; UNT; LAT; LT; RA; ROCADA; TRAPA; ACT; U; ALESE; AB; ROTI; AVARE; SCAUN; ASIN.

PUBLICATIILE
FlacăraDirector general:
GEORGE ARION

Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J 40/5888/1991 din 04.07.1991.

Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere nr. 1, cod 71341.
Telefoane: 17.60.10, 17.60.20 (cu interioarele de mai jos);
Fax: 12.82.89Cont (lei) — 40.72.30.110.496
BCR, sector 1, BucureștiCont (dolari) —
47 03.326.350-6 BRCE

Flacăra

Redactor șef:
LIVIU TIMBUSSecretar general de redacție:
Eugen Chirovici

Actualitatea politică: Tudor Octavian; Mapamond: Ion D. Goia; Realitatea imediată: Dorin Gherghinescu, Roxana Paicu Manolescu, Maria Timuc, Ion Rusu; Cultură: Liana Tatos; Eveniment: Victor Niță; Drepturile omului: Cristina Atanasie, Elena Grecescu, Dorin Sălăjan; Foto: Elena Ghera, Florin Ioniță; Secretariat de redacție: Adrian Petrescu; Corectură: Maria Bărbulescu, Pompiliu Dumitrescu, Smaranda Petrea, Angela Ștefănescu. Telefoane: 2002 — secretariat director, 2558 — redactor șef, 2600 — eveniment, 2559 — drepturile omului, 2560 — cultură, știință, 2528 — fotoreportaj, 1453 — corectură.

REBUS

Redactor șef:
ALEXANDRU PASĂRINAurel Ștefan Alexandrescu, Adrian Mitu, Bogdan Vlad, Mihai Zgubea, Simona Simzianu.
Telefoane: 2036 (redactor șef), 1457 (redacție).FINANCIAR
BasarabiciFlacăra
BISALMANAH
„FLACĂRA”

■ FINANCIAR, JURIDIC (2149): Avida Balica, Gabriela Ionescu, Corneliu Olteanu, Eugenia Ciurea, Aristică Văduva, Florența Tudor. ■ ADMINISTRATIV: Dan Mircea Popa (2634), Liliana Crețu. ■ SECRETARIAT SOCIETATE: Cătălina Ștefănescu (17.59.69). ■ PUBLICITATE: Mihai Sândoiu, Nastasia Maniu, Eugenia Vasile, Angela Frandos (2634). ■ DIFUZARE: Manuela Vasiliu, Florin Enache, Gabriel Milan Sava (17.48.91).

Cititorii din străinătate se pot abona prin RODIPET S.A. — P.O. Box 33-57, telex 11.995, 11.034, Fax 18.56.73 — București, Piața Presei Libere nr. 1, Sectorul 1.

■ Tiparul: Imprimeria CORESI București

16 pagini — 25 lei

ULTIMA ORĂ

Iliescu spune drept
Cit ai inima in piept!